

CERERE ÎN CĂSĂTORIE
SANDRA BROWN

CAPITOLUL 1

- Cu riscul să-ți par nepoliticoasă, Rod, spuse Kate McKay deschizând larg ușa, ce-i atât de important că nu poate s-aștepte până mâine dimineață? Când ai dat telefon, tocmai ieșeam din baie.

- Iartă-mă că te deranjez la miezul nopții, îi răspunse bărbatul înalt și brunet care stătea în pragul ușii. E ceva mult prea important ca să aștepte. Îi aruncă o privire surorii sale care stătea în spatele lui. Sally are ceva să-ți spună.

Kate își legă cordonul la halatul de baie și se dădu un pas înapoi, să-și lase oaspeții să intre. Rod Rayburn trecu de ea, apoi și Sally Daniel, născută de asemenea Rayburn, păși înăuntru, purtând o jachetă și un pulover gri, adidași, și

aruncându-i o privire otrăvită fratelui ei. Kate se încruntă, închizând ușa. În mod obișnuit cei doi, cei mai buni prieteni ai ei, se iubeau unul pe celălalt. Astă-seară arătau însă gata de bătaie:

Îi conduse în living și apoi în atelierul ei. Rod își trânti la întâmplare haina pe un scaun, apoi se rezemă de cămin, cu picioarele depărtate, cu brațele încrucișate pe piept.

- OK, Sally, începu el. Spune-i.

Sally se lăsă într-un scaun lângă cămin. Era autoare de romane de dragoste și cele douăzeci din cele mai vândute cărți ale ei se aflau înșirate pe un raft în apropiere.

- I-am spus lui Rod că nu-i nevoie să te deranjăm, spuse ea spre Kate, cu ochii ca de safir strălucindu-i. Kate se așeză în fotoliu.

- Nu-i nimic. Sunteți deja aici. Ce e, Sally? Orice ar fi, se rezolvă. Nu-i așa, Rod?

- Ar fi al dracului de bine să fie! Tonul lui furios declanșă o privire uimită din partea lui Kate și un mormăit enervant din partea surorii sale.

- Fratele meu crede c-am comis un păcat capital, îi explică Sally.

- Ce ai făcut? întrebă Kate.

- Am dat un anunț la "Matrimoniale".

- Și?

- Din dragoste și grijă pentru un prieten. Un prieten minunat, pe care îl iubesc foarte mult.

- Foarte frumos din partea ta, răspuse Kate, încercând să păstreze o atmosferă deștinsă, în timp ce Sally își continuă destăinuirea. Rod înjură în șoaptă, iar ea spera să rezolve această problemă de familie. Viața e prea prețioasă ca s-o irosești aducând întruna argumente.

- Mulțumesc, spuse Sally. Știam c-o să înțelegi.

Kate nu înțelesese. O așteptă pe Sally să continue, dar Rod vorbi primul.

- Oh., pentru Dumnezeu! exclamă el geșticulând cu mâinile prin aer. încerci să te tot dai bine pe lângă ea, Sally. Kate, ceea ce încearcă sora mea să evite să spună e că anunțul ei îți prezintă calitățile și farmecul. Aparent, ai ieșit pe "piață" în căutarea unui bărbat.

- Eu! Rod ridică din sprâncene.

- Da, tu. Anunțul o s-apară mâine în Sun. Pomeni ziarul cel mai cunoscut din San Bernardino, cu filiale în toată țara. Acum știi de ce mi s-a părut important ca să afli astă-seară și să nu aștepti până mâine.

- Plănuisem să-ți spun de dimineată, Kate, începu Sally repede. Rod mi-a stricat surpriza.

- Dar cum ai aflat? îl întrebă Kate pe Rod. Avea să ajungă și la Sally într-o secundă.

- Cumnatul meu - și arată spre Sally - soțul ei m-a sunat de la aeroport în seara asta înainte să plece în călătorie de afaceri. Nu eram acasă, dar mi-a lăsat un mesaj pe robot. Sally i-a spus lui Tom despre anunț, când a sunat-o de la aeroport. Când a realizat ce problemă se va naște, a încercat s-o prindă din nou la telefon. Plecase de acasă, însă.

- Tom a reacționat exagerat, spuse Sally. Știi cum sunt bărbații. A fost o mică încurcătură. N-ar trebui să dăm vina pe femeia care a preluat anunțul la telefon. E nouă în meserie și are trei copii mici de crescut. Hai să nu insistăm ca să n-o dea afară.

- De ce vorbești la plural? întrebă Kate.

- Se ascunde în spatele argumentelor, răspunse Rod.

- Kate, adu-ți aminte ce am spus despre sentimentele mele pentru tine. Ești cea mai bună prietenă a mea. Știu prin ce ai trecut în ultimii trei ani de la moartea lui Bill. Să crești un puști energic și exuberant ca Mike nu-i nici o distracție. Privirea ei rătăcea prin cameră, evitând-o pe Kate. Încurcătura e că, în loc să apară numărul cutiei tale poștale în anunț, apar adresa și numărul de telefon.

- Poftiiiiim? Kate sări din fotoliu. Rod o cuprinse de umeri, trăgând-o lângă el, pentru a împiedica o altercație. Simțea cât era de tensionată. Ai dezvăluit lucrurile astea ! Ți-ai pierdut mințile?

- Da, spuse el. Doamna Cea Preocupată de soarta noastră s-a angajat ca agent publicitar, dar a uitat să precizeze că e vorba de un anunț fără specificarea adresei emitentului. Dacă uiți să le spui asta, îți publică automat adresa în ziar.

- Cred c-am uitat să le spun asta, mormăi Sally. Cine mai știe? Nu poți da de tot vina pe mine, Kate. Dacă nu erau comentariile tale de acum două săptămâni, când am urmărit emisiunea lui Danny și Phil la televizor, n-aș mai fi dat anunțul, în primul rând. Tu mi-ai dat ideea. Am făcut-o pentru tine.

Kate începu să țipe în gura mare.

- Vrei să spui că eu sunt răspunzătoare de asta?

- Categorie!

- Ce tot spune? întrebă Rod, confuz de-a binelea. Kate privi în jos, tot jucându-se cu cordonul halatului.

- Danny și Phil au făcut o emisiune despre bărbații singuri care tot dau anunțuri pentru a avea câte o companie. Un vădov a pus un anunț pe moșia sa. Altul a pus

unul pe parbrizul mașinii. Amândoi au ajuns să se recăsătorească cu femei serioase, minunate. Aspectul se bucura de interesul lui Rod.

- Serios. Amândoi?

- Amândoi.

- Făcându-și reclamă? Ea aprobă din cap, iar el fluieră în șoaptă. Kate știa că un bărbat așa de arătos ca Rod și de popular cu femeile n-ar fi dat niciodată un anunț în căutare de companie feminină. Avea treizeci și șapte de ani și era burlac, un avocat de mare succes, care se întâlnea numai cu femei cu picioare lungi, blonde cu ochi albaștri și nu cu brunete scunde cu ochi violeți ca ai ei.

- Dar de ce adresa mea? o întrebă Kate pe Sally. Tu ai plătit anunțul. De ce nu le-ai dat adresa ta, fiind emitentul?

- Ce adresă? întrebă Sally retoric. Casa noastră e vândută, iar cea nouă încă se mai află în construcție. Toate lucrurile noastre sunt depozitate, în afară de dormitor și asta o să fie la rândul lui mutat, când plec în turneu cu cartea pentru trei săptămâni. De vreme ce am plătit anunțul și cum eu și Tom o să fim plecați câteva săptămâni, mi-am zis că adresa e un amănunt insignifiant. Nu mi-am dat seama de implicații.

- Dar ai făcut totul fără să te consulți cu mine, se enervă Kate. Nu mi-ai lăsat posibilitatea de alegere. Cum îndrăznești?

- Să îndrăznesc? Sally bătu în retragere ca și cum ar fi atins-o o săgeată otrăvită. N-am îndrăznit nimic. S-ar putea să fi făcut o eroare din generozitatea mea deosebită, dar am acționat numai în interesul tău. Kate țipă.

- Nu nega, Kate. I-ai admirat pe bărbații aceia pentru că-și schimbaseră viața și nu căzuseră în suferință. Tu însăși ai spus că ți-ai dori să ai curajul. Ai zis că ai nevoie de un imbold. Și eu ți-am urmat ideea. Dacă aș fi știut ce nerecunoscătoare ai să-mi fii, nu mi-aș fi irosit timpul de pomană.

Kate fu redusă la tăcere.

- Din comentariile alea, întrebă Rod tensionat, i-ai făcut una ca asta lui Kate? E ceva diferență de la logică la isterie.

- Rod, tuturor le-a plăcut emisiunea, continuă Sally. Dacă cuplurile acelea și-au găsit fericirea, mi-am închipuit c-o să și-o găsească și Kate.

- Mi-am făcut o viață pentru mine și Mike, răspunse Kate. Lucrând acasă, sunt aici când vine autobuzul și-l aduce de la școală. Nu m-am gândit să mă recăsătoresc. El ce o să creadă? Sally nu dădu dovadă de remușcări.

- E copil. Lucrul cel mai important pentru el e să fete cățelușa lui Tom ca să-l poate aduce acasă pe Chopper. Îl botezase deja pe puiul pe care și-l dorea

Chopper. Ce mare lucru? Mama lui are câte o întâlnire. E timpul să mai vadă un bărbat aici. Rod îi aruncă o privire tăioasă.

- Vede un bărbat. Pe mine. Sunt aproape în fiecare duminică aici pentru el și vorbim zilnic la telefon.

- Mare lucru. Și pe Kate n-o pui la socoteală? Eu vorbesc despre dragoste. Tandrețe. Aventură. Emoție. Pentru Kate, nu pentru tine. Tu te scufunzi în satisfacțiile tale personale.

- Nu fi crudă.

- OK, voi doi, spuse și Kate, asta nu ne duce nicăieri.

O porni în colo și-n coace prin cameră, cântărind situația în care o băgase Sally. În ciuda metodelor ei neortodoxe, Sally îi voia binele. În timp ce șocul inițial dispăruse, Kate descoperi alt adevăr. Ce avea să rezulte din publicarea anunțului? Era tentată să afle. De la moartea soțului ei, Bill, își ridicase o carapace în jurul ei și lăsase foarte puțini oameni înăuntru. Se văzuse în postura unei văduve cu un copil mic, care-și câștiga pâinea făcând ilustrații pentru cărți de copii, în continuare, își profilase aceeași imagine. Totuși, îi spusese lui Sally că și-ar fi dorit să aibă curajul să iasă afară din carapace. Îi spusese că era gata pentru ceva nou și bun. Odată, se bucurase să-și etaleze feminitatea, să dezvăluie puțin din senzualitatea ei. Ar mai fi făcut-o încă dacă un bărbat - un bărbat deosebit, unul minunat, ca Rod - ar fi fost atras de personalitatea ei, incluzând sexualitatea ei. "Darul" lui Sally îi stârni interesul.

Se opri din mers și privi de la Sally la Rod.

- Vă sunt recunoscătoare amândurora pentru că v-ați gândit la binele meu. Sally, înțeleg că părerile mele ți-au influențat acțiunile. M-ai luat prin surprindere. Acum, însă, m-am obișnuit. Kate se aștepta ca Sally să fie mulțumită. În loc de asta, ea tuși, apoi lăsă privirea în jos, studiindu-și degetele.

- Mai e ceva, spuse ea. Rod înțepeni.

- Ce? Ce mai puteai face în plus? Sally ridică ușor capul.

- Anunțurile din categoria "Matrimoniale" nu sunt unice. Din acest motiv vreau să vă spun despre conținutul lui deosebit. Kate făcu ochii mari. Rod tuși foarte gutural. Schimbară priviri disperate.

- Și cu asta am fost de acord, continuă Sally, observând reacțiile lor. Și voi admiteți că asta atrage ochiul.

- Despre ce dracului vorbești? întrebă Rod.

- Despre agenția care mi-a preluat anunțul pentru publicare, comisionarii...

- Ceee? țipară Rod și Kate în cor. Sally ridică mâna în semn de protest.

- E ceva să-ți dai seama cum sunt atrași bărbații de o femeie și cum învață să-ți spună, să-ți pronunțe numele, Kate. E o fotografie de-a ta în el și dedesubt o să se poată citi: "S-o cunoști înseamnă s-o iubești". Trivial, știu, dar nu aspiram la premiul Nobel pentru literatură. Sper să atragi atenția unui producător de televiziune. Rod nu-și găsea cuvintele.

- Nu-mi vine să cred că avem aceeași părinți. Cu alte cuvinte, Sally, vrei publicitate pentru Kate ?

- Popularitate. E un cuvânt mai bun. Notorietatea duce la popularitate - cu sexul opus. El se întoarse spre Kate.

- Dacă mai scapă nevățamată după ce-o să am eu de-a face cu ea, dă-o în judecată. Accept cazul pe gratis. Îmi cer scuze pentru familia mea. Kate, care trecea de la un șoc la altul, era la fel de surprinsă de reacția adversă a lui Rod.

- Sally, care "noi"? Ai spus că "nu aspiți"...știu tu. Sally lăsă capul în jos.

- Prietenul meu, Karl Eigen, are o agenție de publicitate în Palm Springs. Când i-am pomenit de anunțul din ziar, mi-a zis că o să fie unul dintr-o sută, o mie. Ca să atrag atenția, trebuia să vin cu o idee nouă, unică. Întâmplător, fotografia e cea pe care ți-am făcut-o anul trecut pe plajă. Nu-ți face probleme, e doar un portret. Nu ți se văd bikinii.

- Și ce altceva ți-a mai sugerat? Vreun anunț pe stradă? întrebă Rod.

- Două. Kate păli.

- Unde?

- Unul pe Highway 215 lângă Central City Mall, iar celălalt pe 1-10 înainte de Palm Springs. Kate ridică mâna spre Sally.

- Mă miră faptul că nu te-ai angajat într-o campanie în Playboy. Măine dimineată spune-i prietenului tău să le scoată.

Sally bătu în retragere.

- Sunt dezamăgită de tine, Kate. Am crezut că vrei să ți se întâmple ceva minunat, ceva nou, un început. Anunțurile de pe stradă n-au numele tău pe ele.

- Atunci ce ți-ai închipuit c-o să câștig? întrebă Kate, confuză.

- Ți-am spus. Interesul. Unicitatea. Prietenul meu face tot felul de studii în domeniu. Ne-am închipuit c-o să atragem oameni în vacanță, oameni de afaceri, poate vreun redactor de televiziune sau presă. Speram c-o să trezești multora interesul să afle cine ești. Hai să facem față situației. Semeni cu Elizabeth Taylor în tinerețe. Știi de ce succes se bucura ea la bărbați.

Rod înjură în gura mare. Kate îl privi mirată, întrebându-se de ce era așa de furios. Sora lui pur și simplu îl ignora.

- Se știe numai numărul de telefon din ziar, continuă Sally. Și Karl se întreabă dacă o să prindă ideea lui. Dacă îl sună cineva să întrebe despre tine, o să afli imediat. Tu deții întregul control. Nu accentuez suficient lucrul ăsta.

- Doamne, ștai unde poate asta să ducă. Dragoste. Un star de cinema.

- Vreo "canapea" de distribuire a rolurilor! urlă Rod.

Kate îl privi cu ochii larg deschiși. Nu-l văzuse niciodată pierzându-și cumpătul.

- Te interesează să afli, o întreabă el pe Sally, câte legi ai încălcat?

- Nu, nu mă interesează. Presa, tot restul, scot la iveală tot felul de evenimente.

- Kate nu-i un eveniment.

- Ar fi bine să fie! O femeie nu-și găsește loc m lumea asta dacă nu-i un eveniment! Karl și-a oferit serviciile pe gratis, ca să mai câștige experiență în cercetare pentru compania lui. Dacă prinde, o să-și folosească ideea pentru toți clienții lui.

- Un eveniment? repetă Rod încet, apoi se întoarse s-o studieze pe Kate. Încearcă s-o vadă prin ochii unui pretendent și nu ai prietenului care îi fusese întotdeauna. Ca pe soția partenerului lui decedat, ca pe mama lui Mike, ca pe prietena lui Sally. Era într-adevăr drăguță, se gândi el. Fermecătoare și energică. Ochii ei aveau o nuanță de violet, cu gene lungi, grele, negre. Tuși. Nu știa dacă se parfuma înainte să se urce în pat, dar oricum, mirosea bine. Al naibii de bine. Ademenitor. Și acum, când Sally observase o asemănare cu Elizabeth Taylor, vedea că avea cumva dreptate. Nu încăpea îndoială că bărbații care vedeau anunțul sau citeau ziarul, or să vrea să afle mai multe despre ea. Mult mai multe. Ce era și mai rău, Kate părea totuși interesată de schema grotească a soră-si.

- O să mă mai gândesc la noapte, spuse Kate confirmându-i bănuielile. Măine o să mai revăd o dată totul în minte, ca să decid dacă merită sau nu să acord cheștiei ăsteia o șansă.

- Nu-l lăsa pe Rod să te convingă să renunți la asta, spuse Sally. Gândește-te la asta ca la o oportunitate deosebită.

Kate știa că Sally avea un suflet nemaipomenit. în săptămânile care urmaseră morții lui Bill, rareori o lăsase singură pe Kate. Kate își amintea de nenumăratele nopți în care plânsese spre ziuă, nici una neputând să doarmă. Totuși, a doua zi de dimineață, găsea o Sally veselă hrănindu-l pe Mike. Îi datora multe prietenei ei bine intenționate, dar nechibzuite. Și lui Rod îi datora mult, de asemenea, mai ales pentru devotamentul lui pentru Mike. .

- Poate că ai dreptate, Sally, spuse ea. Ai argumente convingătoare și, cum spui, poate să fie o oportunitate. Bun. O să încerc.

- Și cu reclamele? întreabă Rod.

- Sally spune că eu am controlul. O să încerc. Ce pot să pierd? Rod tuși nervos.

- O mulțime, Kate. Principala mea preocupare, în afară de fericirea ta și a lui Mike, e siguranța voastră. Nu vreau să te știu în primejdie, supărată de tot felul de oameni fără caracter, sau poate mai rău. O să-mi accepți ajutorul?

- În ce fel?

- În orice fel vrei tu. Vocea îi era fermă, serioasă. Fusese protectorul ei de la mbartea lui Bill. Nu avea să renunțe ușor la rol. O să descurcăm totul pe parcurs. Ea puse o mână pe brațul lui și zâmbi. Nu se putea stăpâni să nu vadă că-i dispăre expresia supărată de pe față.

- Foarte bine, Rod. Sunt puțin morocănoasă și știu că tu te ai bine cu femeile în general. Poți să mă sfătuiști unde să calc. Știi tu, primele mișcări. Sau încă mai ai un cui împotriva noastră? Ea își stăpâni un hohot de râs. Nu mi s-a întâmplat niciodată una ca asta.

- Sigur că nu. Dacă nu altceva, tu ai întotdeauna inițiativa.

Rod chicoti. Sally râse în șoaptă. Privirea lui Kate trecu de la frate la soră. Pricepând dublul înțeles, o cuprinse căldura și roși în obraji, până în jos la piept. Cuprinzând-o de bărbie, îi ridică ușor capul. Ea riscă să-i arunce o privire. Expresia lui o captura și tresări neașteptat la atingerea bărbiei.

- Am vorbit serios, șopti el. Contează pe mine, Kate. M-aș simți mai bine dacă i-ai invita un timp pe părinții tăi la tine acasă.

- E în ordine, Rod, spuse ea, încă privindu-l intens. N-am nevoie de nimeni. Părinții mei sunt în Florida la rude. Dacă le dau motive de îngrijorare, își scurtează imediat vizita acolo. Nu le fac una ca asta. Cu un efort, își îndepărtă privirea și făcu un pas înapoi. Rod, tu le sfătuiști pe prietenele tale să nu iasă însoțite?

- Nu-i același lucru.

- Ce clarificare nemaipomenită, spuse Sally ridicându-se în picioare. Deși îmi place foarte mult casa ta, Kate, e totuși o cochilie. Tu ești înăuntru, iar lumea afară. Kate rătăci cu privirea prin camera încântătoare, realizând că prietena ei avea dreptate. Într-un colț, pe șevalet, se aflau două ilustrații: un dinozaur și un dragon, din care alesese unul pentru o carte de povești. Cincisprezece ilustrații, înrămate, atârnav pe un perete. O ușă glisantă dădea spre grădină, unde se aflau bicicleta lui Mike și alte jocuri dăruite de Rod, precum și o minusculă seră, tot de la Rod.

- E timpul să mergem, spuse Sally. Trebuie să mă culc. Kate, cine știe? Un bărbat înalt, brunet, bine-făcut - un bărbat cuceritor - poate să se afle mai

aproape decât îți închipui. Când apare inevitabilul, lasă-te în voia lui. Binecuvântarea are mai multe înfățișări.

- Unde ai auzit asta? o întrebă Kate.

- La fratele meu. Pa, pa, copii. Eu plec. O să te sun pentru noutăți, Kate. Și distracție plăcută. Meriți să te îndrăgostești din nou. Nu-i așa, Rod? Și îi zâmbi larg fratelui ei încruntat. El nu se mai obosi să răspundă.

CAPITOLUL 2

Rod mirosea unele schimbări în aer, precum liniștea dinaintea furtunii. Când Kate se reîntoarce în atelier după ce o conduse pe Sally la ușă, își aminti de jurământul pe care i-l făcuse lui Bill: să fie în preajma lui Mike și Kate - până se căsătoreea ea. Merita să fie fericită, dar nu voia s-o știe făcând o greșală precipitată, de exemplu să-l accepte pe primul care-i ieșea în cale. Faptul că se oferise să fie "acolo" pentru ea minimiza riscul.

Mulțumit de raționamentul său, se așeză pe canapea, cu picioarele întinse în fața lui. Kate își lăsă papucii de casă și își strânse picioarele sub ea.

Rod se întoarce spre Kate.

- Ți-e somn?

- Nu, adrenalina îmi dă bătaie de cap. Mâine o să fiu un zombi. Tu trebuie să fii obosit, totuși. Trebuie să fii de dimineață devreme la tribunal? Își frecă bărbia.

- Da, dar nici pe mine nu mă ia somnul. Kate se juca cu cordonul halatului.

- În cazul ăsta, vreau să te întreb ceva. Fii sincer. Suport sinceritatea. Dacă tu și cu mine ne-am întâlni pentru prima dată, ce ai crede? Rod puse picior peste picior.

- Fără culcat? Lui Kate i se tăie respirația. Culcat! Fără să vrea îl măsură puțin, fizic vorbind. Nu-l cunoștea pe Rod decât ca prieten, deși bănuia că era un amant nemaipomenit, tandru. Își lăsă imaginația să zboare. Oare recurgea la tot felul de jocuri? Voia să domine întotdeauna, sau își lăsa amantele să se bucure de control? Și de ce o fascinau dintr-o dată mâinile lui?

Ca și cum i-ar fi citit gândurile, își ridică mâna și începu să-i facă masaj pe gât. Kate se gândi că avea să înceapă să toarcă într-o clipă. Știa el oare că aplecându-se spre ea, începuse să-i simtă respirația caldă pe piele? Sau atingerea lui îi provoca furnicături? Furnicături! Tresări încântată. Nu mai avusese senzația asta de ani de zile.

- Mmmm, e bine, șopti ea. Răspunde la întrebare, dar nu te opri.

- Bun, să vedem. Cum să îmi fac o părere despre tine dacă de abia ne-am cunoscut? În primul rând, m-aș mira de ce nu ești îmbrăcată.

Ea își săltă repede capul ca să-și studieze ținuta.

- A fost o glumă, Kate. OK. Aș spune că ești o companie plăcută, care nu te solicită prea mult. Nepretentioasă. Înțelegătoare.

- Ling?

- Poftim? Ea îi zâmbi neastâmpărată.

- Te întreb dacă și ling. Vorbești despre mine ca și cum aș fi o cățelușă.

Rod râse, dar în sinea lui se gândea că Kate nu se simțea deloc ca o cățelușă. Ling. De ce folosea cuvântul acela? Era blândă, feminină, iar parfumul ei, natural sau nu, îi solicita aprecierea. Trebuia să plece, își spusese, nefiind de mirare că tot trupul ei era plăcut mirositor și îl ademenea. Era Kate. Soția celui mai bun prieten. Mama lui Mike.

- Nu ești nici o cățelușă, spusese el, conștient de vocea-i răgușită. Își dresese glasul. Kate, un bărbat trebuie să fie nebun dacă nu e atras de tine.

- Desigur. Se dovedește că-i plac brunetele și gândește că ar fi satisfăcut și cu o singură noapte. Rod ridică încet capul, studiind-o.

- Bun, ai dreptate la capitolul brunetă. Bărbații, ca și femeile, au preferințe. Nu putem arăta toți la fel, altfel lumea ar fi plictisitoare. Eu personal am gravitat în jurul blondelor. Dar în ce privește restul declarației tale, te asigur că nu ești genul "o noapte". Ești genul de femeie cu care un bărbat se însoară. De unde ai luat o părere așa de ridicolă despre tine?

Își mușcă buzele. Cu siguranță că Rod trăia într-o lume a lui.

- Am studiat statisticile, răspunse ea. Am citit. Am ascultat mai multe emisiuni. Am ascultat femei divorțate, mame singure, văduve. Să privim lucrurile în față, celor mai mulți bărbați nu le place să se încurce cu copilul altui bărbat. Știi că am dreptate. La dracu, gândi Rod, avea dreptate.

- Unora, nu tuturor. Nu i-ai dori pe cei despre care vorbești. Ai încredere în mine, o să găsim un bărbat decent care o să vă iubească pe amândoi.

Kate își plecă ușor capul într-o parte.

- Noi?

- Două capete sunt mai bune decât unul singur. Suntem amândoi implicați. Vreau ceea ce vrei și tu. Nu, nu vrei, se gândi Kate deodată. În clipa aceea, și-ar fi dorit ca Rod să-o sărute. Voia să știe cum se simțeau prietenele lui. Habar n-avea ce anume îi trezise dorința asta neașteptată. Și și-l imagina luând-o la fugă spre mașină dacă i-ar fi cerut să-o sărute.

- Foarte bine, îi răspunse. Atâta timp cât te oferi. Mă bucur că tu crezi că am o șansă. Rod o îmbrățișă.

- O șansă! Mai mult de-atât. Ești o adevărată partidă. O să găsim cu siguranță un Mr. Perfect. Ce calități urmărești să aibă?

- În afara să creadă că sunt nemaipomenită? Sinceritate. Și simțul umorului. Trebuie să iubească copiii. Vreau ca Mike să aibă un frate sau o soră.

Rod dădu din cap.

- Ar fi păcat să părăsești casa asta. Kate fu de acord.

- S-ar putea să mă îndrăgostesc de un bărbat care locuiește într-un apartament și căruia sa-i placă să se mute aici. Rod o ajutase să vândă casa pe care o avuseseră înainte și i-o găsisese pe asta cu trei dormitoare, în stil spaniol, îi plăceau la nebunie camerele spațioase, aerisite și curtea pavată. Reconstructuise biblioteca de la parter, o lărgise, o transformase într-un atelier.

Rod se încruntă privind în jur prin cameră. Kate își părăsise definitiv rolul de soție și îl păstrase doar pe cel de mamă. Un bărbat ar fi trebuit să se considere norocos să se însoare cu ea și să aibă un băiat ca Mike și o casă ca aceasta care își primea musafirii cu aroma fursecurilor calde, abia scoase din cuptor. Kate bântuise magazinele de antichități și obiecte rare și crease o feerie. Nici o încăpere din casă nu-i era însă interzisă lui Mike. Ea considera că o casă era făcută să locuiești în ea, și nu s-o venerezi. Asta îi plăcea foarte mult.

Kate se apropie puțin de el, clătînându-se. O voce mai mult șoptită, o rămășiță din inconștient, îl sfătuia: "Pleacă". Grăise precum Matusalem și totuși sângele îi pulsa năvalnic în vine și libido-ul îi crescuse. Fiind așa de aproape de el, aproape că îi simțea alura trupului de femeie, gingășia ei. Imboldul dorinței îl supăra, realizând cât era de nepotrivit. Nu-l surprindea, însă, cu totul. Era, după toate, adult, bărbat în toată firea. Mai mult Sally îl trăsese după ea în această încurcătură. Încântat că realizase sursa acestui apetit sexual neașteptat, se concentra asupra lui Mike.

- Îți amintești noaptea în care s-a născut Mike? întrebă el.

- N-am s-o uit niciodată, răspunse Kate. Purtam o rochie până-n călcâie care îmi ascundea tenișii. El chicoti și Kate adăugă:

- Nu puteam s-o sufăr pe partenera ta. Era frumoasă. Blondă, natural. Superbă. Și slabă.

- Mulțumită ție am trimis-o acasă cu un taxi și te-am dus pe tine la spital.

- Crede-mă, nu plănuisem să mi se rupă apa în toaleta doamnelor de la hotel Beverly Hills. El zâmbi la amintirea acelor timpuri.

- Faptul că tocmai atunci îți venise timpul mi-a stricat o seară perfectă. Aveam planuri mari.

- Pun pariu. Tu ai întotdeauna planuri mari, dar săracul Bill era așa de înspăimântat încât a insistat să conduci tu mașina.

- Prima oară când mi l-ai pus pe Mike în brațe și m-ai rugat să fiu nașul lui, mărturisesc că mi s-a pus un nod în gât. Copiii nou născuți sunt niște ființe minuscule. Dacă îți închipui că Bill era speriat, eu unul eram îngrozit. Mi-era o frică cumplită să nu-l scap pe Mike din brațe.

- Am avut încredere în tine. Apropo, ce s-a întâmplat cu prietena ta?

Ridică din umeri.

- A dispărut. Știi, când o să te recăsătorești, o să-mi lipsească convorbirile cu Mike de dimineața devreme. Comentariul lui îi aduse brusc aminte că Mike era legătura ce-i unea. Rod și Mike se iubeau unul pe altul ca tată și fiu.

Îl bătu pe umăr.

- O să continuați să vorbiți. N-am să-l lipsesc niciodată pe Mike de o bucurie. Ai cuvântul meu. Trist, realizează că nu era cu putință. Ar fi fost nedrept față de cel cu care se mărita Kate. Soțul ei urma să își impună autoritatea, să stabilească o legătură strânsă cu Mike. Decât să-l determine pe Mike să facă și să-și creeze mici loialități, avea să renunțe la convorbirile matinale zilnice.

Conștient de tristețea pe care i-o provoca gândul acela, Rod schimbă subiectul.

- Sally are intenții bune. N-am vrut să fiu rău cu ea.

- Sun-o de dimineață înainte să plece. Și eu am să-i dau un telefon.

- N-am spus c-o să scape numai cu atât. Dacă îi dăm ocazia, nu se știe ce mai poate inventa pe viitor Doamna Pacifistă.

- Oh, haide. Sally mi-a poveștit că vă certați tot timpul când erați copii, dar vă cereați mereu unul altuia iertare și nu vă purtați pică. Îl luă de mână pe Rod. Ai fost și ești un frate minunat, pentru Sally și pentru mine.

În clipa aceea, nu avu alt sentiment pentru ea, decât unul frățesc. Halatul i se desfăcuse puțin în față și se întrezărea pielea rozalie și catifelată. Era teribil de sexy. Imboldul dorinței i se trezise din nou. Repede. Năvalnic.

- Ești sigură că nu ți-e somn? o întrebă el, cu o voce extrem de nenaturală.

- Mi-aș dori să-mi fie. Mâine o să plătesc pentru asta. Numai gândește-te, dacă un posibil pretendent apare mâine la ușă, o să adorm din picioare.

Rod mormăi ceva în șoaptă. Își și închipuia în minte o ditamai bestia purtând-o pe Kate în brațe spre pat și făcând dragoste cu ea, în timp ce aceasta își continua liniștită somnul! Kate clătină capul, iar părul i se revărsă pe spate, dezordonat.

- Asta face Sally tot timpul.

- Ce anume? întrebă el, distras de parfumul ei și de dorința neașteptată de a-și plimba degetele prin părul ei.

- Ne lasă impresia c-am fi prea ignoranți să-i apreciem înțelepciunea.

- Vrei să aprind focul în cămin? o întrebă el brusc. Dacă nu pleca imediat, știa că avea să facă ceva ce urma să regrete a doua zi de dimineată.

Kate aprobă cu capul, extrem de mirată de ce spusese că da. Nu voia ca Rod să plece, încă. Voia ca interludiul acesta romantic să mai dureze puțin. Curățându-și mintea de orice, îi urmări mușchii de sub cămașă și umerii puternici. Trupul lui Rod strălucea de sănătate. Admira felul în care stătea, drept, impunător, părul lui negru strălucitor și în mod special mușchii impunători. Rod avea o ținută deosebită, realiză ea, tresărind. Îl întrebese odată pe Bill de ce Rod nu se căsătorește.

- Când Rod se îndrăgostește, îi răspunsese Bill, e ca o lovitură în moalele capului. Aproape că îmi este milă pentru el. Omul se crede un burlac adevărat. Cred c-o așteaptă pe Aleasa Inimii. Când o va găsi, îmi va fi milă de orice alt bărbat care va încerca să i se pună în cale. Dacă Rod pune ochii pe o femeie, atenție!

- De unde știi? îl întrebese ea.

- Știu, răspunsese Bill răspicat și cu ceea ce lui Kate i se păruse a fi o urmă de invidie. Am stat în aceeași cameră la colegiu. Preluam o mulțime din mesajele pentru el și-l ajutam să-și împartă mai bine timpul. Niciodată n-am înțeles cum reușea să-și vadă de studii. A făcut și revizuirii încă din al doilea an de studii. E un dandy în adevăratul sens al cuvântului.

Kate știa că apetitul lui Rod nu se diminuase cu trecerea anilor. Își imagina că prietenele lui găseau trăsăturile patriciene și ochii albaștri la fel de atrăgătoare cum îi găsea și ea. Regimul zilnic pe care îl ținea, precum și exercițiile fizice adăugau un plus ținutei sale. Orice costum din rafturile magazinelor îi venea bine și căpăta strălucire pe el.

- Focul e nemaipomenit, spuse Kate, când acesta se aprinse. Flăcările portocalii dansau pe perete. El se șterse pe mâini și șezu lângă ea.

- Kate, știi că i-ai spus deja lui Sally că ești de acord cu publicitatea, dar te-ai mai gândit de atunci? Poți oricând să te răzgândești.

- M-am mai gândit puțin, admise ea, dar am să trec peste asta. Trebuie să merg mai departe. Aș putea să te întreb cum decurge o întâlnire de-a ta și să mă pun în aceeași situație, dar unde o să mă ducă asta? Sau pe Mike? Mă bazez suficient de mult pe tine. Cu cât o să renunți să te simți răspunzător pentru mine - pentru noi - cu atât mai bine. Nu că aș fi visat să fac ce-a făcut Sally, dar, trebuie să recunoști, am exagerat puțin în reacțiile noastre. Ai vorbit exact ca un avocat.

- Ce vrei să spui cu asta? Sunt avocat! Unde am fi fără legi? Avem nevoie de reguli. Reguli de comportament. Kate clătină din cap. Rod putea să fie așa de pedant uneori.

- Îți faci probleme fără motiv. Mă descurc binișor, știi. Țin casa, afacerea, am grijă de Mike și de mine. Sunt curioasă să mă văd în reclamă. Câte femei ajung să se vadă într-una, lăsând la o parte două? Sunt și eu cel puțin la fel de curioasă.

- Ești expusă la a găsi bărbați în camping pe peluza ta.

- Asta-i ridicol. Cu siguranță că un bărbat va vrea să afle ceva despre tine înainte să mă cunoască. Când am să hotărâsc că e timpul, am să aranjez o întâlnire în timpul zilei. O să aleg un restaurant și să limitez timpul.

Rod îi luă mâinile într-ale lui. Vocea îi era sinceră, drăgăstoasă, blândă.

- Kate, am fost egoist. Trebuia să fi fost mult mai atent la sentimentele tale. De ce m-ai lăsat să cred că îți merge bine? Când vin la Mike, dispari întotdeauna. Am crezut că ești mulțumită cu viața ta mondenă. Uite, până întâlnești pe cineva care să-ți placă, nu e rău deloc să mai ieșim împreună. Putem lua cina într-un restaurant bun, putem vedea un film. Spune tu. Kate își retrase mâinile.

- Nu, mulțumesc! Asta nu-i săptămâna Văduvelor Frustrate! Rod se încruntă.

O apucă de umeri și o scutură bine.

- Personal, mi-e greu să cred asta. Ceea ce cred că se întâmplă este că tu treci pe lângă ei, indiferent din ce motiv. Limbajul trupului spune mult. Probabil că transmiți semnale: "Nu mă atingeți". Atracția sexuală e un dans perpetuu. Numai că tu n-ai mai dansat de o bună bucată de vreme.

- Pe bune, Rod!

- Nu, vorbesc serios. Uite acum. Iată-ne, numai noi doi. Luminile sunt aproape stinse, arde focul. Flăcările îți luminează chipul. În aceste circumstanțe, e o atmosferă romantică.

- Rod, spui asta doar ca să-mi dai încredere.

- Mamă, dar știu că ești încăpățânată. Kate, ai idee cât de fermecătoare ești și că ceri să fii sărutată? În clipa asta? Am impresia - nu - sunt sigur că atragi o mulțime de bărbați... și o mulțime de neazuri.

Kate deschise gura să protesteze, dar el ridică mâna în semn de împăcare.

- Nu e nicidecum vina ta, se grăbi el să adauge. Numai că n-ai mai fost la o întâlnire de ani de zile.

Kate îl privi printre gene, rănită de cuvintele pe care el nu le rostise. Nu spusese că el ar vrea s-o sărute. Începuse toată divagația - legată de persoana ei atrăgătoare - de la halatul de baie. Sigur, atmosfera era plăcută și romantică. Cadrul perfect pentru un bărbat și o femeie singuri. Chestii legate de culcat!

- Și ce? Du-ți ideea până la capăt.

- Ideea mea este...ești demodată. Timpurile se schimbă. Afară e o junglă. Să presupunem că un bărbat te sărută de la prima întâlnire și îți place?Roși în obraji.

- E o idee generală, nu-i așa?

- Desigur. Restul mă preocupă mai mult.

- Restul?Nu trebuia să-și iasă din fire, își zise Rod în gând. I-o datora memoriei lui Bill - să știe că înțelegea cum să se apere.

- Când o femeie este...of, departe...

- Departe unde? îl întrebă ea pe un ton de lamentare.

- Nu fi dificilă. Știi ce vreau să spun. Nu ești copil.Kate explodează.

- Vreau al dracului de tare să știu ce ai de spus!

- Foarte bine! în siguranță într-o căsătorie caracterizată de fidelitate. Ai dus și încă mai duci o experiență "la adăpost". Chiar una solitară încă dinaintea morții lui Bill.Inima începu să-i bată tare dintr-un alt motiv.

- Cum solitară?

- Sexualicește vorbind.

- De unde știi?

- Mi-a spus Bill.Se înecă în timp ce se chinua să respire, dezamăgită. Privi iute în altă parte. Boala lui Bill exclusese posibilitatea de a mai face dragoste cu ea cu un an înainte de moartea lui.

- Niciodată nu ar fi...începu ea, dar expresia lui Rod spunea da, Bill îi mărturisise lui. Oare mai rămânea ceva ce să nu fi știut? Se simțea abandonată, îndurerată. Trădată.

- Nu-l învinui pe el, spuse Rod blând. Bill te adora. Te-a iubit. Se necăjea deoarece cancerul lui te îndurera. Sunt vremuri când un bărbat decade. Are nevoie să-și înlăture povara de pe suflet. Așa că îi face mărturisiri celui mai bun prieten. Asta nu diminuează cu nimic dragostea pentru soția lui. Totuși, nu la asta voiam să ajung, Kate, continua el. Fii cu discernământ. Să fii...oh, demodată, e ceva natural. S-ar putea să te atașezi de primul bărbat care îți iese în cale. Chiar de mine.Kate simți un fior pe șira spinării și își ridică bărbia ca să se apere.

- Nu te flata singur! exclamă ea, încă amețită de faptul că el știa despre anii de abțință. Chiar dacă sunt, cum politicoș mi-ai adus tu aminte, demodată, sexul

- hai să folosim cuvântul, nu-i așa? - e ca și cum ai merge pe bicicletă. Odată ce ai învățat, nu mai uiți niciodată. Nu uita - exercițiul îl face să devină mai perfect! îi arată degetul arătător.

-Știi foarte bine cum decurg lucrurile. Te cunoști. Fixezi o întâlnire. Ai un contact vizual. Spui o mulțime de lucruri frumoase. Te săruți, tentat la început, apoi oarecum presat. Dacă stai bine cu chimia, sărutul ajunge unde trebuie și se declanșează totul. De la una la alta, ajungi să-ți scoți unul altuia hainele. Fără supărare, asta se poate întâmpla din prima noapte. Să presupunem că vreau să mă culc cu tipul pe care-l cunosc prima dată? Cu care am fixat întâlnirea! Am nevoie mai întâi de avizul tău favorabil? Și dacă ești de acord, ne servești și câte un cocktail în pat?

- Termină! La dracu, discuția asta nu e genul tău.

- De unde dracu știi tu care-i genul meu, sau tot de la Bill ai aflat și asta?

- Nu, și tu o știi bine! Era o proastă, se gândi Kate. Chiar dacă țipa la el, se întreba cum ar fi fost s-o sărute, ce gust aveau buzele lui, dacă ar putea să-i ofere câtă plăcere bănuia ea. După mulțimea de femei care se tot așteptaseră să le poarte la altar, suspecta că știa exact cum să mulțumească o femeie.

- Ești prietenul meu, șopti ea, simțind nevoia să-și reamintească și ei însăși lucrul ăsta.

- Îți mulțumesc pentru asta, spuse Rod, făcând o grimasă. Pentru o clipă am crezut c-o să mă provocă la duel. Iritarea față de el se stârni de la capăt. Obrajii i se colorară imediat.

- Nu e de glumă! Ce-i rău în a mă simți bine? Doar nu ești un celibatar convins! Se stăpâni, dar o străfulgeră cu privirea.

- Asta-i cu totul altceva. Eu nu sunt însurat și nici n-am fost!

- Bingo! Ca și mine. Și urmă tăcerea. Habar n-avea de ce lăsase să-i iasă pe gură toate prostiile acelea, doar că avea satisfacția unui copil pentru că-l provocase pe Rod, la rândul ei Era singură. Se săturase de atâta televizor și era obosită de serile singuratice. Și se săturase să tot doarmă de una singură. Viața mondenă a lui Rod era plină de posibilități, în timp ce a ei stagnase de mult timp. Dar nu avea să mai dureze mult. Și avea să se folosească de sprijinul lui pentru a ieși la liman. Cel puțin nu se temea de angajare.

- Cred că ți-e frică de căsătorie, îi spuse ea.

- Scutește-mă. Parcă ai fi Sally, răspunse Rod sec. Oricum, încetează să tot schimbi subiectul. Încerc să te ajut să eviți să intri în bucluc, nu să mă vâd eu într-unul. Vreau numai să fii prudentă.

- Rod, am douăzeci și opt de ani. Moartea lui Bill m-a devastat. Planurile noastre minunate s-au oprit când am aflat de cancerul lui. În ultimul an și jumătate am trecut prin iad. Mi-am pus o mască: pentru el, pentru Mike, pentru mine. Dar eram singura văduvă tânără pe care o știam. Eram furioasă pe Bill pentru că ne

părăsea. Tot timpul urlam fără să mă controlez, mă simțeam vinovată pentru resentimentele mele, când nu era deloc vina lui. Sally m-a încurajat să mă înscriu într-un grup care dezbătea tocmai astfel de probleme, cum să-ți învingi durerea. Acolo mă duceam mai în toate duminicile când tu rămâneai cu Mike. Nu poți să-ți imaginezi ușurarea mea când am realizat că sunt normală, că gândurile mele necredincioase nu făcuseră din mine o persoană oribilă. Am învățat că durerea e un proces. Am...Nu mai era în stare să continue. Îi dădură lacrimile și umerii i se zguduiră de durere.

Compasiunea îl determină să vină lângă ea, s-o strângă în brațe, s-o calmeze. Nevoia o împinsese în brațele lui puternice, cu ochii închiși, în timp ce Rod o sărută pe genele ude de lacrimi amare.

Rod era uluit de multitudinea de sentimente și emoții. Kate înfruntase mai mult decât starea de tristețe și durere. Chiar dacă metodele lui Sally nu erau pe placul lui, intențiile ei fuseseră din cele mai bune.

Kate se retrase din brațele lui încet, dându-și părul pe spate, strângându-și mai bine cordonul halatului.

- Grijiile tale sunt premature, îi spuse ea. Nu facem altceva, cum spune proverbul, decât să ne numărăm puii înainte să iasă ouăle. O să atrag atenția numai unor ramoliți în căutare de o ultimă aventură.

Rod știa că o să atragă mai mult decât niște ramoliți când o să-i apară chipul în reclamă! Avea buzele așa de roșii și calde și...bune de sărutat!

- Dormi puțin, spuse el, cu o voce neintenționat bruscă. Mai stârni puțin focul, apoi porniră de braț spre ușa principală.

Kate nu voia ca seara să se sfârșească într-o notă tensionată. Când ajunseră la ușă, îi zâmbi larg, arătându-i în fiecare obraz câte o gropiță.

- Am să accept ajutorul tău, îi spuse, dacă mă lași să fac un singur lucru pentru tine.

- Ce anume? o întrebă, gata să-i îndeplinească dorința, după altercația lor din seara aceea. Vreau să treci la la treburile tale în meseria de amor. Cum spune și Sally când se referă la prietenele tale, nu?

El începu să râdă zgomotos. Privind-o, îi păru așa de cochetă cu ochii ei strălucitori și zâmbetul obaznic, încât nu se putu stăpâni. O sărută. Începu cu un sărut prietenesc, dar nu se opri aici. Aroma aceea simplă, gustul plăcut îl satisfăcuseră. Mai mult îi ceru dorința. Și o cuprinse cu brațele. Ea se rezema de el, cu trupul plăpând și cald. Parfumul ei îl învălui, îl seduse. Își desfăcu puțin picioarele s-o susțină mai bine și apoi o lipi mai strâns de el, oftând. Kate desfăcu buzele. Rod acționa instinctiv, plimbându-și limba printre ele, sorbindu-

le. Nu mai acorda nici o atenție sfatului pe care singur și-l dăduse mai devreme. Cuvintele sfinte ale lui Metusalem zburară pe fereastră; erau în secolul douăzeci acum. Dorința exploda în Kate. Închise ochii și se lăsă în voia clipei. Rod o sărută pe față, pe ochi. Pe gât și apoi din nou pe gură. Trezea în ea fiecare nerv obosit și o readucea la viață. Pricepu de la bun început că știa să sărute bine, era un maestru. Îl luă de după umerii largi, apoi îl mângâie pe gât și își plimbă degetele prin părul lui. Liberă, savura gustul și parfumul trupului lui de bărbat, ținându-se strâns de el. Rod o cuprinse de fund și o trase spre el, sărutând-o din ce în ce mai pasionat.

Cu o mână aproape că îi cuprinse sânii, dar atunci se auzi din stradă un claxon. O dată. De două ori. Zgomotul ajunse până la conștiința lui. Lăsă mâna în jos și ridică încet capul. Privind în ochii ei larg deschiși, șocați, își închipui că la fel arătau și ai lui. Regulile prieteniei stabilite între ei tocmai le încălcase. Știau amândoi că o relație, cât de trecătoare și întâmplătoare, avea să le aducă în cele din urmă regrete. Sărutul trebuia să fie uitat. Îi mângâie ușor buza superioară.

- S-a întâmplat, iartă-mă. Kate dădu din cap.

- Da. E târziu.

- O clipă de uitare.

- Sigur. Nimic mai mult.

- N-o să ai probleme să faci cunoștință cu un bărbat, ai încredere în mine.

Imediat ce rosti cuvintele astea, voi să-și ardă singur una pentru cruzimea lor.

Ea își retrase mâinile de pe umerii lui și dădu părul la o parte de pe față.

- Hai să nu facem o mare problemă din asta. O să consider sărutul un fel de repetiție pentru ce mă așteaptă pe mine. Noapte bună. Rod se încruntă.

- Nu pot pleca așa, Kate.

- Așa cum? Ne-am sărutat. Lasă potcoavele de cai morți. Te rog, pleacă.

Îi ridică bărbia.

- Am spus că-mi pare rău, în privința sărutului, a remarcii mele crude, încă prieteni?

- Întotdeauna. Mike așteaptă să-l sune de dimineață.

Imediat după plecarea lui, lui Kate i se înmuiară genunchii și căzu rezemându-se de ușă. Își duse mâinile la față și își trecu limba peste buzele înfierbântate. Încă îi mai simțea gustul.

- Oh, Doamne, șopti ea. Repuse în funcțiune sistemul de securitate și mai controlă o dată căminul înainte să urce scările. La etaj, rămase puțin lângă pătuțul lui Mike. Dragostea de mamă îi copleșise sufletul. Mike nu era perfect, departe de asta. Băiețelul ei blond putea să fie însă dulce și cuminte. Putea să fie

însă și enervat și nepotolit, ca orice alt băiețel. Se lupta cu tentația de a-l răsfăța. Ca multe femei care-și cresc singure copilul, se concentra foarte mult pe el. Între purtarea lui Mike și judecata ei clară -uneori se simțea însă foarte, foarte vinovată -exista o șansă de a încerca să facă mai mult. Dar când puștiul o privea cu ochii lui căprui arzători și o lua strâns de mâini, ca apoi să spună cu tonul lui peltic de copil:

- Bună-m-nimineața, mami... ei, bine, nimic nu se compara cu asta.

Mike îl adora pe unchiul Rod. Dacă și-ar fi ales singur un nou tată, l-ar fi ales pe Rod. După ce-l mai înveli cu pătura, părăsi camera lui și se urcă la rândul ei în pat. Pentru o bună bucată de timp, stătu așa întinsă acolo, recapitulând sărutul lui Rod: atingerea, gustul, apropierea lui. Înțelegea de ce își pierduse capul. Anii de privare puteau face așa ceva dintr-o femeie. Ce nu putea înțelege era de ce Rod o sărutase în felul acela.

Bill îl botezase pe Rod dandy. Astă-seară, dandy-ul cu sânge rece pierduse controlul. Oare avea, se gândi ea, să fie atras vreodată și de către o brunetă? Dacă Mike avea nevoie de el pe post de tată, era tentată să caute să afle răspunsul la întrebare. Oftând, puse capul în pernă, închide ochii și începu să numere oile.

CAPITOLUL 3

După aproximativ cinci ore în care se tot zvârcolise de pe o parte pe alta în patul pentru două persoane, Rod se frecă la ochi și se ridică în capul oaselor.

- O oră, șopti el, luând-o spre baie. Avea nevoie de un cap lucid și o minte sprintenă ca să-i facă față judecătorului Wilcon la ora nouă fix. Dacă judecătorul îl prindea moțâind, era altă treabă.

Mulțumită unei imaginații vii și unei conștiințe supra-încărcate, nu fusese în stare să doarmă. Dis-de-dimineată, sunase și ceasul bunicului lui Kate, primit în dar de la aceasta. Nu făcuse decât să-i amintească faptul că ea avea nevoie de el, de înțelegerea și bunătatea lui.

Bunătate! Ce fel de bunătate îi arătase astă-noapte? Cea a mesagerului, poate. Își luase sarcina să vegheze să nu ajungă în compania mai nu știu cui, apoi o târâse cu el în hol și aproape c-o sedusese! Și atunci ea pusese totul pe seama unei ședințe de practică. Ședințe de practică! Clătină din cap. Oare cum era Kate când se încălzea? Pomenise despre sărutul în timpul căruia partenerii se dezbracă reciproc. Își privi picioarele goale. Cine ar fi zis că din cauza ei făcuse piele de găină? Făcu un duș, se bărbieri, bău două cești de cafea neagră, restul și-o turnă într-un mic termos s-o ia la lucru. După ce își luă servieta și ziarul Sun pe care tocmai îl primise, ca să citească anunțul lui Sally, se urcă în mașină și porni spre

Rayburn-Mckay Building, care se găsea lângă St. Bernardine Hospital în San Bernardino. Complexul de patru etaje mai purta încă numele fostului lui partener. Păstrase numele lui Bill în memoria acestuia. O întâmplare cu Mike dintr-o duminică după-amiază, de acum câteva luni, îi confirmase înțelepciunea deciziei sale. Lui Mike îi plăcea la nebunie să deseneze cu mouse-ul la calculator. În mod normal, Mike nu-l smulgea de la treabă. Însă, în ziua aceea, se tot plânsese, răsucise întruna și făcuse o mulțime de plimbări prin cameră, până când Rod își lăsase treaba și-l luase pe genunchi.

- Ce s-a întâmplat, partenere?

Puștiului îi dăduseră lacrimile întrebându-l pe Rod dacă poate să-i spună Daddy. Deși inima i se umpluse de durere, îi răspunsese că "nu" cât putea mai delicat. Nu ajutase la nimic. Mike auzise NU. Marele NU. Tradus pentru el, înseamnă că el nu era destul de bun pentru un tată. Motivele, explicațiile nu ajunseseră la urechile lui.

- Nu e cinstit! se plânsese Mike. Sunt singurul la grădiniță care n-am tată. Nu am un tătic. Să fii copil e tâmpenia dracului!

Amintindu-și de ziua aceea când intra în clădire, Rod se gândi că era o idee bună ca Kate să se căsătorească cât mai curând.

O pornise pe hol până spre birou. Acesta era după gustul lui - funcțional, îl predispucea la muncă, cu un colț cu canapea, măsuță și câteva scaune pentru eventualele discuții. Trecând pe lângă biroul din lemn de cireș, își lăsă servieta pe măsuța ovală, puse termosul alături, se trânti într-un scaun.

Desfăcând ziarul, căută anunțurile personale și-l găsi imediat pe al lui Sally.

Îl citi, înjură și se mai liniști oarecum. Sally nu lăsase deoparte nimic. Descrierea ei cuteza mult și atrăgea dintr-un foc atenția. Foarte încet îl reciti de la un capăt la altul. O femeie nemaipomenită, cu o prezență fabuloasă (tânără, văduvă, frumoasă) caută partener interesat în petrecerea timpului liber și distracție. Dragoste, tandrețe, căsătorie. Dacă îți dorești o tânără strălucitoare, caldă, zveltă, senzuală, atrăgătoare, cu simțul umorului, care se bucură de succes în meserie și seamănă cu Elizabeth Taylor, te așteaptă.

Dezgustat, Rod apucă telefonul și formă numărul lui Sally.

- Ți-am citit anunțul, spuse el după obișnuitul "bună dimineața".

-Și?

- Felicitări. Ai transformat-o pe Kate în iepurașul sexual. Sally se înfurie.

- Minunat. Mi-ai făcut un compliment, ce mai. Am făcut-o să pară alegerea lunii. O să primim o reacție pozitivă. Ca reacția lui de astă-noapte, se gândi Rod vinovat.

-Sally, nu-ți pierde timpul cu prostii. Ai de prins un avion.

- În două ore. Rod, crezi c-am exagerat puțin? îl întrebă, preocupată.

- Știu că ai intenții bune, surioară. Mă tem că asta o s-aducă numai un șir întreg de nebuni. NU asta vrei tu pentru ea și pentru tine.

- Oh, dragă. Acum îmi doresc să fi fost mult mai cu băgare de seamă. Fă-mi un serviciu. Fii cu ochii pe ea cât sunt plecată.

- Vorbesc zilnic cu Mike la telefon.

- Nu cu el...Cu ea. E ceva deosebit să fie din nou căutată, să se întâlnească cu un bărbat, să fie iar în preajma...Ceva deosebit pentru cine? se întrebă Rod, nemaiascultând-o pe sora lui.

- Scuză-mă, Sally, ce spuneai?

- Sugeram că și tu poți să-i găsești un soț, cineva în care ai încredere. Statisticile spun că Kate o să se îndrăgostească de un bărbat divorțat cu unui sau mai mulți copii și că aceștia s-ar putea să nu locuiască cu ea după căsătorie. Cu timpul, și ea s-ar putea să mai aibă un copil. Îi iubește pe copii. Mike o să aibă un tată și frați vitregi. Kate și soțul ei s-ar putea chiar să se mute de aici. Poate exagerez puțin, Rod, dar fii pregătit pentru Mike și Kate ca să-și trăiască mai departe viața. Asta își dorea și el - își spuse Rod în sinea lui - ca Kate să aibă un soț și să nu mai fie singură, iar Mike să aibă un bărbat în preajmă și să-i spună Daddy. Și poate că sora lui avea dreptate, el putea s-o ajute pe Kate să-l găsească pe Mr.Perfect. Omul potrivit.

Revăzu în gând lista lui de prieteni burlaci, li lăsă deoparte pe un tip foarte bețiv, pe unul însurat deja de patru ori și pe altul mult prea bătrân, atât cât să-i fi fost chiar tată. Repede, lista se subție și ajunse la un tip tocmai potrivit. Un bărbat plăcut care nu avea nici o dorință să se căsătorească.El însuși.

Posac, Rod își aminti scena sărutului pasionat pe care îl împărțise cu Kate, cât de bine se simțise ea în brațele lui și cât de imposibil și nebunesc era totul. Grijă lui Mike excludea o aventură, Kate avea nevoie de rolul lui pe lângă Mike și nu de remușcări din cauza lui. Dacă era întrebat în privința femeilor cu care își dorea o relație, ele erau înalte, zvelte, cu picioare lungi și blonde. Și atunci, de ce trăise așa o emoție în preajma lui Kate?Îi ură surorii sale drum bun și închise.

În dormitorul ei, Kate se dezmeticea din visul în culori pe care-l avusese despre ea și Rod cu o noapte înainte. În toți anii de când îl cunoștea fusese pentru ea un personaj cât se poate de familiar.Ea și cu Sally vorbiseră despre el, în rolul lui de burlac chipeș, de bărbat extraordinar dar alunecos ca peștele când venea vorba despre căsătorie. De la Bill auzise de nenumărate ori cât de bun avocat era.

Părinții ei îl plăceau și îl apreciau pentru faptul că "era acolo" pentru fiica și nepotul lor. Toată lumea îl vedea pe Rod într-un rol bine definit.

Deodată, totul se răsturnase. Ea se schimbase. Drastic. Cel puțin în visurile ei. În ele, avea o cascadă de păr blond până la mijloc. Crescuse cu zece centimetri. Avea ochii albaștri. Rătăcea cu Rod prin Câmpiile Elizee, printr-un lan de margarete. Sărutările lor înflăcărâte duceau la o dragoste pasională. Își limpezeau trupurile și mintea într-un lac limpede. Mai pe urmă făceau dragoste pe mal. Mână-n mână o porniseră înapoi spre casă, unde făcuseră din nou dragoste în fața focului din cămin.

Rod îi șoptise ce mult o iubea. Ce mult îi plăceau părul ei blond și ochii albaștri. Genele lungi și dese. Și când trupurile lor încălzite se împreunaseră pentru a treia oară, se trezise. Lui Rod îi plăcea ideea de-a rămâne singură, necăsătorită, toată viața. Îi plăcea enorm să fie "unchiul lui Mike. Iubea la nebunie felul ei de-a fi, nepretențios. Nu auzise în viața lui de o brunetă pe nume Elizabeth Taylor!

Kate lăsa fanteziile deoparte și își încrucișa brațele la piept. Felul pasionat în care îl sărutase pe Rod exprima faptul că-și dorea un bărbat în preajmă. Pentru ca să facă dragoste. Era o dorință normală, omenească, cinstită. Dacă primul contact fizic pe care îl avusese cu un bărbat după atâția ani de zile o adusese pe marginea prăpastiei, evident era într-o stare proastă. Dacă Rod nu s-ar fi oprit... închise ochii, aducându-și aminte de trupul lui lipit de al ei.

- Asta nu te duce nicăieri, șopti. Dădu pătura la o parte, dar nu se putu mișca. Trebuie să-i dea lui Mike să mănânce, să-l urce în autobuzul pentru școală, să alerge după ziare, apoi să se ducă în Palm Springs să facă cunoștință cu Karl Eigen. Realitatea îi impunea să uite sărutul lui Rod.

De jos, din hol, auzea sporăvăitul lui Mike. Vorbea cu cățelușul care avea să vină pe lume curând. Când sună telefonul, îl apucă imediat, gândindu-se că o fi Rod. În loc de asta, o auzi pe Sally cu un "bună dimineața" și o clipă fu dezamăgită.

- Plec peste scurt timp, îi spuse ea, așa că nu prea am timp de vorbă. M-a sunat Rod. Se pare că n-a prea dormit.

- Și eu am avut o noapte agitată.

- Mi-am închipuit. Rod nu poate să sufere anunțul. E bine.

- Te așteptai să-i placă? Știa că n-o să-i placă. De-asta te-a și târât după el aici azi-noapte.

- Ce n-am știut până astă-noapte e că fratele meu te place mult. Mai mult decât e dispus să-și recunoască sieși. Dacă îți joci cărțile bine Kate, poate să fie al tău.

N-o să fie ușor. Omul e consecvent propriilor idei, "e așezat" în felul lui. Dar cred că te iubește. Kate țâșni ca o săgeată.

- Ți-ai pierdut mințile? Ce te face să crezi că-l vreau pe el?

- Nu sunt oarbă, cel puțin nu încă. Nu după noaptea trecută. E curios că uneori nu vedem nimic din ce e clar în fața noastră.

- Ce văd clar în clipa asta e ceasul. Trebuie să-l pregătesc pe Mike de școală.

- Nu ne ia decât câteva minute. Vreau să te calmezi. Nu am rostit cuvântul căsătorie. Asta e între voi doi. Oricum, eu cred că tu și Rod sunteți potriviți unul pentru altul. Și pentru căsătorie. Ar trebui să explorezi posibilitatea. Într-un fel, vă meritați unul pe altul. Sunteți amândoi prudenți. Mike e un motiv să fiți împreună. Practic, sunteți ca și o familie acum, numai că locuiți în case separate și dormiți în paturi separate, dar asta se rezolvă. Sunt surprinsă că asta nu s-a realizat mai devreme.

Kate izbucni. Avea pe limbă să-i spună despre sărutul lui Rod, dar asta n-avea decât să confirme interpretarea greșită a lui Sally. Și ce dacă aveau unele lucruri în comun? Milioane de oameni au. Dacă Rod ar fi fost interesat de ea, nu și-ar fi ratat oportunitatea nemaipomenită. Nu făcuse decât s-o ia la fugă din casa ei. Dacă dormise sau nu bine, asta era din cauză că își făcuse probleme dacă avusese sau nu efect asupra ei.

- Sally, lăsând la o parte preferința lui pentru blonde înalte și cu ochii albaștri, dacă fac un efort, ce-o să urmeze?

- Trebuie să-ți explic și ție pe silabe?

- Nu, eu o să-ți explic ție. Să presupunem ca Rod face dragoste cu mine - de milă. O să-i pară rău mai târziu, din cauză că am un cui împotriva lui. O să-l vadă mai rar pe Mike. Am vorbit cu educatoarea lui Mike de la grădiniță. Mike îi invidiază pe copiii cu tată de acolo. Am nevoie de Rod pentru Mike.

- Nu sunt convinsă de ce spui, în ciuda argumentelor tale. Bill e mort și asta nu se va schimba. Cu dragostea ta, grija, ajutorul, înțelegerea, cu Rod sau fără Rod, Mike o să fie bine. E bine.

- Datorită în mare măsură ajutorului lui Rod. E ca un fel de tată în mintea lui Mike.

- Hai să lăsăm deoparte asta. Pentru tine îmi fac griji. Întreabă-te: poți să-l iubești pe Rod? Kate începe să tremure. Să-l iubească pe Rod? Nu știa dacă atracția pe care o simțea pentru el era pur sexuală sau avea un substrat mai ascuns. Dragoste? Pentru totdeauna? Până noaptea trecută, nu conștientizase ideea. Până noaptea trecută, se simțise în siguranță lângă el, liniștită. Acum, era

speriată la culme de reacțiile ei, de emoțiile ei, ca și cum sărutul deschisese o poartă nouă în relațiile lor.

- Sally, spuse ea, încercând să-și păstreze tonul ferm, ține subiectul ăsta pentru cărțile tale. Vorbim despre viața mea. A mea, a lui Mike, a lui Rod. Mi-am dat seama că e timpul să-mi văd de viața mea. Nu vreau să mă răstorn cu barca și să periclitez securitatea lui Mike. Tu ai plătit un anunț am intenția să văd că nu ți-ai risipit banii în zadar.

O să mă duc la întâlniri până am să-l găsesc pe Domnul Potrivit. Nu e Rod.

- Nu vrei să încerci să afli dacă ar putea să fie? Gândește-te cât timp economisești. Sunteți deja prieteni. Nu e nici un mod ca să te vezi cu el în timpul liber, monden vorbind. Ca să pună capăt discuției, Kate izbucni.

- Numai dacă suntem două perechi, altfel nu. Sally bătu din palme.

- Ce idee minunată! Să fiți două perechi. O să vă vedeți fiecare într-o lumină nouă. O să-i apari ca o femeie fatală. Gelozia e un sfetnic puternic. Mă folosesc tot timpul de asta în romanele mele. Să vă întâlniți fiecare cu perechea lui e și o șansă să-l observi "în acțiune", să vezi dacă există ceva mai mult. Așa ajuți într-un fel natura singură să-și spună cuvântul - în privința ta și a lui. Și dacă te măriți cu Rod, o să fim cumnate. Nu poți căuta o afacere mai bună.

- E ceva distanță de la o întâlnire între două perechi și până la căsătorie. Un gând cumplit îi trecu deodată prin minte. Sally, spui c-ai vorbit în dimineața asta cu Rod. Te rog, te rog, spune-mi că nu i-ai pomenit asta și lui. Te rog, spune-mi că habar n-are de ultimele tale idei. Aș muri de rușine.

- Nu fi ridicolă. Ești cea mai bună prietenă a mea. E unicul meu frate. De ce i-aș spune așa ceva? Logica îi scăpa lui Kate, dar se simțea cu toate astea ușurată.

- Slavă Domnului! Sally, nu cred că mai am nevoie de ajutorul tău. Vezi-ți de turneul tău editorial. Bucură-te de succes. O să-ți povestesc cu altă ocazie aventurile mele.

Nu mai ridică telefonul, când acesta sună câteva clipe mai târziu. Răspunse Mike și îl auzi vorbind cu Rod, poveștindu-i întâmplări de-ale lui de ieri. Apoi învăță un cuvânt nou. Urmă o tăcere, apoi Mike exersa cuvântul nou.

O clipă mai târziu, năvăli în camera ei, cu pijamaua lui de Superman. Sări în patul ei, aranjându-și faldurile și mânecile largi.

- Unchiul Rod m-a învățat ceva nou. A zis să am răbdare. Dacă am răbdare, Chopper o să vină la mine în curând. O să-l aduc acasă. Zice că vrea să vorbească cu tine. Îi bătea inima tare când luă receptorul.

- Bună.

- 'Neața, Kate. Ce mai faci? îl auzea așa de bine, parcă era lângă ea, gata s-o atingă. Luă telefonul și se duse la fereastră, lăsându-l pe Mike în pat. Și-l imagina pe Rod într-un costum bleumarin, proapăt ras și pieptănat, cu cravata de mătase albastru cu roșu bine strânsă la gât. Reuși să-i răspundă calmă.

- Bine. Tu? îi făcu semn lui Mike să nu mai folosească patul pe post de trambulină.

- N-am dormit bine.

- Zbor, strigă Mike, sărind întruna. Uită-te la mine, uită-te la mine.

- Încetează! Nu tu, Rod. Mike sare în pat. Vrea să atingă tavanul.

- Dă-mi-l la telefon. Îi întinse telefonul lui Mike și, în câteva secunde, acesta încetă cu săritul. Trânti receptorul în pat și o zbughi afară din cameră, țipând că se ducea să se spele și să se îmbrace pentru școală.

- Cum ai reușit să domolești tigrul? îl întreabă Kate pe Rod.

- Șantaj, i-am promis că-i fac o cușcă pentru Chopper. Kate...în legătură cu azi-noapte...

- Sărutul meu de probă, clarifică ea, glumind ușor. Auzi un oftat de ușurare.

- Mă bucur. Sper că n-ai interpretat greșit. Atâta tevdatură pentru campania lui Sally, se gândi ea.

- Rod, am fost de acord c-a fost un moment de uitare. Uită. Azi e o nouă zi. Minunată. De fapt, mă duc în Palm Springs să-l cunosc pe Karl Eigen și să văd reclama.

- Am citit anunțul din ziar, spuse Rod.

- Și?

- O să trebuiască să judeci și tu însăși.

- Tradus, nu ți-a plăcut defel.

- Kate, am o întâlnire în Palm Springs după-amiază. Dacă tu și cu Mike aveți timp pentru mine, trec să vă iau. O să vorbim mai târziu.

- Rod, nu te simți îndatorat pentru purtarea de aseară.

- Stai puțin, răspunse el ferm. Admit că eu am început, dar m-ai ajutat și tu.

Ea respiră anevoie.

- Te-am ajutat? Nu te-am ajutat. Am reacționat. Râse.

- De fapt, ai dus fapta la bun sfârșit. Enervată de insinuare, răspunse cu aceeași monedă.

- Vrei să insinuezi că te-am provocat.

- Nu insinuez. Spun.

- Explică-mi.

-Te-ai așezat lângă mine pe canapea. Te-ai lăsat peste mine. M-ai atins cu pieptul. Am vorbit mai tot timpul despre sex, direct sau indirect. M-am încălzit.

- Răcește-te. Rod chicoti.

-Nu-i chiar așa de simplu. Mi-am petrecut noaptea între două gânduri: de vinovăție și de dorință neîmplinită.

- Pentru mine? Făcu ochii mari.

- Da. Și pe mine m-a speriat ca dracu. Sentimentul de vină mi-a trecut.

Abia dacă își putea crede urechilor.

- Ești mereu la fel de grosolan cu femeile?

-Nu.

- Și cu mine de ce?

- Poate fiindcă ne cunoaștem așa de bine. Îndepărtă telefonul de ureche și îl privi. Inima îi bătea amintindu-și cum se lăsase îmbrățișată de el, mai murt decât era normal. Când îl pierduse pe Bill, o parte din ea murise de durere, însănătoșirea psihică durase enorm. Ani de zile. Care era scuza lui Rod?

- Ai băut ceva? îl întrebă.

- Trei cești de cafea neagră. Sunt așteptat la tribunal. Trebuie să am ochii larg deschiși.

- Rod, ce ai experimentat tu astă-noapte a fost luarea prin surprindere.

- Să fiu al dracului. Niciodată n-am mai auzit așa ceva, o tachină el.

- OK, atunci. Curiozitatea. Știindu-ți reputația cu femeile, nerăbdarea. Nu crezi? Urmă o tăcere mortală. După un timp, îi răspunse:

- Nu. Nerăbdarea mea vine după excitare. Tu ce ai experimentat?

- Nu vorbim despre mine. Eu intru într-o categorie specială. Am fost mult timp în afara problemei, puteam reacționa la fel cu orice bărbat.

- Mulțumesc pentru fler. Ești toată numai suflet.

Conversația era tâmpită, se gândi. Doi prieteni vechi "secționau" un sărut care nu trebuia să fi existat.

- Îți aduci aminte de ce m-ai vizitat astă-noapte? Ce a făcut Sally?

- Las-o pe Sally. Îmi aduc aminte ce-am făcut. Ca avocat, pun la socoteală toate aspectele. Datorită faptului că ai avut partea ta de acțiune, sunt absolvit de vinovăție și am dreptul la prietenia care ne lega dinainte. Un sfat, totuși, Kate. Nu lăsa un bărbat să te vadă înainte de culcare - și să-ți simtă parfumul - decât dacă îl vrei cu tine în pat.

- Și eu am un sfat pentru tine! țipă ea. Nu da fuga aici în plină noapte să-mi dai sfaturi despre bărbați dacă nu te poți controla. Apropo, nu-mi dădusem cu nici un parfum. E mirosul meu natural.

Îi dădu o mare satisfacție să-l audă tușind.

- Bun, îi răspunse. Merit asta. O să lăsăm deoparte amintirea nopții trecute.

- Eu am făcut-o deja! minți ea. Pe la ce oră după-amiază? O să-i dovedească că-și petrecea după-amiaza cu el, cinau împreună și nu dorea să se repete sărutul din seara precedentă - sau mai rău, să dea buzna la un motel!

- Două și jumătate. Nu întârzia, închiseră fără să-și spună "la revedere".

Se duse la baie să-l supravegheze pe Mike. Era tot numai pastă de dinți. Avea părul, dat pe spate, se udase în părți și parcă mâncase toată pasta de dinți din tub. În timp ce se clătea, îi spuse că-și petreceau după-amiaza cu Rod, în Palm Springs. Și cinau cu el.

- Uraaa! Orice era legat de Rod devenea o încântare pentru el. Kate știa.

Dormitorul lui Mike era ca un teritoriu de război. Calcă cu grijă printre mașini, urși, tigri, lei, camioane, automobile, tot felul de jucării. Salteaua patului era pista de aterizare a avioanelor.

- Nu te-am sărutat de dimineață, îi spuse ea. Zâmbindu-i copilărește, sări și se cuibări în pat, luând-o de gât cu amândouă mâinile.

- Bună-m-nimineța, mami. Și o sărută lung, dulce, special exagerat.

Kate îl îmbrățișa.

- Și ție, scumpule. Fă curat. îi scoase blugi, cămașă, șosete și lenjerie curată din dulap. După micul dejun, cu Mike plecat cuminte la grădiniță, se așeză o clipă în bucătărie la o a doua ceașca de cafea și citi anunțul lui Sally. Începu să înjure în gura mare. Nu era de mirare că Rod spumega. Era cumplit! Nici un bărbat nu era așa de naiv, încât să creadă poveștile lui Sally. Se îndoise.

Telefonul sună la prânz. Un bărbat, pretinzându-se multimilionar, industriaș, îi oferi o călătorie în Hawaii pe yachtul său. Îl refuză.

O curiozitate nemaipomenită o determină să ridice receptorul încă de trei ori, în loc să-și lase robotul să preia mesajele, cum o sfătuiseră Rod. Doi bărbați păreau așa de singuri, încât i se făcu milă de ei. Nu atât încât să-i încurajeze s-o mai sune, nu. Cel de-al treilea se prezentă Jack Elliot. Numele lui declanșa un clopoțel în mintea ei.

- Soțul dumitale s-a ocupat de câteva afaceri de-ale mele, legate de niște proprietăți, îi explică el. Ținea poza dumitale pe birou. Îl admiram foarte mult. A fost un om cumsecade.

Legătura cu trecutul ei o încălzi și îi dădu crezare. Discutară câte ceva. Îi spuse că fusese căsătorit, divorțase și avea două fiice. Îi ceru permisiunea s-o mai sune și poate să se întâlnească într-un loc ales de ea. Era un gentleman perfect. Îi răspunse cu da, putea s-o mai sune. Și așa începură.

Mai târziu, în aceeași zi, între Rod și Mike, pretinse că discuția lor de dimineață nici nu avusese loc. Îl întrebă pe Rod cum mersese cazul. Clientul lui câștigase, povești el. De pe locul lui din spate, Mike interveni în conversație:

- O să mă fac avocat ca tine.

- Am crezut că o să fii artist ca mami.

- O să fii amândouă. Răspunsul lui îi smulse un surâs lui Kate, care interpreta la fel motivul ascuns al lui Mike: îl voia pe Rod de tată. Îi povesti lui Rod despre telefonul lui Jack Elliot.

- L-a cunoscut pe Bill. O să mă văd cu el. Rod se întoarse imediat s-o privească. Câteva secunde, privirea i se opri pe buzele ei. Se fardase puțin și-și legase părul cu o panglică la spate. În ochii lui arăta foarte sexi și atrăgătoare cu o bluză din dantelă și un costum cu pantalon. Bătea ritmul muzicii cu pantoful și cureaua de la acesta zăngănea.

- Îl știu pe Elliot, spuse el sec. Încetă să mai bată cu piciorul în podea. Deveni mai atentă la Rod și simți că roșește. Când Rod venise să-i ia, se purtase ca și cum nu se întâmplase nimic cu o seară înainte. Evitând să se privească în ochi, exagerau mai mult decât era nevoie. Acum, când discutau despre un bărbat cu care avea să se întâlnească, simțea prezența lui Rod într-un mod mai acut decât înainte.

- Și? întrebă ea.

- Soția a divorțat de el.

- Mi-a spus că e divorțat, dar nu că ea a intentat divorțul. Știi de ce?

Rod privi mai departe pe șosea, Kate repetă întrebarea.

- Nu e un candidat bun, Kate.

- Rod e o poveste cu două înțelesuri. Dacă spun nu fiecăruia, o să stau acasă să-mi rodunghiile.

- Rod! Mami! strigă Mike. Priviți! Dinozauri!

Văzură reclama turistică de lângă Cabazon.

- Ai vrea să-i vezi amice? îl întrebă Rod.

- Fii sigur! țipă Mike excitat. Rod parcă mașina. Kate rămase cu gura căscată. Era acesta Rod, care alerga după punctualitate? Bărbatul a cărui secretară telefonase de două ori să se asigure că ea și Mike erau gata?

- Mă grăbesc să-l văd pe Karl Eigen, spuse ea. Hai să nu oprim. O să-l aduc pe Mike în altă zi aici. Nu uita că și tu ai o întâlnire.

- Câteva minute nu contează. Mike n-a mai văzut niciodată dinozauri. Când coborâră din mașină, vântul îi răvăși părul și arăta așa băiețește. Se uită din

spatele lui la dinozaurii mari și gri care se vedeau la nu prea mare depărtare. Faptul că se oferise să oprească îi crea confuzie.

- Rod, de ce mi-ai spus să vin cu tine azi? Rod îi cercetă fața frumoasă. Soarele îi juca în păr. În costumul acela, radia. Orice bărbat ar fi observat-o. El, unul, cu siguranță, își frecă bărbia.

- Spuneai că te duci în Palm Springs. N-avea rost să irosești benzina. Vino, Mike ne așteaptă. Îl lăasă pe el s-o ia înainte. În ciuda felului ei de-a fi pe moment, un zâmbet cald îi lumină fața. Ce era cu teoria lui Sally? se întrebă ea, văzându-l deodată pe Rod într-o lumină nouă. Oara lui Rod îi păsa de ea mai mult decât voia să admită în sinea lui? Dacă născocea un mod de a explora sentimentele lui pentru ea fără să riște să-i piardă prietenia? Mergea pe marginea prăpastiei, juca pe o miză mare. Îi cerceta cu privirea umerii largi, ținuta fizică. Și se gândi la Sally. Da, Rod merita să joace. Fără să riște fericirea fiului ei.

O anticipare își făcu loc în mintea ei și se grăbi să-i ajungă din urmă.

CAPITOLUL 4

Rod se uita mai de aproape într-o vitrină cu oase de dinozaur, ouă, tot felul de pene de păsări și podoabe indiene.

- E nemaipomenit, spuse el ca un copil. Kate îl trase de mânecă. Pentru ea, "nemaipomenit" o să fie când o să vadă anunțurile.

- Rod, suntem aici de o jumătate de oră. Mâna lui se strecură pe la spatele ei nonșalant, apoi o cuprinse pe după umeri, un gest obișnuit pentru oricine, mai puțin pentru ea. Era extrem de conștientă de parfumul lui masculin. O trase mai aproape de el, până se lipiră picior de picior. Se întoarseră și se priviră în ochi. Privirea lui rătăci spre buzele ei. Înconjurată de relieve ale trecutului, atingerea lui îi imprima o trăire foarte puternică.

Timpul a expirat! țipă ea în gând. Toată acțiunea subtilă a lui Rod nu era decât un mod de a îi atrage atenția asupra obiectelor din vitrină. Știa că probabil îi ardeau obrazii. De fiecare dată când o atingea, oricât de inocent, îi interpreta greșit intențiile și era în încurcătură.

Ghidul își găsi tocmai acel moment să comenteze.

- Voi doi aveți un puști nemaipomenit, spuse, arătând spre Mike, care studia preocupat altă vitrină. E bine crescut, pune întrebări inteligente. În zilele noastre, nu mai vedem așa mulți părinți venind aici împreună. Mai mult câte unul singur cu un copil, în treacăt. Rod îi mulțumi acestuia pentru compliment.

- Și noi credem că este un copil extraordinar. Kate se desfăcu încet din îmbrățișare.

- Te aștept afară. Nu mai sta mult. În zece minute, Mike părăsi muzeul. Alergând lângă ea, îi arătă o mulțime de cadouri: suveniruri, monștri preistorici, o monedă indiană, un tomahawk nemaipomenit și un zmeu roșu ca un dinozaur. Fascinația lui pentru indieni era la fel de mare ca cea față de dinozauri.

Californiancă înnăscută, Kate îl învățase pe Mike să-i respecte pe indienii Agua Caliente Cahuilla, care trăiseră pe aceleași meleaguri cu ei, fără să aducă nici un fel de distrugeri. După ce îi admiră fiecare suvenir, Mike se duse la mașină să se joace cu ele, în timp ce ea îl aștepta pe Rod.

- Gata de plecare? o întrebă el, venindu-i în întâmpinare.

- Într-o clipă. Rod, știu de ce i-ai cumpărat atâtea jucării lui Mike.

- Da? Părea uluit. Ea se trase puțin mai la umbră.

- Sigur că da. Apreciez bunătatea ta, dar rîzgându-l pe Mike, nu răspunzi nevoilor lui. Nici lăsându-l pe ghid să creadă că suntem un cuplu. Rod miji privirea.

- N-am făcut decât să fiu de acord că Mike e un copil minunat, nu-i așa?

- Sigur că da. Rod o cercetă ironic.

- Atunci, care-i problema? Kate se încruntă.

- Marea problemă, cum așa de întâmplător ai spus-o tu, e omisiunea în privința faptului că nu suntem căsătoriți. Cum crezi că i-a sunat asta lui Mike?

Rod oftă exasperat.

- N-a ajuns la urechile lui. Și, chiar dacă ar fi ajuns, Mike nu disecă lucrurile așa cum faci tu.

- Dar asta voiam să spun. Mike știe despre relațiile sexuale.

- Kate, dacă vrei să fii riguroasă, nici tu nu l-ai corectat pe tip.

Își puse mâinile în șolduri.

- Cum puteam fără să dau naștere la o scenă?

- Idem. Deschide ochii. Atâta timp cât noi cunoaștem adevărul despre relația noastră, nimic altceva nu contează. Nu lăsa sărutul de azi-noapte să-ți încețoșeze imaginea pe care o ai.

- Să-mi încețoșeze imaginea! pufăi ea. Rod, sunt perfect conștientă. Nu eu fac tot timpul referire la noaptea trecută, tu faci. De două ori. De dimineață mi-ai spus că ți-ai petrecut noaptea între vinovăție și dorința nesatisfăcută.

- Ți-am mai spus și că am trecut peste sentimentul de vinovăție.

- Nemaipomenit. Bravo ție! Eu am uitat noaptea trecută.

- Minți! O spusese în șoaptă, dar lui Kate i se păru că țipase și răsunase ca un ecou în toată parcare. Hotărâtă să lase deoparte absurditățile lui Sally, și la dracu cu ideea de a se mai întâlni cu cineva, o porni spre mașină, fumegând din

cauza tupeului lui. Știa deja tot ce trebuia să știe despre Rod Rayburn. Și mai mult decât voia despre sentimentele ei amestecate pentru el, datorită visurilor ei bizare! El o ajunse după doi pași și îi bloca înaintarea:

- Negi reacția ta față de mine? Ea își împleti brațele la piept într-un gest de protecție.

- Am auzit destule! Ce se întâmplă cu burlacii la o anumită vârstă? Ești așa de egocentrist și de afurisit încât ai nevoie de o permanentă confirmare a bărbăției și a curajului tău în materie de sex?

- Nu vorbesc în numele celibatarilor, ci numai în al meu propriu. Nu sunt ceea ce ai descris tu, cel puțin sincer sper că nu. O să reformulez întrebarea. Dacă te-am auzit bine, spui că, dacă te-aș săruta ca aseară, n-ar însemna nimic. Nimic care să oblige. Ca și cum noaptea trecută n-ar fi însemnat nimic pentru tine.

Kate se încorda, conștientă de provocare.

- Încetează. Nu mă mai examina. Nu suntem la tribunal.

- Răspunde-mi, Kate. Sărutul a însemnat ceva pentru tine, sau mi-am imaginat că te-ai ținut așa de strâns de mine, cum te-am îmbrățișat și eu? O cerceta intens, cu ochii lui albaștri împiedicând-o să mintă. Amândoi am dorit mai mult. Mult, mult mai mult. Privirea ei se îndreptă în altă parte. Se gândise la o minciună categorică, apoi renunțase. Știa amândoi că îi răspunsese pasionat. Dacă era altcineva decât Rod, cine știe cum se sfârșea noaptea? Noaptea trecută, Rod declanșase o explozie. Dacă ar fi purtat-o sus în dormitor în brațe, sau ar fi făcut dragoste cu ea pe covor în fața căminului, ar fi luat cu inima largă parte la asta. La lumina zilei, însă, prudența își spunea cuvântul. Spera. Să nege reacția ei incendiară ar fi fost absurd. Săruta o mulțime de femei tot timpul și fără îndoială că primea mult, mult mai mult de la ele!

În cele din urmă vorbi cu băgare de seamă, măsurându-și răspunsul.

- Noaptea trecută a fost ceva special. Prima oară când am sărutat un bărbat după mult, mult timp. Bănuiesc că ar trebui să-ți mulțumesc că m-ai trecut obstacolul ăsta. Nu poți să-ți imaginezi ce emoție am putut să am numai gândindu-mă să sărut un străin după atâta timp.

Rod se întinse s-o mângâie pe obraz. Ea se trase imediat înapoi, rupând vraja dorinței.

- Noi nu suntem străini, spuse el. Și, dacă am fost, noaptea trecută a dovedit cât de repede am trecut peste obstacolul acesta insignifiant.

- Rod, noi discutăm despre un răspuns sexual, simplu și limpede. Tu ești prietenul meu, drag și neprețuit și sărutul meu a fost un catarsis. Mi-ai dat

libertatea să mai sărut și alți bărbați... să îmi dau seama, fără pasiune, de felul lor, de tehnica lor.

- Asta ai să faci tu? O să înșiri o listă de bărbați pentru tehnicile lor?

- Sigur, se laudă ea. Și tu faci asta tot timpul. Bărbații fac comparații între femei, conștient sau inconștient. E ceva ce ține de natura umană. De viața însăși.

Ochii lui aruncau priviri răutăcioase.

- Înțeleg. Cred că ai dreptate, acum când mă gândesc mai bine. Să luăm automobilele, de exemplu. Mă uit după stil, culoare, linie, cum merge, cum răspunde la diferite comenzi, dacă îmi anticipează nevoile. Da, acum văd ce legătură are cu alegerea imparțială a unui partener de distracții.

- Nu mai glumi. Vorbesc serios. Din câte am auzit, unii bărbați clasează femeile pe categorii în agendele lor. Au coduri pentru ele.

- Mmmm. Trei pentru un număr fierbinte. Două pentru unul cald. Da, seamănă foarte mult cu alegerea unei mașini. Care e în rodaj și parcurge cei mai mulți kilometri cu o cantitate de benzină Care merge bine. Cum turează motorul. Interludiul Kate încearcă să zâmbească.

- Foarte amuzant.

- Kate, presupunând că aș compara o femeie cu alta, crezi că aș admite asta? Noi, cunoscătorii, păstrăm secretele numai pentru noi. Oricum, dacă spui că te-am ajutat să treci un prim mare obstacol, simte-te liberă să-mi ceri să fac la fel cu următorul mare obstacol.

Văzu că încerca să-și controleze zâmbetul, dar ochii îi străluceau de răutate. Era clar că se distra nemaipomenit pe seama ei.

- Spune mai departe, șopti. Dacă nu, nu mai ajung niciodată să-mi văd anunțurile de la Karl Eigen.

- OK. Invitația mea constă într-o ofertă specială, unică, sau, ca să te parafrazez pe tine, într-un "susținător" la cursa "peste obstacole". În beneficiul tău, desigur. Își privi ceasul.

- Rod, fii mai precis ca să putem pleca. O să întârzii

- Nu, n-o să întârzii. Cred c-ar trebui să facem dragoste - o dată - ca tu să "sari" peste obstacolul acela. Poate să facă minuni pentru tine. Odată ce treci peste nevoia asta pur sexuală, o să fii liberă să te concentrezi asupra sarcinii importante de a-ți găsi un bărbat pe care să-l iubești. Ce zici?

Îi trebuiră câteva secunde ca să-și revină. Realiză că era vorba de felul lui glumeț prin care își exprimase gândul. Dar o imagine a lor doi făcând dragoste o făcu să înghită tare în sec. Își stăpâni cât putea mai bine expresia și spuse cu vocea ei de sudistă:

- Rod, de abia dacă știu cum să-ți mulțumesc. Chiar ai face tu asta pentru mine? Să-mi dai o lecție de sex prosperă. Blondele tale o știu bine. Întinse mâna spre pieptul lui.. Nu pot trece peste asta. Ai face cu mine supremul sacrificiu de a-mi oferi trupul tău, ca mai apoi să fii o amantă mai bună cu alți bărbați.

El o privi adânc în ochi, stăpânindu-se să nu râdă. Într-un gest de curtoazie îi ridică una din mâini la buze.

- Am să încerc să mă bucur la rândul meu. Așa că n-o să fie o pierdere totală. Vorbele grosolane îi dădură fiori reci pe șira spinării, se gândi, smulgându-și mâna din strânsoare.

- Atâta încredere în persoana ta, Rod. Știi dinainte că eu o să mă simt bine, în timp ce tu o să încerci să te simți. O hârjoneală în pat cu micuța de mine, o bondoacă brunetă cu ochii violeți.El o cerceta din cap până-n picioare. O dată. De două ori.

- Ce faci?

- Investighez. Nu ești bondoacă. Ai picioare foarte frumoase.

- Oh, mulțumesc! Și ochii mei? Preferi să fie albaștri, ca ai tăi, nu-i așa?

Rod chicoti.

- Tot din familia celor albaștri. Sunt frumoși.În afară de asta, putem stinge lumina, înainte să mă întreb, continuă el, săruți nemaipomenit, dar mai ai nevoie de încă vreo câteva lecții.Kate se pretinse recunoscătoare.

- Nu am, Rod. S-ar putea să mă obișnuiesc, și atunci ce-ar fi? Nu uita, m-am măritat cu Bill imediat ce am terminat școala. E greu să-mi amintesc de săruturile pe care le-am dăruit altor bărbați înaintea lui. Încă, e o ușurare să știu c-am trecut o probă cu succes.El făcu o grimasă.

- Aproape.

- Ah, da. Încredere în forțele mele, în absolvirea Universității Rod Rayburn. Până la confirmarea finală, să te cred pe cuvânt? Cum o să știu dacă ești sau nu un amant mai bun decât alții?

- Pot să-ți furnizez recomandări.

- Sunt convinsă că poți, dar prefer propriile mele metode de cercetare. Dacă la un punct o să consider necesar, o să mă înscriu la cursul tău. Așa că, mulțumesc anticipat, ba nu, nu-ți mulțumesc. Haide să mergem.

- E asta un "nu" ferm?

- Absolut. Mike are nevoie de tine. De ce să stricăm o prietenie frumoasă din cauza sexului?Brațul lui o opri o clipă. Cu o privire încălzită, îi spuse:

- Nu trebuie să stricăm nimic. Declarăm fără incriminări, vinovați: suntem liberi, nu ne ruinăm prietenia și nici fericirea lui Mike. Știi că este o sugestie cinstită. De ce nu te mai gândești, Kate?

Așa făcu. Odată ajunși pe șosea, evalua toată întorsătura bizară a lucrurilor. În ciuda sugestiei atrăgătoare a lui Rod, nu urmărea un câștig temporar, o relație temporară. Odată hotărâtă să încerce teoria lui Sally, se decisese să se mai vadă și cu alți bărbați pentru a-și oferi sieși o șansă. Dacă, la o întâlnire cu un partener de-al ei și o prietenă de-a lui, o vedea într-o altă lumină, tot răul spre bine. Dacă nu, nici o problemă. Era un început.

Gândul o făcu să se simtă mult mai bine, așa că hotărî să se bucure de plimbarea cu mașina. Îi arătă lui Mike vârful San Jacinto, acoperit cu zăpadă, promițându-i c-o să-l plimbe cu telecabina. Încântat de proiect, Mike îl invită și pe Rod.

- E închisă între noiembrie și aprilie, spuse Rod. Când se topește zăpada și e mai cald, e mai în siguranță să mergem.

- Bun, atunci mergem, declară Mike.

- Obişnuiam să urc în Tahguitz Canion, spuse și Kate. Tatăl ei o dusesse acolo când era copil. Cu blocul de desen la ea, îl însoțea uneori când urca pe dealurile înalte ce înconjurau Palm Springs. Le povești lui Rod și lui Mike cum desena păsări, vedea mulți ponei și bea apă de la izvor. Îi arătă lui Mike munții, căutând să-i insufle dragostea de natură, învățându-l numele arborilor, florilor, păsărilor. Pe una din părțile drumului, munții păreau așa de aproape, de parcă puteai să-i atingi. Zări într-un colț câteva oi sărind peste dealuri.

- Mike, uite.

- Îmi place teribil peisajul, spuse Rod-în timp ce încetinise mașina să poată vedea mai bine. Văd că și ție. Kate aprobă din cap.

- Oh, da. Sunt romantică. Văd ținutul cum era odată: tărâmul antilopelor, castorilor, cocorilor, lebedelor, căprioarelor, ia imaginează-ți să te scoli în cântecele ciocârliilor și prihorilor, mirosind flori. Odată o să-mi ridic o casă pe o terasă de stâncă, cu pereți subțiri. Mike și cu mine o să plantăm hibiscus, petunii, trandafiri, o grădină de legume și fructe. Rod se întreba dacă viitorul ei soț avea să fie de acord.

- Și o să călărim și o să urcăm pe munte, adăugă Mike. Lui Chopper o să-i placă asta la nebunie.

- El și cu Chopper o să fie o echipă în toată regula, spuse Rod.

- E nemaipomenit să-l văd așa fericit.

- Mami! strigă Mike câteva minute mai târziu. Gesticula energic spre o fotografie mărită, în timp ce-l trăgea pe Rod de umăr. Oprește mașina! Mami,

ești tu. Rod trase de volan dreapta și apăsă frâna. Rămase tăcut, privind ca și Kate reclama. Era o femeie senzuală, care le zâmbea din fotografie. Cu un zâmbet de curtezană pe buzele roșii. Se cunoștea mâna fotografului lui Karl. Avea cu siguranță să oprească traficul în loc.

Kate scoase un sunet de uimire. Făcu ochii mari și își duse o mână la gură. Se vedea pe ea însăși altfel decât în realitate. În culori spectaculoase. Chicoti. Prima impresie: îi plăcea. A doua impresie: îi plăcea la nebunie!

Își scoase oglinjoara din geantă. Ridicând-o, compară reflecția ei și transpunerea artistului.

- Chiar arăt eu așa? Mike scoase capul afară pe geam.

- Mda. Ești drăguță. Tot așa zice și Chopper.

- Mulțumesc, iubitele. Vă mulțumesc la amândoi. Rod, ce părere ai? Ești de acord cu ei?

- Ce culoare avea costumul de baie? Întrebă el, realitatea nemiloasă făcându-și loc. Schimbările pe care le bănuise încă de noaptea trecută apăruseră deja.

- Ce costum de baie? Răspunse ea. Fotograful a tăiat din imagine, așa că era chiar sub nivelul umerilor mei. Ceea ce oferă imaginea, iluzia goliciunii!

- Sally i-a dat lui Karl un instantaneu luat pe plajă la Santa Monica. Sunt curios în privința culorii costumului pe care-l purtai.

- Violet. Vânzătoarea spunea că se potrivește cu ochii mei. Lasă costumul. Spune-mi ce părere ai. Mesajul răsuflat S-O CUNOȘTI ÎNSEAMNĂ S-O IUBEȘTI era scris dedesubtul fotografiei, odată cu numele și telefonul agenției. Rod se gândi la câte automobile trecuseră pe lângă ei. În orice zi treceau pe acolo sute de mașini. Majoritatea conduse de bărbați! Bărbați cu ochii ageri și curioși! Mizerabili! Bărbați care-și notau pe loc telefonul lui Kate! Bărbați care o sunau de la telefoane de pe stradă!

- Deci, ce crezi, Rod? Întrebă Kate.

- E o reclamă minunată, mormăi el. O să te descurci foarte bine.

Kate era mai mulțumită de atitudinea morăcnoasă a lui Rod decât de remarcă referitoare la reclamă. Suna gelos! Era timpul să-și spună și natura cuvântul, se gândi ea. Lămurindu-l pe Mike să rămână în mașină, îl rugă pe Rod să coboare.

- S-a întâmplat ceva, Rod? Îl întrebă, lângă mașină, afară. Te-ai concentrat așa de tare asupra mea și asupra nevoilor mele, așa că nu mi-am dat seama până acum ce necăjit erai. Știu că nu-i vorba despre reclamă sau conversația noastră din parcare, de la muzeu. Trebuie să fie altceva. Orice te supără, simte-te liber să-mi spui. Suntem prieteni. Vreau să te ajut cum m-ai ajutat și tu pe mine. Bun, nu la fel. Eu n-am să mă urc în pat cu tine. Rod se încruntă.

- N-am nimic, îmi merg bine afacerile. Viața mondenă de asemenea și sănătatea mea. Reclama e teribilă. Dacă asta vrei tu, te susțin. Îl mângâie pe obraz.

- Nu mă simt de parcă aş avea aprobarea ta cu totul. Trebuie să știu că mă susții sută la sută. Își puse mâna peste a ei.

- De când ai nevoie de aprobarea mea?

- De urările tale de bine, atunci. Dragă prietene, adu-ți aminte că sunt aici pentru tine. La orice oră. Chiar și la miezul nopții. Dacă ai o problemă ce necesită rezolvare... vino oricând crezi de cuviință. Sunt un om care știe să asculte.

- Mulțumesc, răspunse Rod țeapăn.

- Ești binevenit. Din întâmplare mă pricep bine la masaj. Ca să spun așa, fac minuni. Mai ales înlăturând tensiunea. Se ridică pe vârful picioarelor până la buzele lui, mângâindu-le cu ale ei. El o sărută pasionat, dar Kate îl întrerupse.

- Rod, știi că poți conta pe mine pentru orice. Orice fără... probleme.

Mulțumită de privirea lui încruntată, se reîntoarse repede în mașină, ascunzându-și un zâmbet.

Rod știa de ce era în stare vulpea ironică. Cum începuse dintr-o glumă, nu mai i se părea deloc amuzant, mai ales gluma prostească pe care o făcuse în legătură cu sexul o singură dată. De dragul ei! În clipa asta voia să facă dragoste cu ea, să se ascundă înăuntrul ei și s-o audă torcând - de dragul lui!

Kate și Mike erau oameni pe care se angajase solemn să-i protejeze. O s-ajungă s-o vadă căsătorită bine, să treacă peste dorința asta de moment și să-și vadă mai departe de viața lui. Să profite de avantajul vulnerabilității ei l-ar fi făcut să se simtă cel mai josnic om. Îl uluia că își dorea să facă dragoste cu ea. Dintre toți bărbații din care putea alege, el ar fi fost alegerea cea mai proastă. Nu o să se aleagă chiar el singur.

El nu voia o obligație. Ea avea nevoie de una. Admitea că, din când în când, avea legături temporare, încerca să cunoască alte femei, dar asta era departe de a-și imagina laturile căsătoriei. Se întâlnea cu ele în week-end, cu aceleași mai multe luni la rând, până interesul dispărea. Acea dragoste care duce de obicei la căsătorie îl ocolise. Se bucura de sexul opus și îl respecta, chiar se lupta pentru drepturile femeilor. Contrar părerii lui Sally, nu era un tip care trecea așa la întâmplare de la una la alta. Ar fi fost mort dacă se întâmpla să fie așa. Sau prost. Făcea dragoste cu ele, dar le proteja și păstra o relație în anumiți termeni, nepromițând niciodată mai mult decât putea să ofere. Ce putea aștepta mai mult o femeie de la un celibatar convins?

Nimic. Satisfăcut, conduse mașina spre birou, unde se întâlnea cu un client. Kate îl duse pe Mike la o înghețată, în timpul acesta. Douăzeci de minute mai târziu, Rod ieși din clădire cu un zâmbet larg pe buze.

- Ce-i așa vesel? întrebă ea.

- De obicei nu râd de necazurile altora, îi spuse când se urcă înapoi în mașină. Singurul motiv pentru care m-am băgat în asta e din cauză că clientul meu și soția lui și-au vândut povestea vieții lor unei companii de film. După ce auzi totul, o să înțelegi de ce. Căsătoria lor a pornit prost din start, chiar din luna de miere. Trebuia să fie o călătorie de patru săptămâni. Mașina s-a tot stricat întruna. Soțiorul și-a petrecut o noapte la închisoare fiindcă polițistul a refuzat să accepte permisul de conducere temporar. Apoi, într-o zi când s-au oprit să cumpere legume de la un magazin, a avut loc o spargere acolo. Și-au dat banii fără prea multe comentarii, cuplul a decis să rămână calm, și să mănânce la un restaurant. Ospătarul i-a scăpat soțului în cap o tavă plină. Așa că a ajuns la spital. Hotărât cum era, imediat ce s-a făcut bine, a luat-o de la capăt. Au sărbătorit însănătoșirea la restaurant. Acasă, s-au otrăvit cu salmonela preparată în casă. Acum sunt amândoi în spital. Kate îl privea lung, îngrozită.

- Ai inventat toate astea!

- Jur că nu.

- Asta-i îngrozitor. De ce râzi?

- O să vezi. Bun. Acum tocmai au ieșit din spital și li s-a furat mașina.

- Iar inventezi! E ridicol!

- E din ce în ce mai rău. Au decis să plece cu avionul acasă ca să-și salveze sănătatea. Sunt faliți. Li s-au pierdut bagajele în avion, împreună cu cheile de la casă!

- Oh, Doamne!

- Aici voiam să ajung. Au decis că e piață-rea și au divorțat. Dar le-am făcut rost de o avere vânzând scenariul de film! Așa că tot necazul s-a dus. Spune-mi, Kate, tu ce ai fi făcut? Ai fi divorțat de tip?

- Eu? Se întinse după Mike. Deodată, fu cuprinsă de un val de nostalgie. Nu îi venea să râdă.

- Hai, Kate, spuse Rod. Nu mă certa acum. Ce-ai fi făcut tu în locul nevestei?

Vorbi încet fără pic de amuzament.

- Dacă era povestea mea, cuplul ar fi rămas împreună, mulțumiți să mai fie în viață, să se aibă unul pe altul.

Într-o clipă, chiar așa, își strică dispoziția. Rod opri la un stop și întinse mâna după ea.

- Da, spuse el cu vocea înecată. Câteva minute mai târziu, parcă în fața Companiei Eigen Sign. Merseră împreună pe poteca înconjurată din amândouă părțile de petunii și gardenii. Pe o porțiune din curte, câțiva lucrători aranjau o reclamă. Era o femeie în brațele unui bărbat. Kate își încetini mersul după al lui Rod. Nu era genul lui, surâse ea prefăcut.

- Poate că-i mai bine să aștepti afară, îi spuse. Scena e mult mai interesantă.

- Nu scapi așa ușor de mine. Karl Eigen o întâmpină pe Kate cu brațele deschise, ceea ce lui Rod i se păru exagerat. Era un bărbat foarte înalt, cu tenul bronzat, care purta un tricou roșu din bumbac, blue-jeansi și ghete. Prin comparație, Rod se simțea ca o furnică. Privirea lui Eigen o studie îndeaproape pe Kate pentru o apreciere pur masculină.

- Tu ești cowboy? întrebă Mike, vizibil uimit de ținuta impunătoare a tipului și de mustața lungă.

- Am fost. Ai auzit de Texas? Mike îl aprobă din cap. M-am născut la un ranch în Texas. Am călărit, am crescut vite, tot ce face un cowboy. Încă mai am un cal pe care-l călăresc în fiecare zi.

Mike îl anunță mândru că într-o zi mămica lui avea să locuiască în Palm Springs și o să-i cumpere un cal.

După ce Kate i-l prezintă pe Rod, merseră împreună într-un fel de hangar, unde îi întâlniră pe artiști. Acoperișul foarte înalt avea tot felul de proiectoare, ca un studio, era plin de role de film, fotografii și estrade pentru reclamă. Unul dintre artiști desena conturul unei reclame, în timp ce altul finisa o altă reclamă. Eigen le explică întreg procesul.

- Noi avem două categorii de mărimi și din cauza asta lucrăm într-un hangar. Artiștii dau cu vopsea albă peste reclamele vechi. Așa că folosim una de mai multe ori. Le arată aparatul de proiecție de deasupra lor, care combina imaginile. Culoarele sunt amestecate și apoi este pictat conturul.

- Ar fi în regulă, Karl, întrebă Kate, dacă Mike ar rămâne aici să privească?

- Mai mult de atât. Mike, n-ai vrea să urci pe una din estrade cu artiștii?

- Uau! Mulțumesc mult. Eigen se plecă.

- O să ajungem faimoși.

- E cumsecade, îi spuse Kate lui Rod. Vezi cum se poartă cu Mike?

Rod o privi încruntat, încă bosumflat de reacția ei entuziastă la îmbrățișarea lui Karl.

- NU vezi ce face?

Kate băgă de seamă expresia pusă pe gânduri și posomorâtă a lui Rod și se bucură.

- E prietenos.

- Exact. întrebă-te și de ce. Kate își stăpâni un hohot de râs.

- De ce nu rămâi cu Mike? O să vorbesc singura cu Karl așa că n-o să te mai nerveze, apoi vom pleca.

- Nu te prosti, șopti el. Eigen le oferi două scaune și se așezară.

- E un băiat nemaipomenit ce ai tu, Kate. Mă face să-mi pară rău că eu nu am unul. Divorțul meu s-a finalizat anul trecut.

Rod înțelese. Eigen încerca să nu deștepte suspiciunea lui Kate.

- De unde o cunoști pe sora mea?

- Sally și Edna - fosta soție - sunt amândouă scriitoare. O știu pe Sally de cinci sau șase ani. Sunt încă în relații cu Edna. Știi de ce?

De nimic nu-i pășă mai puțin lui Rod.

- De ce? întrebă Kate, ca să umple tăcerea jenantă. Eigen o luă de mână.

- Fără ofensă, Rod, dar Eddy și cu mine nu i-am lăsat pe vulturi - avocații - să ne prade. Am împărțit totul egal. Avocații te fură pe față.

- Cât costă o reclamă? îl întrebă Kate grăbită.

- Trei mii pe lună. Fac pariu că odată ce o să-ți vadă fotografia, unii o s-o țină minte și totodată numărul nostru de telefon, alții o să și-l noteze. Desigur, adăugă el cu interes, privirea zăbovindu-i asupra lui Kate, dacă o să se bucure de atâta succes cât cred eu, tu ești motivul. Făcu o grimasă. Chiar ți-am pus fotografia pe biroul meu.

- Dar fotografia e a mea, minți Rod. Sally a împrumutat-o de la mine. Aș vrea s-o iau înapoi. Kate întoarse capul mirată spre el. Rod îi răspunse cu o expresie curtenitoare.

- Aș vrea să te mai gândești, spuse Eigen. Păstrând-o acolo, favorizează afacerile. Clienții văd cât de bine lucrează artiștii după o simplă fotografie. Și, adăugă el spre Kate, mai ajung și eu să văd fața ta drăguță.

- Și cât ai intenția s-o ții în stradă? întrebă Rod, rece.

- O lună. Avem un orar bine stabilit cu artiștii. Sunt și salarii de plătit, o mulțime. Dacă nu obiectezi, Kate, merg o lună, după cum am plănuțit.

- E în regulă din partea mea, răspunse ea. Altfel, n-ar fi cinstit. Dacă mă scuzați puțin, aș vrea să discut cu artiștii. Rod îl văzu pe Eigen cum îi studia șoldurile legănându-se în timpul mersului. Eigen oftă.

- E o tipă nemaipomenită. Se învârti pe loc pentru o nouă otheadă spre Kate. Chiar de la distanță, bărbații percepeau strălucirea ei. Eigen își frecă bărbia.

-Da, e o dulceață, ce mai. Ține minte cuvintele mele. Bărbații o să roiască în jurul ei ca urșii la miere. Cât timp o să fie ea căutată, o să fiu și eu în atenție. E ceva între voi doi? Așa, în trecut? Rod întinse picioarele și puse unul peste altul.

-Nimic romantic. Suntem prieteni. Eu o sfătuiesc. Ea îmi face mărturisiri, genul ăsta. Îl privi direct în ochi pe Eigen. Am intenția s-o sfătuiesc din plin acum, odată-ce tu și cu sora mea ați pus-o în mijlocul străzii pe o reclamă. N-a avut de mult timp o relație cu un bărbat și judecata poate să o inducă în eroare.

Eigen îi privi lung, dur.

-Of,of. Și mai spui că nu-i nimic între voi. Înainte ca Rod să poată răspunde, continuă. Sunt câteva mesaje în biroul meu pentru ea. De vreme ce ești "consilierul" ei, de ce să nu ți le dau ție? Tu hotărăști pe care îl dai ei. Unul este de la un producător de la Hollywood. N-am chef să ajung pe mâinile lui. Nu știi niciodată ce oportunitate se ivește, când e interesat de reclamele mele.

Rod se ridică în picioare.

-Scuză-mă, dar nu operez în felul ăsta. Dă-i mesajele lui Kate. Dacă o să aibă nevoie de ajutorul meu, o să mi-l ceară.

-Ești prietenul ei. Nu e treaba ta s-o ții departe de necazuri? Nu pot să las la o parte mesajul de la producător, dar am auzit că nu se poartă prea frumos cu femeile. Rod fusese cuprins de repulsie, dar îi era greu să-și controleze expresia încruntată a feței.

-Karl, de obicei nu mă amestec. Oricum, de vreme ce tu sincer crezi că e în dezavantajul ei -ceea ce desigur mă preocupă pe mine - dacă îmi dai înapoi fotografia, sunt de acord, ținând cont de aprecierea ta și bazându-mă pe mine ca sfătuitoare al ei, să pui deoparte mesajul respectiv.

După discursul lung al lui Rod, Eigen îi smuci mâna.

-De acord. Puse o mână puternică pe umărul noului său prieten. Și zici... ca să revenim, Rod. Când am vorbit despre avocați, sper că ți-ai dat seama că nu m-am referit la tine. Unii nu sunteți destul de înțelegători. Rod îi zâmbi.

Ba unii dintre noi suntem. Suntem de-a binelea!

Eigen îi aduse fotografia lui Kate din biroul său. Rod o vârî în buzunar chiar în clipa în care intrară Kate și Mike. Eigen spuse că mai avea o întâlnire și îi dădu lui Kate mesajele, făcându-i un semn din sprânceană lui Rod pe deasupra capului ei. Rod îi duse la Lane Pantry, un restaurant foarte popular. Se așezară la o masă și comandară hamburgeri, cartofi prăjiți, răcoritoare și o plăcintă cu mere pentru Mike și Rod.

În timp ce mâncară, Mike le povești ce-i arătaseră artiștii și cum unul îl lăsase să picteze într-un colțisor de-al unei reclame. Rod aproape că nu-l auzea. Văzând

de ce apreciere se bucurase Kate în ochii lui Eigen, realizase din nou cât era de singură. Privirea lui zăbovi mai mult asupra ei. Văzu că ochii ei aveau reflexe albastre, iar părul ei castaniu, lung și bogat, strălucea puternic, cu nuanțe de cărămiziu. Când termină de mâncat și ospătărița le turnă cafelele, Mike se scuză și se duse la baie. Kate se strâmbă spre Rod.

- Acum pot să-mi citesc mesajele. Le scoase din geantă și începu să le frunzărească.

- Dacă e vorba de mai mult decât numele și numărul de telefon, spuse Rod, Eigen și-a încălcat cuvântul.

- Nu, sunt complimente, nume și numere de telefon. Le puse înapoi și ridică ochii spre el. Rod, ți-ai oferit ajutorul, îl accept, în condițiile mele.

- Care sunt?

- Prima oară când accept o întâlnire, nu numai la o cafea, vrei să vii cu o parteneră? Să văd o față familiară, m-ar relaxa.

- Bună idee. Desigur că vin cu tine, îl privi printre gene.

- Mulțumesc. De ce i-ai spus lui Karl că era fotografia ta? Era clar că nu vrei s-o aibă el pe birou. Rod își puse mâna peste a ei.

- Nu voiam să-ți pierzi controlul asupra situației, spuse serios. Ți-a violat drepturile. Folosindu-se de înfățișarea ta, e ca și cum s-ar folosi de o înțelegere pe care n-a făcut-o, în scris. Sincer, Kate, l-ai lăsat să conducă discuția. Se folosește de tine pentru avantajele lui personale, fără permisiunea ta dinainte sau fără să-ți ofere o plată. A contat că o să-i fii recunoscătoare și n-a discutat nici un aspect cu tine. De asta sunt reprezentantul tău legal. Să am grijă de interesele tale. Ale tale și ale lui Mike.

- Văd că trebuie să-mi dau jos ochelarii de cal, dacă vreau să iau o decizie înțeleaptă. Rod puse jos ceașca de cafea.

- Ne-am angajat împreună la treaba asta. Kate îi aruncă un zâmbet fermecător.

- Împreună. Ce cuvânt frumos. Băgă mâna în geantă și scoase un ziar. Când îl puse pe masă, îl izbi expresia Suflete Unite.

- Ce-i asta? o întrebă. Un săptămânal pentru celibatari, necăsătoriți. L-am cumpărat în timp ce eu și Mike te așteptam. Îți dai seama că e o lume întreagă aici? Nu-i atrăgător titlul? Rod citi mai departe. Nu mai căutați. Noi vă ajutăm să vă găsiți perechea potrivită, iubitul perfect.

- E o pagină de profil, continuă ea. O să completez chestionarul și am să fac chiar câteva copii după el. O să-i rog și pe partenerii mei să îl completeze. Gândește-te cât timp economisești. Uite aici, Rod, citește-l. Tare, te rog.

Rod se supuse.

- Răspunde la fiecare întrebare cu da sau nu. În fiecare săptămână fac bilanțul în carnetul de cecuri. Ținutul de mâini la restaurant mă face să mă simt timid. Interesele generale sunt mai importante decât dragostea romantică. Contactul fizic e o formă importantă a comunicării. O relație puternică trebuie să includă o viață sexuală activă. Relațiile sexuale premaritale îi stimulează pe amândoi partenerii. Strip-tease-ul masculin ar trebui interzis. în public. Sărutul în public te satisface foarte tare. Rod împături ziarul și-l puse deoparte.

- Kate, astea sunt prostii, gunoaie.

- În afară de prostia cu strip-tease-ul, restul sunt întrebări bune. Merită o încercare. Am nevoie de ajutorul tău. Te superi dacă te rog să-mi creezi un fișier în calculator în care să-mi țin evidența întâlnirilor, cu toate informațiile?

- Vrei să-ți creez un fișier ca să-ți estimezi întâlnirile?

- Da. Să am o listă la zi.

- Credeam că glumești în privința evidenței aceleia ritmice. Aparent, însă, nu glumeai.

- Cred că merită osteneala. E chiar important.

- Ce vrei să bagi în fișier?

- Lucruri obișnuite. Tipul persoanei, înfățișarea. Interese comune. Mie îmi place dansul, așa că m-ar interesa ce părere are și respectivul. Atitudinea față de copii - față de ai mei, și nu numai ai lui.

- De unde știi c-o să aibă copii? Kate gesticula cu o mână.

- Mai nimeni nu ajunge la o vârstă ca a ta fără un copil sau doi.

- Vrei să nu mai ai ca punct de referință vârsta mea înaintată?

- Scuză-mă. În regulă. Vreau să-i cataloghez pe cei care sărută bine. O să-i compar cu tine. Tu ești linia de bază. Tu spui mereu că ești expert. Rod înjură. Kate nu îl luă în seamă.

- Oh, continuă, și mai sunt și tehnicile acelea la care te refereai tu. Sunt foarte interesată de ele.

- Drăcia dracului!

- Eu, una, aș face-o pentru tine, îi mai spuse. Vino luni seara la cină. Îți pregătesc felul meu preferat. Apropo, al tău care e?

- N-am unul.

- Vrei să spui că ai trăit atâția ani fără să ai un fel preferat?

- Îmi plac tot felul de mâncăruri. Fă ce vrei tu. Nu îmi place ideea să-ți programez tot felul de bazaconii în calculatorul tău nenorocit!

Kate se aplecă în față.

- Vorbește mai încet. Ne aud ceilalți oameni.

- S-audă.
- Nu te excita așa de tare. Mai e ceva ce te rog să faci pentru mine.
- Ce? mârâi Rod.
- Aș vrea să știu părerea ta în legătură cu noua garderobă pe care vreau să mi-o cumpăr.
- De ce? Tu ești mereu bine îmbrăcată.
- Vreau mai bine de atât, prostuțule. Ești bărbat. Vreau să știu ce îi place unui bărbat. N-o să fac pe manechinul, însă, cu lenjeria intimă. Îmi rezerv numărul ăsta pentru întâlnirile mai deosebite. Duse ceașca de cafea la buze. Țuguindu-le, suflă și gustă din lichidul cald și parfumat.
- După cină, o să aprinzi focul în cămin și am să-ți spun foarte detaliat ce să incluzi în fișierul meu. Asta este o decizie foarte importantă pentru mine. Fără să mă implic emoțional - dar având o relație permanentă, asta e - tu poți să mă ajuți mai bine ca oricine altcineva.
- Dacă te-ai exprimat în felul ăsta, cum să te refuz?
- Ești sigur că nu te superi?
- La ce sunt buni prietenii? Evident, Rod nu adăugă că avea cele mai serioase intenții să aprecieze corect toate toaletele, de la cele de zi până la cele de seară. Mai ales acelea care îi acopereau trupul mai mult decât senzual și atrăgător, din cap și până în picioare!

CAPITOLUL 5

Pentru tot restul vieții, Rod nu avea să mai mănânce spaghetti fără să se gândească la sex. Erotic, stimulator, palpitant. Numai datorită rujului roșu strălucitor de pe buzele lui Kate, care nu mai conteneau să mănânce paste și să scoată mici sunete de apreciere și plăcere, pentru a-și completa satisfacția.

Venise la Kate direct de la lucru. Când îl refuzase s-o ajute în bucătărie, se dusese în birou ca să-și înceapă programul pentru fișier. Intrase în program și începuse de puțin timp lucrul, dar nimic mai mult. Nu se putea apuca să-i creeze un fișier în care ea să compare diferiți alți bărbați. Așa că stătu pe scaun și privi în gol ecranul. Știu din prima secundă când ea intră în cameră, deși o făcu în mare liniște.

- Parfumul te trădează.
- Fiindcă e bun, sper. Se aplecă peste umărul lui să vadă ecranul. Nu e scris nimic. Unde e fișierul meu? Se întoarse și-i luă mâna într-a lui.
- Roagă pe altcineva să-l facă. Eu nu pot.
- Nu poți sau nu vrei?

- Și una și alta. Kate oftă.

- Probabil că ai dreptate. Intenții bune, idei proaste. Nu-i nimic. Sper că ține de foame. Rod se ridică în picioare.

- Sunt flămând. În ciuda acestui lucru, între momentul în care începuse să mănânce și momentul de acum, undeva pe drum, îi pierise foamea. Kate îi deșteptase o altfel de foame, pe care nu și-o putea potoli decât dacă își petrecea noaptea cu ea. Toată noaptea. Ea ridică ochii spre el și îi zâmbi, apoi își șterse gura cu șervetul.

- Mmm, îmi plac la nebunie spaghetti. De ce nu mănânci? Nu-ți plac?

Își dresе vocea.

- Sunt extrem de gustoase. M-am îndopat.

- Dar n-ai curățat farfuria, îl muștră Mike. Mami zice că e risipitor să lași mâncarea acolo. Nu trebuie să-ți pui mai mult decât poți să mănânci.

Ochii lui Kate scăpărară.

- Ai dreptate, scumpule. Unchiul Rod trebuie că are alte probleme care-l preocupă. Probleme care necesită rezolvare. Poate că și-a lăsat loc pentru desert.

- Și spaghetti? insistă Mike. Eu nu primesc desert dacă nu termin.

- O să le iau acasă, ca să le mănânc mâine la cină, spuse Rod ca să pună capăt discuției. În ce privește problema mea personală, Kate, o s-o rezolvăm amândoi mai târziu. O să-mi fii de mare ajutor.

Kate se înecă cu apă minerală. În dimineața aceea, vorbise cu Sally la telefon. Îi spusese că avea de gând să încerce teoria ei.

- Până la un punct, încheiase ea, apoi îi mărturisise celei mai bune prietene că ea și Rod se sărutaseră.

- Și? întrebă Sally promptă.

- Și a fost dumnezeiesc. Nu mai voiam să se termine.

- Bun, data viitoare, spuse Sally, mergi puțin mai departe. Acum povestește-mi despre reclamă și cum merg lucrurile.

Kate îi povești că primea mai multe scrisori pe zi, plus câteva telefoane și patru bărbați apăruseră neanunțați la ușa ei. Fusese de acord să se întâlnească cu doi dintre ei cu care mai vorbise la telefon: Jack Elliott și încă un tip, Ralph Crane.

- Mami? Vocea lui Mike întrerupse meditațiile lui Kate. Pot să mă ridic de la masă? Aprobă din cap.

- Te chem eu la desert. Așteptă până când Mike dispăru din raza lor auditivă, apoi se întoarse spre Rod. Dacă nu ai nici o obiecție, aș vrea să ne întâlnim în patru sâmbătă seara. El se juca cu furculița pe masă.

- În patru. Fiecare cu altcineva?

-Da.

- Cu cine vrei?

- Un tip pe nume Ralph Crane. Rod făcu ochii mari.

- Ce s-a întâmplat cu ideea ta de a vă întâlni la o cafea în timpul zilei? Să-ți controlezi într-un fel întâlnirile cu niște bărbați pe care nu-i cunoști? De când ai decis să trăiești mai periculos? Să faci ceva stupid?

Ridică din umeri. Refuza să admită că nu era cel mai înțelept mod la care recursese, fără să-I cunoască mai întâi pe Ralph Crane la o cafea.

- Mă adaptez, răspunse ea.

- Ești imprudentă.

- Ralph e drăguț. Mă simt bine când vorbesc cu el la telefon. Rod pufăi.

- O să mă întâlnesc și cu Jack, adăugă ea. Știu că tu nu-l consideri un candidat bun și apreciez părerea ta. Oricum, o să judec și singură.

- N-ai pierdut nici o clipă. Kate expiră lung.

- Evident. Țasta e și planul.

- Noroc. O durere nefamiliară o cuprinsese la auzul vorbelor lui. Noroc care avea s-o arunce în brațele altuia. Ideea de a-l vedea pe Rod sâmbătă seara cu o prietenă nu era același lucru cu gândul că avea o prietenă, la modul abstract. Oare și interesul lui slab pentru seara aceea arăta că simțea la fel ca ea?

Rod se așeză mai bine în scaun.

- Povestește-mi despre Crane.

- Are o concesiune în domeniul alimentară. E divorțat de cinci ani și are două fete măritate. Amândouă locuiesc în altă parte. Îi plac la nebunie copiii și își dorește un fiu. M-a lăsat pe mine să aleg locul de întâlnire pentru prima dată.

- Unde e asta? întrebă Rod în timp ce o ajuta să strângă masa.

- O cină într-un restaurant în care se dansează.

Rod nu răspunse, dar Kate observă cu satisfacție că atunci când puse cuțitele curate în sertar, îl trânti cu putere.

- Mi-am cumpărat câteva rochii noi, îi spuse. O să mă îmbrac cu ele să le vezi. Poți să mă ajuți să hotăresc ce să îmbrac la întâlnirile mele cu Jack și cu Ralph.

Îl lăsa pe Rod înjurând în barbă și fugi sus în dormitor. Își scoase repede fusta și tricoul, apoi îmbrăcă o rochie scurtă roz aprins cu un decolteu larg în față și o curea lată care îi accentua talia subțire. Își puse o pereche de ciorapi, se pieptănă și lăsa părul să atârne pe umeri. Cercei la ureche. Privindu-se în oglindă, își făcu ochii cu creionul și își dădu cu ruj. Își dădu cu parfum pe umeri, pe gât și la încheietura mâinilor, sub sâni. Cu o ultimă privire aprobatoare în oglindă, stinse lumina.

Rod se uita cu Mike la televizor în living, când ea făcu o piruetă în fața lor.

- Ce spuneți? Rod rămase cu privirea țintă la decolteul ce îi arăta pielea roz superbă.

- Frumos, spuse el sec.

- Nu-ți place, răspunse Kate. De ce?

- Îmi place. Mike sări în picioare.

- Și mie, mami. Îl rugă pe Rod s-o urmeze în atelier.

- Foarte bine, îi spuse. Mike n-are cum să audă. Ce are rochia? El îi privi sânii.

- Arăți minunat în ea. Nu crezi că-i prea sexi pentru prima dată, totuși?

- Nu m-am gândit la asta.

- Atunci gândește-te. Dacă eu vreau să pun mâna pe tine, imaginează-ți cum o să vrea tipul ăsta de Ralph.

- Dar asta? îl întrebă câteva clipe mai târziu când apăru într-o rochie albastră ca cerul, mulată pe corp.

- Nemaipomenit. Arăți superb. Nu ai nimic cu un decolteu mai puțin adânc?

Kate se schimbă în "rochia ei de rezistență", din sifon negru cu un tiv învolburat. Văzând croiaja înaltă pe gât, Rod surâse. Kate făcu o piruetă. În șoaptă, îl auzi oftând.

- Îți place? întrebă aceasta. Îi plăcea la nebunie cum îi venea! Ar fi oprit și traficul în loc cu rochia asta. Fața îi înșela speranțele în ce privea spatele rochiei. Îl înconjură din toate părțile.

- E crăpată până la mijloc, spuse el îngrozit. Kate surâse.

- Șliț. La banii care costă, nu e crăpată, are un șliț. Pentru spate am cumpărat-o.

Rod se foi pe canapea. Transpira și nu-i plăcea motivul.

- Mike, scuză-ne.

- În atelier? îl întrebă Kate. El făcu semn cu brațul.

- Te rog. După ce închise ușa în urma lor, spuse:

- E ceva sensibil din partea ta să nu spui de față cu Mike că nu-ți place. De asta ne aflăm aici, nu-i așa?

- Cum să nu-mi placă? Cum ar putea să nu-mi placă? Ești superbă în ea.

Comentariul lui îi încălzi inima.

- Dar? Nu putea s-o privească în ochi.

- Rochia e o invitație.

- La fel ca cea dinainte?

- Mai rea. Kate dădu din cap, apoi deschise larg ușa și se întoarse în living.

- Am decis s-o îmbrac pe asta, îl anunță. Mike își dădu cu părerea.

- Îmi place rochia fără spate, mami. Dacă te mănâncă spatele, unchiul Rod poate să te scarpine mai ușor. Kate îi aruncă o privire peste umăr lui Rod. Expresia mohorâtă de pe fața lui merita prețul exorbitant pe care îl dăduse pe rochie.

- Ce idee minunată, dragule! Rod îl mângâie pe Mike pe cap.

- Poți să vii în bucătărie o clipă, Kate? Mike, rămâi aici și uită-te la televizor. Mama și cu mine n-o să stăm mult. Kate își sărută fiul pe frunte. Ce copil extraordinar, se gândi. Spunea tot ce credea cu voce tare.

- Luăm curând desertul. Rod o urmă în bucătărie și se sprijini într-un colț.

- OK, Kate. Încerci în mod deliberat să mă ademenești? Să mă aprinzi?

- Te-ai încălzit?

- Știi al dracului de bine că da. Intenționezi sau nu deliberat să mă ademenești? Să mă exciți așa de tare încât să nu mai știu dacă abia am venit sau e timpul să plec? Kate îi zâmbi, cu ochii în ochii lui albaștri aprinși.

- Rod, ești așa un avocat nemaipomenit. "Da sau nu? Da, domnule judecător, da," îl amendă ea repede. Da, asta încercam, domnule avocat. Dacă îți amintești, ți-am spus că vreau să fac pe manechinul în noile mele toalete. Nu am sperat niciodată să fac o treabă așa de bună, dar e și vina ta.

- Mai bine ai reformula. Cum spui că ți-ai etalat toaletele acelea scurte, mulate și totul s-a întâmplat din vina mea?

- Rod, ești cel mai chipeș bărbat pe care îl cunosc. Oh, nu-mi mulțumi. E adevărat. Ai tot felul de femei - blonde - care se țin după tine. Fără să le ceri tu.

- Fără să le cer?

- E o expresie. La îndemână. Era încântată să-l vadă din nou surâzând. Amândoi știu că nu sunt genul tău - nu genul permanent. Brunetă fiind, trebuia să fac un efort suplimentar să te atrag. Nu uita, trebuia să fac față acestui aspect, tipul. Și faptul că suntem prieteni de atâția ani de zile.

- Văd că te potrivești al naibii de bine cu Sally. Când e vorba de un răspuns întortocheat, stăpânești terenul la perfecție.

- Atunci, mă ierți? înțelegi? îl întrebă ea sinceră.

-Nu.

-Nu?

-Nu. De ce aș face-o? Tu ai agenda ta. Eu pe a mea. Răzbunare, dulce răzbunare. Făcu un pas mai aproape de ea. Avea ochii închiși, foarte închiși, ca marea în furtună. Îi atinse fața.

- Dulce răzbunare. Kate se dădu înapoi.

- Nu voiam decât aprobarea ta.

- O ai. Ai încredere în mine. Poți să ai singură grijă de tine.

Kate lăsa privirea în jos, apoi ridică ochii la fel de repede. Se bucura de aprecierea lui în stil mare.

- Sunt foarte flatată de... își caută cuvintele.

- Flatată că, ai reușit să mă exciți. Spune mai departe. Poți s-o spui cu voce tare.

- Oh, pentru Dumnezeu! Nu e vina mea dacă hormonii tăi lucrează peste program.

- Ba da, este.

- Se întâmplă că-mi place enorm rochia asta. E prima mea întâlnire. Vreau să fac o impresie bună sâmbătă seara. Ce dacă spatele e gol? Și la costumele de baie, partea din spate e foarte, foarte decoltată. Ești un pudic sau ce?

Rod își îngustă privirea. Cu greu, îi luă fața în mâini.

- Joci un joc periculos, Kate. Orice bărbat cu sânge în vine care te vede în așa o rochie intră la idei. Și nu să te invite la o partidă de înot. Tu însăți mi-ai cerut să-ți fac un program ca să le ții evidența. Refuz să fac asta, dar vreau să-ți arăt la ce să te aștepti de la un bărbat. Kate nu mai putea aștepta. Nu voia pe nimeni altul decât pe Rod.

- Explorare, continuă el.

- Explorare, repetă ea. Foarte bine. Pot foarte bine face parte din programul tău explorativ. Rod chicoti.

- Foarte perspicace din partea ta.

- OK. Poți începe. Se strecură în spatele ei. Când Kate protestă prima oară, îi făcu semn să tacă.

- E mișcarea mea, nu a ta. Pentru că vă vedeți prima oară, o să vrea să facă asta. Își puse buzele pe urechea ei. Respirația lui caldă îi dădu fiori pe șira spinării. O să te sărute pe spatele gol. Peste tot. încet. Așa. Kate se înmuie la atingerea buzelor lui senzuale și inspiră parfunul lui bărbătesc, puternic.

- Ooooh, șopti, înecându-se.

- N-am început să-ți arăt încă la ce să te aștepti. Ea scoase un sunet de plăcere în timp ce el coborâse cu sărutul pe gât. O să-și strecoare mâinile în jurul mijlocului tău, apoi pe șolduri, în felul ăsta. Kate scânci.

- Să mă opresc? Mai este.

- Nu, îi spuse cu respirația tăiată. E în interesul cunoașterii mele. Rod chicoti.

- O să-ți cuprindă sânii în mâini și o să-ți maseze sfârcurile pe pernțele degetelor, așa. Kate se întinse după un sprijin când Rod îi luă sânii în palme și, instinctiv, se lipi cu șoldurile de el.

- Ai idee ce simt? îi șopti la ureche, în momentul ăsta? Ce aș vrea să fac cu tine în momentul ăsta?

Îi mușcă ușor lobul urechii, apoi o linse înlăuntrul ei, încet, în repetate rânduri.

- Ascultă sfatul meu, continuă el, simțind-o tresărind la atingerea lui. Du rochia înapoi. N-o s-o porți niciodată suficient timp cât să merite banii.

Kate își lăsă capul pe spate.

- Rod, asta e o nebunie.

- Ai dreptate. O nebunie divină, întoarce-te. Vreau să te sărut. Și cred că și tu vrei să mă săruți pe mine.

- Da, oftă ea, luându-l cu brațele de după umeri. N-ar trebui să vrem, însă.

- Putem face orice vrem. Spune-i explorare. Sau în afara programului. Sau oprește ceasul în loc. Își scosese haina mai devreme și îi simțea mușchii încordați pe sub cămașă. Mâinile ei făcură un tur de recunoaștere. Le strecură în părul lui des și la spate. Gura lui se opri peste a ei, iar Kate îl privi în ochii albaștri irezistibili.

- Ai observat că, în timp ce mâncai, am avut o adevărată experiență sexuală?

Kate râse.

- Răule. Știai de la bun început. Tu ai pus totul la cale. Începu să râdă.

- Să zicem că așa au evoluat lucrurile pe parcurs.

O sărută pe buze, pe obraji, pe gene.

- Lasă capul pe spate. Ea se supuse. Hmmm, delicios. Coborî în jos pe gâtul ei catifelat, cu pielea atât de moale.

- Buzele, îi șopti ea, trăgându-l de păr. Sărută-mă pe buze. N-avem toată noaptea la dispoziție.

- Nu încă. Șșșș. N-am mâncat cine știe ce la masă. Mi-e foame. Și continuă s-o sărute pasionat pe gât și pe piept, cât îi permitea decolteul rochiei.

- Tocmai ți-a crescut pulsul, îi șopti Rod în glumă. E un semn bun.

Kate se încorda, băgându-și unghiile în umerii lui.

- Sărută-mă pe buze.

- Ești o femeie insistentă, mormăi el, îmi place o femeie care știe ce vrea.

Kate se frecă de el.

- Sărută-mă, sau ceasul o să-nceapă din nou să ticăie și plec.

Rod nu-i dădu atenție. O mângâie pe pulpele picioarelor.

- Care e adevăratul motiv pentru care ai probat rochiile acelea în fața mea?

Kate îl sărută pe bărbie.

- Ți-am spus. Să mă ajuți să mă hotărâsc ce să port la prima întâlnire.

Rod o trase cu putere lângă el.

- Dacă îți închipui c-o să te ajut să înnebunești alt bărbat, te înșeli.

Kate făcu o grimasă.

- Rod, sunt aceeași femeie pe care o cunoști de ani de zile.

- Atunci, de ce am senzația că abia acum încep să te cunosc? E o nebunie, șopti el. Vreau să fac dragoste cu tine. E ca o sete. O poftă. Am nevoie să iubesc fiecare părticică din tine. Pentru moment, o să aleg gura ta.

Inima îi bătea cu putere, să-i spargă pieptul. Dăduse viață viselor ei. Lipită de pieptul lui puternic, îi ascultă bătăile inimii și reduse la tăcere vocea lăuntrică ce îi atrăgea atenția. Nu se putea stăpâni. Îl dorea precum orice femeie dorește - și are nevoie - de un bărbat. Era mai mult decât atracția fizică. Era aproape gata să admită cu voce tare că se îndrăgostise de el.

Și atunci? Întrebările îi ardeau mintea. Vocea înțelepciunii îi atrăgea atenția că era pregătită să riște prea mult prea devreme.

- Sărută-mă, Rod. Sărută-mă înainte să mă răzgândesc și să fac un lucru rațional. Ca de exemplu să plec.

Rod se retrase doi pași și Kate se trezi înghesuită în colțul bucătăriei. Luându-i sânii în palme, se lipi cu putere de ea și ridicătura din pantaloni deveni ceva evident. Palpabil. Șopti ceva printre dinți, își lăsă capul în jos și o sărută aprig, înfocat, îi căută limba cu a sa, strângând-o cu putere în brațe.

Din sărutul acela se născu o dorință și o emoție, o forță care îi măcina, nemaicunoscută până atunci. Mâinile și trupurile lor se împreunau, fiecare căutându-se pe sine în celălalt. Buzele se lipeau unele de altele și sărutul se consuma încet.

Kate tremura și simțea o nevoie, o dorință de mai mult. Sau tremura el și asta o antrena și pe ea? Inima lui bătea așa de tare sau a ei?

- Mike. Se înecă în timp ce încercă să vorbească. L-am uitat pe Mike.

Rod clipi. Îl uitase de-a binelea pe Mike. Ca un cub de gheață, numele fiului ei își făcu loc în mintea sa însetată - și își aminti promisiunea făcută lui Bill.

Se dezlipi de Kate, făcu un pas înapoi și o ținu de mână.

- Ascultă-mă, Kate. Niciodată nu ți-aș face ceva rău, dar asta e o nebunie. Într-una din zilele astea o să ajungem să facem împreună dragoste, chiar toată noaptea, dacă asta ne va satisface, fără incriminări a doua zi de dimineață.

Kate îi surâse nesigură. Fără incriminări, se gândi ea, Și fără o propunere de căsătorie!

- Am nevoie de ceva timp. Rod se aplecă s-o sărute.

- Să nu dureze prea mult.

Cât e prea mult? se întrebă Kate ceva mai târziu. Ce riscuri, dacă era cazul, era în stare să-și asume? întrebările o chinuiau. Răspunsurile le ocolea. Se confruntă cu unul chiar a doua zi.

- Mai bine să nu încep o relație, îi spuse lui Sally a doua zi de dimineață. Pentru noi, e o atracție fizică, sunt sigură. Noi suntem ca două motoare cu propulsie. "Ne realimentăm" unul de la altul.

- Kate, nu vorbim despre mașini acum. Sau tu și fratele meu ați înnebunit, sau eu îmi pierd mințile. Cine oare, în America anilor '90, s-ar teme așa de tare să își descopere sentimentele ? Numai pentru că poți ajunge la concluzia că ești îndrăgostită de el?

- Știu că sună nefiresc. Kate nu se îndoia că majoritatea femeilor ar fi fost de acord cu Sally. Nu e o greșeală să îmi protejez prietenia cu el de dragul lui Mike.

- Prostii. Nu Mike te îngrijorează pe tine. Persoana ta.

- Foarte bine, cedă Kate. Și persoana mea. Ce e rău în faptul că nu vreau să-mi frâng inima? Am fost deja rănită.

- Dar cum rămâne cu proverbul acela vechi -e mai bine să fi iubit și suferit, decât să nu fi iubit deloc?

- Ei, da. Dacă facem dragoste împreună, o să fie un motiv bun să am o depresie. Și atunci ce-o să fie? Ce mamă o să fiu pentru Mike, supărată și nefericită?

- Încetează să vezi lumea pe jumătate. Văduvia și-a lăsat amprenta asupra ta, Kate. Ești speriată. Nu te pot învinovați, dar trebuie să treci peste asta. Privește partea bună a lucrurilor. Fratele meu poate înțelege în timp că dorința ce o are pentru tine e de fapt dragoste. Dragoste adevărată, veșnică, infinită. Atunci, o să îmbraci rochia de mireasă, o să te căsătorești cu fratele meu, iar eu am să-ți fiu doamnă de onoare. Trebuie doar să-mi fac o rochie.

Kate izbucni în râs. Pe cuvânt, Sally era în stare să înveselească orice situație cu umorul ei teribil.

- Să nu ți se taie respirația. între timp am să mă întâlnesc cu Ralph Crane. Am sentimentul că va fi mai puțin complicat dacă m-aș îndrăgosti de el!

Deși vorbiseră la telefon, Kate nu-l mai văzuse pe Rod până sâmbătă seara, când sună la ușa ei. Seara dublei lor întâlniri.

Arăta foarte bine într-un costum bleumarin, o cămașă albă și o cravată bleu. Clipi aprobator din ochi, și ușurat, bănuia ea, când o văzu îmbrăcată într-o rochie din mătase ca piersica, cu un șir de perle la gât, deasupra decolteului decent. De fiecare dată când se gândise să poarte rochia roz închis fără spate, simțea fiecare nerv trezindu-se la amintirea atingerii lui Rod.

- Arăți minunat, spuse el. M-am gândit că putem s-o luăm pe Alicia în drum spre restaurant, după ce prietenul tău ajunge aici. Mike e la Tina?

- Da. E încântat la nebunie să-și petreacă noaptea cu Chopper. Spunea că sunt frați de cruce. Ți vine să crezi c-a folosit cuvântul ăsta? Habar n-am unde l-a auzit. Chopper se mută definitiv aici, la reședința oficială, de săptămâna viitoare.

- I-am promis un coteț și o ușă. O să trec într-o zi după lucru.

- Bine. Spune-mi când și ești invitat la cină.

Era genul de conversație pe care o aveau de ani de zile, medita Kate. Deși pe alte subiecte, Rod era mereu acolo să-și ofere serviciile, ajutorul, întinse mâna după ea.

- Te simți bine? Kate aprobă din cap.

- Bine. Niciodată nu m-am simțit mai bine. Ridică din umeri. Poate sunt oarecum neliniștită. Povestește-mi despre Alicia.

- E avocată. Foarte ambițioasă. Deșteaptă. Intenționează să nu se căsătorească.

Kate se forță să zâmbească.

- Sună perfect pentru tine. Ralph Crane sosi câteva minute mai târziu, făcând ochii mari de bucurie la vederea lui Kate. Intră și dădu mâna cu Rod. Pus la punct și arătând distins într-un costum gri pepit, Ralph avea ochii căprui și câteva fire albe în părul castaniu. Era mai în vârstă decât se așteptase ea. Nu avea în jur de patruzeci, cum îi spusese, ci în jur de cincizeci și chiar peste.

- Pentru mine, e prima dată, îi spuse. Prima întâlnire la prima vedere cu o femeie fermecătoare.

- Mulțumesc. Rod ne-a făcut rezervări la Clay's. E un club nou, super, specializat în bucătărie franceză. Crane dădu din cap, aprobator.

- Pentru mine sună bine. Atâta timp cât îți place ție.

- Mergem? îi întrebă Rod. Urmări cu privirea mâna lui Ralph pe spatele lui Kate, în timp ce o conducea la mașină.

Kate și Ralph statură pe bancheta din spate a mașinii, în - timp ce Rod se îndrepta spre apartamentul Aliciei. Kate se bucură să descopere că Ralph era în stare să poarte în mod excepțional o conversație. Îi capta interesul, discutând cu ea despre diverse publicații. Când ea comentă asupra excelentului său bagaj de cunoștințe, făcu o grimasă și-i spuse:

- Citesc Publisher's Weekly ca să fac o impresie bună. Kate râse.

- Ai făcut o impresie bună. Știi mai multe decât mine. Eu urmăresc mai mult publicațiile pentru copii. În timp ce așteptau în mașină ca Rod să apară cu prietena lui, Raph menționa că-i părea rău că ratase să facă cunoștință cu Mike. Începuse să-i spună că avea să-l cunoască cu siguranță într-o zi, dar atunci ridică

ochii să-i vadă pe Rod și Alicia. Făcu ochii mari văzând decolteul din spate al rochiei Aliciei. Rochia ei sexy fără spate!

Scoate-o! voi să țipe în gura mare. Porți rochia cu care m-am îmbrăcat eu pentru Rod! Rochia prea - sexy - pentru - prima - dată! Rochia în care orice - bărbat - voia - să - pună - mâna - pe tine! Rochia care te ducea cu gândul la sex!

Chiar dacă Aliciei îi venea bine, o ura pe tipă.

Ce era încă și mai rău, Alicia se purta ca și cum rochia fusese făcută în mod special pentru ea.

La cel puțin un metru și șaptezeci și cinci, avea o alură sportivă, era blondă, fermecătoare. Când se urcă în mașină, Rod făcu obișnuitele prezentări, iar Kate îi răspunse asemenea. Atunci, ochii ei îi întâlniră pe ai lui Rod. El avea o expresie timidă pe față. Kate își dorea să fi îmbrăcat rochia ei roz închis, o toaletă elegantă de seară. În loc de asta, ea se îmbrăcase de parcă se ducea la biserică! Proasta. Proasta. Proasta.

Clay's se găsea într-o clădire ridicată prin 1800 de către un miner care căuta aurul Californiei. Potrivit legendei, înălțase o clădire semeață pentru a fi deasupra vecinilor săi.

În timp ce se apropiau de clădire, Kate voi să arate lui Rod acoperișul abrupt.

Fură conduși la o masă de unde se vedea piscina reflectorizantă. Pe o platformă, se găsea ringul de dans și se cânta în surdină o muzică romantică.

- Pot să comand eu pentru tine? o întrebă Ralph pe Kate.

Ea aprobă din cap, nedorind să-și pună la încercare franceza dobândită în timpul liceului. Vorbind o franceză excelentă, Ralph comandă la început o salată din andive și sparanghel, apoi somon cu legume și cartofi, ca felul principal. La desert, căpșuni în ciocolată albă cu frișca.

- Am învățat singur franceza, îi povesti el lui Kate. Și germana. Eu călătoresc mult, așa că îmi vine la îndemână. Ție îți place să călătorești? Kate răspunse afirmativ.

- Cu Mike așa mic, merg mai mult la iarbă verde. Mâine o să-și petreacă toată ziua cu prietenii lui și familiile lor, așa că mă duc și eu cu el.

Degetele Aliciei se împletiră cu ale lui Rod.

- Spune-le cum e limba ta perfectă. Tonul ei era răgușit, foarte intim.

- Engleza, răspunse sec. Arăta oarecum stânjenit.

Alicia se aplecă pe umărul lui și puse capul acolo.

- Nu engleza, iubitele. Cealaltă mai importantă.

- Oh, care e? întrebă Kate. Alicia îl mângâie pe Rod pe braț.

- Limba universală a dragostei.

- Hai să dansăm, spuse Rod, trăgându-și scaunul. Îi aruncă o privire lui Kate, care îi zâmbea fermecătoare lui Ralph.

- Mergem? întrebă acesta. Kate răspunse că da, stăpânindu-și lacrimile. Tocmai primise răspunsul la suferințele ei. Era îndrăgostită de Rod! Dar, aparent, așa era și Alicia! Ralph o cuprinse de mijloc. Dansară un timp în tăcere, lăsându-se în valurile muzicii. În cele din urmă, el îi spuse:

- Probabil că ai ghicit că nu mai am patruzeci de ani. Adevărul este că am o fiică aproape de vârsta ta.

- E bine. spuse Kate absentă.

- De fapt am șaiszeci și doi de ani.

- Ce frumos, șopti ea.

- Merg pe șaptezeci.

- Mmm. Ralph râse pe înfundate.

- De fapt, e un miracol să ai un copil mai în vârstă ca tine. N-ai ascultat un cuvânt din ce ți-am spus. Kate clipi din ochi, îngrozită, își ceru scuze.

- Iartă-mă. Minteia mea o luase razna. Ce spuneai?

- Spuneam că am o fiică de vârsta ta. Te plictisesc. Kate clătină din cap.

- Ralph, eu sunt de vină, nu tu. Ești un gentleman perfect. Sunt încântată că m-am întâlnit cu tine.

- Relaxează-te. Și eu mă bucur. Am învățat un lucru astă-seară. Nu sunt în stare să mă întâlnesc cu femei de vârsta fiicei mele. Așa că, după seara asta, n-am s-o mai fac. Oricum, o să-ți ofer câteva sfaturi pe gratis.

- Anume?

- Nu îți purta inima larg deschisă, la vedere. Dacă te ajută la ceva să știi, nici Rod nu se distrează cine știe ce astă-seară.

- Eu...eu... rosti ea incoerent. Nu știi despre ce vorbim. Oh, Ralph, îmi pare așa de rău că ți-am stricat seara.

- Nu mi-ai stricat-o. Departe de așa ceva. Mă simt în elementul meu, să joc rolul de tată. Să-ți vezi de treburile tale, chiar întâlnindu-te cu mine, e ceva, pe lângă statul în fața televizorului.

- Mă bucur spuse Kate, plătându-l în mod deosebit pe partenerul ei genial.

- Din clipa în care Rod - fermecătorul nostru însoțitor - a pus ochii pe mine, mi-a trimis un mesaj clar că, dacă fac mai mult decât să stau de vorbă cu tine, mă așteaptă în vestibul să mă facă bucăți. Pe mine. Acum, cum se face că-și dă întâlnire cu Miss America? Care se întâmplă să fie și un avocat de succes și îi place la nebunie să-l tachineze. Kate se bosumflă.

- Rod a fost partenerul soțului meu. Are grijă de mine și de Mike. Mai ales de Mike. Țasta-i motivul mesajelor percepute de tine. Crezi că Alicia îl tachina?

- Da, în mare măsură. Vino, o să-mi testezi teoria în privința lui Rod.

O trase mai aproape de el și dansară în sectorul lui Rod și al Aliciei. Balansându-se în ritmul muzicii, chicoti în barbă.

- Vezi ce spuneam? Dacă privirile ar ucide, aș fi de mult timp dispărut. Nu mi s-a mai adus așa un compliment de ani de zile. Kate clătină din cap.

- Te înșeli în privința lui Rod. E un celibatar înrăit care preferă blondele.

- Atunci explică-mi de ce îi acordă așa de puțină atenție bombeii blonde de lângă el? Kate aruncă o privire peste umărul lui Ralph. Întâlnește privirea încălzită a lui Rod, apoi văzu mâna lui pe spatele gol al Aliciei și se făcu mică, mică. El întoarse capul în direcția ei. Dacă cineva era gelos, realiză ea, numai persoana ei putea fi! În aceeași clipă îi aruncă un zâmbet fermecător lui Ralph. Acesta râse.

- Acum, strategia noastră. O să te sărut pe obraz.. Poate pe amândoi. S-ar putea chiar să depun un sărut pe buzele tale frumoase. Încearcă să te prefaci că-ți place, ca și cum de abia așteptai să mă săruți. Kate chicoti.

- Ralph, ești sigur că ăsta nu-i un complot?

- Cu tigru gata să atace? Eu știu când e momentul. Nu sunt chiar așa de stupid.

- Dar e așa de nedrept față de tine.

- De când e nedrept să săruți o fată frumoasă? Privește lucrurile în felul ăsta. Trebuia să fiu drept cu tine și să-ți spun sincer vârsta mea. Așa că lasă-mă să mă simt bine. Kate se relaxa.

- Ce zici, să clipesc repede din gene?

- Foarte bine, da, spuse el solemn.

- Spune-mi numai când să încep.

- Curând. Mai întâi să-ți spun o istorioară. Cu mult timp în urmă, mi-am petrecut o iarnă, de Crăciun, cu un instructor de ski în Aspen, Colorado. Împlinisem șaptesprezece ani. Mă angajaseră să le țin de urât câtorva văduve și femei divorțate foarte bogate, care se simțeau singure, însă am deviat puțin itinerariul. Am cunoscut o fată, Lucia Fernandez, o spanioloaică, cu ochii negri și mari și părul numai bucle, cu șolduri mari și un zâmbet care îl convingea pe orice bărbat că ea era cea mai fermecătoare femeie din lume. Lucra la personal. M-am îndrăgostit, nebunește de ea. După câte îmi aduc aminte, la vârsta aceea mă îndrăgosteam tot timpul. Fratele Luciei se băga în tot felul de afaceri ciudate.

N-am știut niciodată cum se întâmpla, dar când mă nimeream în prezența ei, se materializa și el. Mare cât un munte. Legat de ea printr-o zgardă invizibilă. Și îmi arunca o privire criminală care merita singură un Oscar. Când mă întâlnea

singur, fără sora lui, era cel mai plăcut om din lume. Alții n-au priceput mesajul, eu da. Fără un cuvânt m-a făcut să înțeleg că dacă aveam de-a face într-un fel cu sora lui, va avea și el de-a face cu mine. Ralph gesticula din cap spre Rod și Alicia.

- Problema, draga mea, e privirea lui Rod. Fratele Luciei era un copil pe lângă Rod. Eu, unul, înțeleg destul de bine caracterele. Și nu mai am șaptesprezece ani. Am motive să vreau să mă știu întreg. Dintr-un gest impulsiv, Kate îl sărută pe obraz.

- Ralph, ești o scumpete. Mă simt extraordinar de bine.

- Bun. Tânărului tău nu i-a scăpat asta. E aproape gata de apoplexie. Nu poate, însă, să-și părăsească partenera fermecătoare. Poate am s-o invit la dans după desert. Te superi? Îl sărută și pe celălalt obraz, apoi îl lăsa s-o sărute pe buze.

- Nu vreau să te mai împart cu altcineva.

- Clipește repede, acum. Oh, și încă un sfat. Joacă-ți rolul întocmai. Fă-l pe prietenul tău să fiarbă de invidie! După ce terminară de mâncat și savurarea felurilor excelente, după ce ospătarul le servi cafeaua și desertul, Ralph o invită pe Alicia la dans. Părăsiră masa, iar Rod și Kate se priviră stânjeniți unul pe altul.

- E foarte drăguță, minți Kate.

- Cine?

- Alicia, desigur. Vă stă foarte bine împreună. Nu-i așa că Ralph e încântător? Rod se aplecă spre ea.

- Nu, nu-i deloc încântător! Omul ăsta e destul de bătrân să-ți fie tată. Și pentru știința ta, habar n-aveam că Alicia are așa o rochie, cu atât mai puțin c-o s-o poarte în seara asta. Kate făcu un gest de indiferență din mână.

- Sunt sigură că nu știai. Nu contează. Bănuiesc că la început mi-a adus aminte de câteva lucruri... Rod mormăi ceva neinteligibil.

- Dar asta a fost înainte să-l cunosc pe Ralph mai bine. Sunt sigură că și tu aștepti ca seara să se termine mai repede, la fel ca și mine. Îi surâse. Ralph e bine crescut, spiritual. Mă face să mă simt apreciată. Îmi place asta la un bărbat. Rod își împinse scaunul în spate.

- Ridică-te.

- Stau foarte bine jos.

- Eu nu. Vreau să dansez cu tine, la dracu. Kate își dădu părul pe spate.

- Rod, nu fi morocănos. Dacă te enervează că Ralph mângâie spatele gol al Aliciei, spune-o. Nu mă deranjează. Mă deranjează însă gelozia asta care ți-o

verși pe mine. Apropo, prietena ta îmi aduce aminte de o cupă cu șampanie. Face spumă. "împroșcă" cu sentimentele. Rod îi zâmbi deodată.

- Ești geloasă. Kate se lupta să se păstreze pe poziție.

- Din câte îmi dau seama, de abia așteaptă să se urce în pat cu tine. Trăiască speranța. Eu una doar întrevedeam sfârșitul serii. Da. Mai mult, sunt gata să plec.

- Ți-am mai spus deja, începu el, când zâmbetul îi dispăruse de pe față, că Alicia și cu mine nu suntem împreună, în ciuda celor ce crezi tu.

- Oh, atunci ce-i cu "limbajul trupului, al dragostei"? M-am așteptat s-o aud spunând c-o să predai un curs la Berlitz! Rod o apucă strâns de braț.

Kate se văzu smucită de pe scaun, târâtă până pe ringul de dans, apoi strânsă cu putere în brațe. Norocul ei. Rod dansa extraordinar.

- Ai intenția să te mai vezi cu el? o întrebă.

- Cu cine? șopti ea, știind foarte bine despre cine era vorba.

- Cu Ralph, i-o trânti el.

- Mmm, da; Ne-am împrietenit foarte repede, foarte bine. Îl mângâie pe spate și își puse capul pe pieptul lui. Aș vrea să plec în curând. Cred că și tu ai vrea.

O strânse cu putere de mijloc, aducând-o așa de aproape de el, încât nu mai putea strecura nici măcar un plic la mijloc.

- Nu. Alicia mi-e prietenă, nimic mai mult.

- Ca mine? Clipi repede.

- Nu așa demodată ca tine. E o femeie interesată de carieră, nepreocupată de familie sau copii.

- Cum spuneam, ideală pentru tine.

- Nu reprezintă nimic pentru mine.

- Atunci de ce ai invitat-o astă-seară?

- Nu puteam să vin de unul singur.

- Rod, anunțul din ziar, reclama din stradă, seara - aproape se îneca - asta minunată mi-au demonstrat că am pierdut lumea de care te bucuri tu. Înțeleg de ce ai rămas celibatar. E lumea anilor '90. Drepturi egale. Cereri egale. Plăți egale. Joc egal. S-ar putea să ajung și eu o celibatară. Desigur, îmi dau seama ce responsabilități îmi asum. Rod se încruntă la ea.

- Ce vrei să spui? Ce s-a întâmplat cu planurile tale mărețe de a găsi un tată pentru Mike? Dacă asta e situația, n-avem nici un motiv să ne abținem.

Îl mângâie în treacăt pe umăr.

- Oh, ba da. Acum mai mult ca niciodată. Am nevoie de un prieten pe care să contez, în afară de ceea ce faci tu pentru Mike. Știi, îmi schimbi siguranțele, robinetele la baie, îmi duci mașina la revizii. Nu pot să pierd totul.

Se opri din dans.

- Vrei să te culci cu el?

- Vorbește mai încet, îi șopti ea arțăgoasă. Era conștientă de furia lui și nu-i păsa că îl asmuțea și mai tare. Nu vedea decât unghiile roșii ale Aliciei pe spatele lui Rod. Spatele asupra căruia nu avea nici un drept. Era destul ca s-o înfurie la culme. Nu-mi vine să cred că m-ai întrebat asta, continuă ea. Eu nu te întreb pe tine ce planuri ai pentru la noapte. Cu cine mă culc eu nu e treaba ta!

Cu capul sus, o porni spre masa lor și se așeză. Ralph și Alicia ajunseseră înaintea lor acolo.

- Ralph, de ce nu mergem la mine acasă? El puse jos ceașca de cafea. Kate știa că roșise din plin. Chipul lui Rod prevestea furtuna.

- Sunt gata, draga mea, răspunse Ralph. Rod, Alicia, mi-a părut bine de cunoștință. Nu vă supărați dacă plecăm? Seara nu s-a terminat încă. Rămâneți și mai dansați. Alicia, mult noroc în carieră. Mă duc să chem un taxi.

- Nu te obosi, spuse Rod și îi făcu semn ospătarului. În mașina lui Rod, Ralph fluiera în surdină. Rod scrâșnea din dinți. Alicia sporăvăia. Kate se întreba în sinea ei cum intrase în mizeria asta. O jumătate de oră mai târziu, după ce o lăsase pe Alicia acasă, Rod trecu pe lângă casa lui Kate. Mașina lui Ralph era încă parcată acolo. Se simți ca un obsedat. Un puști în călduri. Dezgustat, îngrijorat, își spuse: "Nu fi ridicol! Kate n-ar face-o".

Și apoi, ce știa el? Faptele erau clare. El era afară și Ralph înăuntru!

Apăsând pedala de accelerație, se îndepărtă cu toată viteza.

CAPITOLUL 6

Imediat ce ajunse acasă, Rod intră sub duș. Stând acolo și tremurând sub șiroaiele de apă rece, îi reuși figura, își limpezi gândurile. Se șterse cu prosopul, apoi se așeză în pat. Nu purta pijamale.

Dar Kate? se întreabă el. Cum se ducea ea la culcare? în cămăși de noapte lungi? Scurte? Pijamale? Nimic...?

Kate în brațele altui bărbat era o imagine care n-avea să-l părăsească mult timp. Puse capul pe pernă, apoi se întinse cu mâinile sub cap. O lăsă deoparte pe Kate și începu să se gândească la Ralph și la șiretenia acestuia. Jocul unui Ralph educat, civilizat nu-l păcălise cu o iotă. Se gândea de ce acesta o luase la fugă din restaurant când Kate spusese că vrea să plece acasă.

Se uită la ceas. Miezul nopții. Se întreba dacă ea adormise, închise ochii, dar avea în față în continuare imaginea ei. Arătase superb în seara aceea. Un fotograf ar fi constatat că ochii erau cea mai frumoasă trăsătură a ei. Nu era de acord. Totul era frumos, toate trăsăturile ei.

Venea și rândul lui Jack Elliott. Jack, pe care îl știa el, era un om de familie. Soția lui, Betty, pe care Rod o reprezentase la divorț, făcuse o greșală divorțând și o știuse. La momentul audierii, refuzase să-i asculte sfatul și să încerce să-și rezolve problemele cu el. Acum el trebuia să rivalizeze cu un Jack încornorat. Nu era un gând prea plăcut.

În cele din urmă îl cuprinse somnul. Ultimul gând fu despre Kate, așa că nu-l miră când îi invada visele. O visă cu blocul de desen în mână. Purta blue-jeans și un pulover iar părul era strâns la spate cu o fundă. Avea un chip luminos și strălucea de prospețime, era așa de frumoasă, încât îi tăie răsufarea. Cu ochi surâzători, întinse brațele spre el, alergând, râzând. El o prinse și se răsuciră, râzând. Atunci, imaginea se întunecă. Văzu o altă Kate. Purtând rochia neagră. Rochia neagră! Trecu de el și o zări în brațele altui bărbat! Jack Elliott!

Se trezi brusc din somn.

- Pierzi, Rayburn, șopti cu dezgust. Se trânti înapoi în așternut și închise ochii. Se mai culcă încă de trei ori, până se trezi iarăși transpirat și agitat. În cele din urmă, mai adormi două ore, însă două ore liniștite, fără vise, un respiro.

Se trezi de dimineață nu cine știe ce odihnit. Avea numai gust de praf în gură. Ochii îl dureau, iar mintea îi era obosită. Era la fel de instabil și amețit de parcă ar fi petrecut zece runde în timp. Coborând din pat, se opri direct în baie. Dușurile reci deveniseră un obicei. Kate se trezi în razele unui soare superb. Avea toată ziua la dispoziție. Când se mai întâmplase așa ceva în ultimul timp? se miră. Nu de curând, era singură. Nu avea s-o irosească acasă. Se ducea la iarbă verde. După ce făcu patul, o sună pe mama lui Tim, să vadă ce făcea Mike. Acesta veni repede la telefon să-i spună bună dimineața și să-i povestească despre Chopper.

- Ne înțelegem de minune, mami. Mă iubește la nebunie! îi povești că, după ce luau micul dejun, plecau la Long Beach cu Queen Mary.

Bucuroasă că Mike era în ordine, Kate făcu un duș și se băgă în baie, într-o mare de spumă. Cu un oftat de ușurare, se lăsă în voie în apa caldă înmiresmată. Câțiva stropi parfumați i se așternură pe față, în timp ce-și lăsă capul pe pernița căzii. Pe când stătea așa liniștită, îi veniră în minte întâmplările nopții trecute. Rod ar fi fost surprins să afle, cugetă ea, că seara sfârșise în bucătărie, unde Kate pregătise o plăcintă cu mere, iar Ralph o ajutase să facă aluatul și o copsese.

Rod. Se întreba cum se terminase și seara lui cu Alicia. Platonic, spera ea. Apoi își spuse că era mai bine să lase totul la o parte și să se gândească ce anume să pregătească pentru prânz. Era ziua ei liberă! Se hotărî să nu mai stăruiască cu gândul la Rod.

Își termină baia, se șterse și își dădu cu cremă pe corp. Își puse o pereche de blue-jeans, un tricou de bumbac, adidași, își strânse părul la spate, coborî în bucătărie, unde mai persista încă aroma de plăcintă.

Mâncă în fugă o felie cu gem de căpșuni. Bău din frigider un suc natural de portocale și făcu un pachet pentru masa de prânz. Își luă planșeta de desen și plecă. Telefonul începu să sune când ieșea pe ușă și ea îl ignoră, încuind-o în urma sa. Era ziua ei liberă. În timp ce conducea, începu să fredoneze. Nu mai voia să citească scrisori de la străini, să se întâlnească cu tot felul de bărbați sau să vorbească la telefon. De dimineață până seara, era numai ziua ei. Își declarase personal time-out. Viața ei sexuală - sau lipsa acesteia - trebuie să mai aștepte.

-Yupeee! exclamă ea, folosind expresia favorită a fiului ei.

În Palm Springs își parcă mașina lângă magazinul unui prieten, în spatele căruia începea poteca pe care o dusesse prima dată tatăl ei, copil fiind.

Cu planșa în mână și haina strânsă în jurul mijlocului, cu geanta de voiaj în spate, o porni. Își pregătise pentru prânz un termos cu cafea, un suc de mango, câteva felii de friptură și o bucată din plăcinta lui Ralph.

Urcă aproape două ore. Când i se făcu sete, bău apă dintr-un izvor lângă care curgea o cască mică. Păsările cântau și își dădu imediat seama cum se numeau fiecare. Rememora în minte numele plantelor și ale florilor. Se orienta după soarele de pe cer în privința orei. În cele din urmă își lăsă geanta lângă bolovan și se așeză lângă pârâiaș ca să deseneze.

Rod o privi pe Kate. Aplecată peste planșă, privind și desenând câte o pasăre, apoi preocupată iar de desen. Când pasărea zbură, Rod luă o piatră și o aruncă în apă. Speriată, ridică privirea. Făcu ochii mari când îl văzu.

- Ce faci aici? închise planșa. Se așeză lângă ea. Era în blue-jeans și ghete, cu o cămașă din bumbac și semăna mai curând a cowboy decât a avocat. O trase de coadă.

- Eram în vecinătate.

- Rod, e ziua mea liberă. Vreau să fiu singură.

- Și eu la fel. Cu tine. Țasta pare un loc potrivit.

- De unde știai că sunt aici?

- Am sunat la tine acasă și apoi la Tim. Mike mi-a spus că probabil ai luat-o pe poteca asta. Te caut de mai mult de o oră.

-Ah.Era puțin dezamăgită că nu îi rămăsese ziua numai pentru ea, dar nu putea nega emoția care o cuprinsese aflând că Rod făcuse tot drumul acela numai pentru ea.Rod aruncă o piatră în apă.

- Credeam că ți-ar plăcea să afli că aseară am lăsat-o pe Alicia acasă la ea și am plecat. Nu se aștepta să rămân, în ciuda vorbelor ei de mai înainte. Suntem prieteni, nimic mai mult.

-Nu te-am întrebat, spuse Kate, deși o trecuse un val de plăcere.El o luă de mână.

- Te întreb eu. Cum a mers seara cu Ralph?

- Am făcut plăcintă cu mere. Scoase un oftat de ușurare.

- Cum se poate să simțim ce simțim unul pentru celălalt și să dorim să credem că nu e așa?

- Rod, nu vreau să risc prietenia noastră, având o relație cu tine.

- Asta e ridicol. Suntem doi adulți maturi care pot să-și controleze emoțiile. În afară de asta, te-ai gândit vreodată că ar putea s-o îmbogățească, s-o intensifice? Kate îi aruncă o privire crispată. Logică tipic masculină, se gândi ea. Din păcate, știa c-o s-o intensifice din partea ei, dar se îndoia de același lucru din partea lui.

- Consideră-mă dispărută, spuse ea deschis. E un lucru bun pentru tine să fii refuzat. Asta îți arată lungul nasului.

- Foarte amuzant. Aici nu mai e vorba de un scor.

- Atunci ce? Rod se încruntă.

- Nu sunt sigur. Mărturisesc că sunt cam confuz. E o experiență nouă. Au fost momente săptămâna trecută când am simțit că nu te prea cunosc. Ca și cum ai fi o persoană nouă pe care abia am cunoscut-o.Și mie mi s-a părut la fel.Îi zâmbi.

- Să începem să ne simțim bine?

- Eu încerc.

- Asta o să te ajute. Îmbrățișând-o, o trase în poala lui. Își plecă încet capul și o sărută pe buze, pe față cu tandrețe.

- Nu mă ajută, șopti ea.

- Atunci asta.Sărutul se intensifică, transportându-i într-o altă dimensiune a sentimentelor lor. Erau singuri în mijlocul naturii, unde dorințele se concretizau mai puternice, neîngrădite, precum păsările care cântau și zburau în înaltul cerului. Focul pe care Rod îl născuse în ea era puternic și frumos ca soarele. Se ridică spre el, răspunzându-i la sărutări cu toată emoția pe care o născuseră în ea. Îi dădea cât putea și era în stare. își spuse sieși că era în siguranță. Poteca era circulată. Putea apărea în orice moment vreun excursionist.

-Felul meu de a-ți ura bună dimineța, îi spuse Rod răgușit. O mângâie în treacăt pe buze. Kate, tu cu siguranță mă înnebunești de tot.

Spune cuvântul magic! voi ea să strige tare.Unele lucruri nu se schimbă niciodată, însă, se gândi în sinea ei. Încăpățânarea de burlac al lui Rod era unul din ele.Se ridică împiedicându-se.

- Atunci mai bine să ne oprim.

- Mai bine pentru cine?

- Pentru amândoi. Știi că am dreptate. Haide. Hai să ne plimbăm.

De mâna, o porniră și Rod o ajută să treacă pârâiașul și începură să urce muntele mai departe. Oprindu-se la un moment dat, admiră valea ce se așternea la picioarele lor, Desert Hot Springs, și lanțul de munți care formau o coroană purpurie în depărtare. Se țineau fiecare de mijlocul celuilalt.

Kate ridică privirea spre Rod.

- E perfect, nu-i așa?

- Ar putea fi. O cerceta atent, în tăcere, dându-i de înțeles că nu avea să renunțe până nu o ducea în patul lui.Cu mare efort își îndreptă capul în altă parte, urcând mai departe poteca. Câțiva pași mai târziu, se opri să admire buchete de flori roșii care parcă sfredeleau muntele pentru a întâlni soarele.Kate se așeză.

- Am să le desenez.Rod se întinse lângă ea să se odihnească și să moțâie. Kate scose planșa și începu să creioneze. Apoi, mângălind, apăru chipul unui leu. Ochii, nasul, gura semănau cu ale lui Rod. Puse planșa deoparte, privindu-l cum doarme. Avea genele lungi. O gură cu trăsături puternice. Chiar și așa în somn, îi aducea aminte de Mike. Inocent.Vulnerabil. Îi iubea pe amândoi.

Dar Rod nu era la fel de lipsit de apărare ca ea. Ea era cât pe ce să-l tragă după sine într-un colț din dormitor și să-i scoată pe amândoi dintr-o situație mizerabilă. Numai teama de a-și pierde firea și inima o ținea deoparte de a face asta.Când se trezi, se strâmbă spre ea. Era foarte aproape de el, încât putea s-o strângă în brațe.

- Am sforăit?

- Ca o turmă de elefanți.

- Ba nu!

- Nu, n-ai sforăit. Ai dormit ca un copil.Rod o mângâie pe spate și pe gât, iar ea nu-și putu stăpâni un oftat la atingerea senzuală.

- Du-mă cu tine acasă, îi șopti.

- O să m-apuce durerea de cap, îl tachina Kate.Rod o trase pe iarbă lângă el.

- Știu cel mai bun remediu.Kate se propti cu palmele de pieptul lui.

-Pun pariu. Dar durerea mea avansează.

Îi dădu drumul, după un sărut care o răscoli și o ameți de tot.

O conduse acasă. Umorul însă îi dispăru când găsiră un bărbat așteptând în fața ușii ei. Era un tânăr spre treizeci de ani, cu o ținută athletică, ținută care dădea de înțeles că era pasionat de greutate.

- Am văzut reclama, îi spuse lui Kate, când se apropiară.

- Cum ai făcut rost de adresa mea? îl întrebă aceasta.

- De la agenție. Rod puse un braț peste umerii ei. Buzele lui făceau o mină foarte expresivă, furioasă. Adresa ei nu trebuia în mod normal dată. Kate vorbi cu tipul cam un minut, mulțumindu-i pentru interesul arătat.

Când acesta plecă, știa că nu putea spera la promisiunea unei întâlniri.

- De câte ori s-a întâmplat lucrul ăsta? o întrebă Rod.

- De câteva ori.

- Ai nevoie de protecție. N-ai de unde să știi ce fel de oameni pot să apară.

Kate înclină să fie de acord. Erau cinci mesaje pe robotul ei. Patru dintre bărbați citiseră anunțul din ziar și voiau s-o întâlnească. Ralph sunase să vadă ce mai face. Ultimul apel era de la Jack Elliott.

- Încă mai plănuiești să ieși cu el? se interesă Rod. Kate dădu din cap afirmativ.

- Vrei o cafea?

- Nu, asta vreau. O readuse la tăcere cu un sărut pasionat, care o lăsă tremurând. Și după care plecă, își petrecu seara cu Mike, care îi povesti cum își petrecuse ziua pe Queen Mary și se jucase cu cățelușul pe care avea să-l aducă acasă în curând. Chiar că o apucase durerea de cap la ora aceea.

După asta, Rod schimbă tactica. Când apărură neinvitat în seara următoare, nu mairecurse la nici un joc. Se oferis-o ajute să evalueze cele zece scrisori pe care le primise în ziua aceea.

- N-aș avea încredere în tipul ăsta, îi spuse după ce parcurse în treacăt prima scrisoare.

- De ce nu? Cum putea să arate așa de bine, de plin de prospețime la sfârșitul zilei? se întrebă Kate. Nici un fir de păr în dezordine, cravata la locul ei, parfumat elevat și curat și fresh ca și cum tocmai ieșise de la duș.

Și cum de nu pomenea deloc de ziua petrecută împreună pe munte? Sau de sărutul pe care îl mai simțise încă mult timp după plecarea lui?

- Uite cum pune punctul pe i-uri. Și Rod îi întinse scrisoarea. O privi, apoi o strânse. Cercurile de deasupra i-urilor nu-i plăceau prea tare nici ei. Citi mai departe.

- Uite aici. Are un ranch în Kem County.

- Îmi sună bine. Du-te. O să înveți cum să crești vitele.

Nu voia să se intereseze în mod special după clasa socială. Însă urmărea un anumit tip de bărbat.

- Dar ce spui despre asta? o întrebă Rod, arătându-i o altă scrisoare.

- Șofer de camion?

- Ce-i rău cu șoferii de camion?

- Nimic. Nu sunt niciodată acasă.

- Dar un avocat? Kate se încruntă.

- Burlacul devotat?

- Ce e rău cu burlacii?

- Citește mai departe.

- OK. Uite, ăsta e perfect.

- De ce ești așa de grijuliu și atent? îl întrebă ea.

- De ce nu? Făcu o grimasă. Uite, ăsta pune cel mai bine punctul pe i-uri.

- Rod, ce joc faci?

- Nu fac nici unul. Vrei să îți masez spatele? Profită de slăbiciunile ei. Nimic pe lume nu echivalează cu un masaj adevărat. Numai câteva clipe, adăugă el.

Kate aprobă în tăcere, spunându-și că nu avea să-i cadă în cursă.

Rod se mută lângă ea pe sofa și începu să îi maseze spatele. Continuă să citească scrisorile de la străini care nu o interesau nici pe puțin față de bărbatul a cărui respirație o simțea pe pielea ei. Rod îi ridică părul de la ceafă.

- Mmmm. Se ajută cu un sărut.

- Amâni inevitabilul. Nu îmi displace cu totul. Care e scrisoarea următoare?

- Uite asta. Tipul are un magazin ecologic. Rod începu să țipe.

- Vinde blue-jeans și tricouri din bumbac artificial, așternuturi din olandă fără aldehydă formică, plante rezistente la secetă și umbrele de soare. Mike o să-i bage la apă blue-jeansii și o să poarte tricourile. Kate râse. Întoarse capul spre el și îi fură un sărut.

- Nu e amuzant? întrebă el. Ajutorul pe care ți-l dau în alegerea pretendenților. Cine urmează? Kate se ridică de pe sofa. Așa aproape de el, îi creștea temperatura.

- Flirtezi într-un mod periculos. Mai mult, m-am prins în jocul tău. E timpul să-l culc pe Mike. Rod îi spuse să rămână. Se duse să-i supravegheze baia lui Mike. O chemară sus când acesta se sui în pat. Cămașa lui Rod se udase destul de tare. El surâse copilăros, timid.

- Ne-am plimbat prea departe cu bărcuțele. Peșitoarea ei, Sally, îi telefona cam la o oră după plecarea lui Rod.

- Mă vrea așa cum un copil vrea bomboane, îmi spuse Kate. O dorință tranzitorie. Până mă căsătoresc și îl dezvăț puțin pe Mike de prezența zilnică a lui Rod, e cel mai bine să continuăm ca prieteni. Astă-seară i-a făcut baie lui Mike și l-a culcat. Sally fornăi.

- Era mult mai plăcut dacă îți făcea ție baie și te urca în pat.

- Sally! urlă Kate, având în minte imaginea unui Rod făcând exact așa ceva. Sally, Jack Eliott mi-a spus că te cunoaște. Ce poți să-mi spui despre el? L-am invitat la cină.

- Dacă știai ceva despre calculatoare, ai fi aflat că a devenit foarte cunoscut făcând programe și limbaje când, foarte puțini se pricepeau la așa ceva. A pus pe picioare industria calculatoarelor în domeniul industrial și militar. Fosta lui soție, Betty, juca bridge cu unii din prietenii mei.

- Ai idee de ce spunea Rod că nu puteam să fac o treabă mai bună? l-am pomenit numele lui Jack zilele trecute. Nu i-a plăcut ideea să mă întâlnesc cu el.

Sally începu triumfătoare.

- Rod e gelos. Mi-a plăcut Jack întotdeauna, foarte mult. N-am nici o îndoială că Rod îl privește ca pe un adversar potențial. De Ralph nu i-a prea păsat. Jack, însă, e mai tânăr. Are tocmai vârsta potrivită pentru tine. Și știe ce vrea. Betty ar fi dat orice să-l aducă înapoi. Kate respiră, după care îi răspunse.

- Să dea. De ce a divorțat de el?

- Nu sunt cu totul sigură, dar acum realizează că a făcut o greșală. Cred că e nemaipomenit că te vezi cu Jack. O să fiarbă Rod când o să afle. Să-i spui chiar tu.

- Credeam că o să fii dezamăgită, că ai vrea să mă mărit cu Rod.

- Vreau. Ți-am arătat doar care e circuitul. Prietenul tău Ralph are dreptate. Ai încredere în noi doi. Confuzia e tocmai bună. E un pas în direcția cea bună.

Nu, se gândi Kate după ce închise. N-avea s-o facă. Nu era stilul ei. O să-și petreacă seara cu Jack Eliott, dar n-o să-l folosească. Dacă se plăceau unul pe altul, bine. Mai mult decât bine. Minunat, se gândi ea nenorocită.

Când sună soneria cu câteva minute înainte de ora șasfe vineri seara, se aștepta foarte bine să fie Jack. În loc de asta, se pomeni cu Rod în fața ușii de la intrare. Surâzând șmecher, ținea în brațe un ferăstrău, o cutie de cuie, un cadru de metal și o sticlă cu vin.

- Ușa cățelului, spuse el. Când o termin, sărbătorim. Se aplecă și o sărută pe gât. Doamne, ce bine miroși. Privirea ei rătăci în altă parte.

- Rod, cina e aproape gata. O să-ți ia mult?

-Nu.

- Mă îmbrăcam. Tu fă-ți treaba. Se întoarse și urcă scările.

Se îmbracă pentru ce? se minună el. Pentru cine? De ce trebuia să se îmbrace pentru el, când venise ca să facă o ușă pentru câine? Îi stătea foarte bine în blue-jeans și în puloverul albastru. De fapt, îi plăcea cum îi veneau pantalonii pe picior. O rochie ștergea efectul acela. Deși nu avea nici un pic de fard, tenul îi strălucea, la fel și ochii, iar părul i se revărsa pe spate.

În drum spre atelier, fu atras de aromele din bucătărie. Se apropie de aragaz și ridică puțin capacul de la una din crățiți. Făcu o grimasă. Sos de roșii.

Dă Doamne să fie spaghetti! se rugă el în tăcere.

Se aștepta să vadă masa din bucătărie pusă, dar nu era nimic special. Scoase tirbușonul dintr-un dop de Montepulciano d'Abruzzo, să lase vinul roșu să respire, și se duse în sufragerie. Camera arăta încântătoare. Avea așa un aer intim. Era plăcut. Becurile lustrei luminau slab. Pusese pe masă o față irlandeză brodată, serviciul de masă chinezesc, paharele de cristal și argintăria. Lumânările neaprinse în suporturile de cristal și o duzină de trandafiri portocalii în vaza Lalique, darul lui de nuntă pentru ea. Zâmbi.

Kate depusese toate eforturile să-l bucure. Asta arăta că se trezea. Dura cetei până se îmbrăca pentru el. Majoritatea femeilor pe care le cunoștea pretindeau de la el o mulțime de atenții, să le tot laude și cu siguranță preferau să cineze în oraș - fapt pentru care nu le învinuia.

Dar Kate nu se asemăna cu majoritatea femeilor. Toată vorbăria lui din ziua aceea petrecută în pădure condusese la asta. Deodată, Rod se încruntă. Îi pomenise c-o să treacă astă-seară, nu-i așa? Da, îi pomenise. Îi spusese lui Mike la telefon, de dimineață.

-Hei. Rod se întoarse și clipi de două ori când Kate intră în cameră. Purta rochia roz închis scurtă cu decolteul adânc. Pentru el își strânsese părul la spate, fapt care îi accentua trăsăturile feței fine și se fardase ușor dar foarte bine, aducând strălucire tenului și ochilor. Purta cercei lungi la ureche. Trecu pe lângă el și îi simți parfumul străin, misterios. Savura momentul, gândindu-se la norocul lui.

-Nu m-am așteptat să te deranjezi atâta. E o răsplată minunată. Tu arăți extraordinar.

-Mă bucur că aprobi. Puse coșul cu pâine pe masă. Prima impresie contează foarte mult. Prima impresie!

-Jack vine la cină, adăugă ea. N-o să ne deranjezi dacă faci ușa câinelui la intrare. Sau, poți veni și altădată.

-Jack?

-Jack Elliott. El a trimis trandafirii aceia superbi.

- Jack! Ai făcut astea pentru el? Și Rod sări în sus ca și cum pusese mâna pe o cratiță fierbinte. Când s-au petrecut toate astea?

- Ți-am spus că am stabilit o întâlnire.

- N-ai spus c-o să-l aduci la masă în casa ta! Cu "trandafiri superbi" în vaza mea Laligue! Kate îl bătu pe braț.

- Dragule, m-am gândit că Jack o să aprecieze o cină acasă. Sally mi-a povestit câte ceva din trecutul lui. Săracul om.

- Săracul om! E multimilionar! Rod se năpusti ca o furtună după ea în bucătărie.

- Te superi să pui vinul de la tine în frigider? Jack aduce o sticlă din stocul lui.

Cu un platou în mână, ieși din bucătărie, aruncându-i lui Rod un surâs radios.

- Știe că suntem prieteni. E de acord să treacă peste faptul că ai susținut acțiunea de divorț a nevastei lui.

- Țsta e caviar.

- Mmmm. Da. Se uita lung la platoul de porțelan chinezesc cu aperitivele frumos ornate și aranjate.

- Cum se face că eu am primit pește tuna? În conservă de aluminiu.

- Dragule, nu mă așteptam să apari. M-ai luat prin surprindere. Ai uitat, am mâncat cu tine din plăcinta lui Ralph.

Plăcinta lui Ralph! își stăpâni remarca, apoi o urmă în sufragerie. Deodată, atmosfera intimă îl sufocă. Niciodată Kate nu depusese atât efort numai pentru el! De cele mai multe ori, chiar îl lăsase pe el să pregătească masa. Sigur, o prepara ea, dar el o încălzea și servea la momentul respectiv. Și nu era același vin, sau caviar sau trandafiri! Și nici nu apărea pe jumătate goală ca în fața lui Jack! Chiar fără imboldurile lui Sally și ale lui Ralph, se gândi Kate, aruncându-i lui Rod o privire pe furiș, lucrurile mergeau bine. Cât era de frumos. Puțin furios, dar cu toate acestea extrem de atrăgător și chipeș.

- Rod, dragule, îi spuse ea dulce. Te rog, înțelege.

- Să înțeleg? Cum poți să-mi spui "dragule" și să aștepti alt bărbat la masă?

Obscen. Kate se aplecă să aranjeze un șervet pe masă și îi dădu posibilitatea să-i studieze bine decolteul, înainte să se îndrepte.

- Foarte bine, Rod. Rod, e simplu. Am nevoie de un tată pentru Mike. Dacă am noroc, o să mă căsătoresc cu un bărbat pe care să-l iubesc. Trebuie să admit că vreau viața mea intimă, personală, îmi place să fac dragoste. Dragoste adevărată. Cu tot ce înseamnă ea. Și îmi place orice are legătură cu asta. Desigur, trag linie la anumite lucruri, dar asta nu e important pentru tine să știi.

- Kate, te auzi ce spui?

- De ce te-ar șoca asta? Pe tine, dintre toți oamenii. Oricum, vreau un bărbat care crede în căsătorie atât cât cred și eu. Jack mi-a fost destul recomandat în privința asta. De propria ta soră! Din conversațiile noastre, mi-am dat seama că e de acord cu căsătoria ca concept. Dacă a eșuat, nu e numai vina lui. Sally spunea că fosta lui nevastă îl vrea înapoi, că știe că a făcut o greșală. Așa că m-am decis să-l întâlnesc. În rochia astal

- Înțeleg. Rod o privi lung în ochi, și citi în ei hotărârea, convingerea unei noi Kate, venind în forță, independentă.

Realizarea acestui lucru îl scutură în interior. Mâna ei îi ardea brațul. Parfumul ei îl distrăgea. Putea porni spre ușă, pleca, lăsând-o să-și înceapă o relație cu Jack. Sau... putea rămâne.

- Mi-e foame, îi spuse. Am venit direct de la treabă să-ți fac un serviciu. Cum ar fi să-l lași pe prietenul tău și totodată pe nașul lui Mike cu stomacul gol?

Kate îi surâse printre dinți.

- I-am dat deja lui Mike să mănânce spaghetti. Dar mai am o mulțime. Stai cu noi la cină. Surâsul se transformă într-un zâmbet larg. O să fii un element de stabilitate. Stabilitate? se gândi el, mândros. Așa îl vedea ea! Un fel de balansoar al spiritului pe care îl putea lăsa și ridica în voie! Fără nici un gest intermediar, o smuci de braț, trăgând-o în brațele lui. Despărțindu-i buzele cu limba, o sărută cu lăcomie. Kate rămase ca de piatră. Rod spori strânsoarea. Mâinile lui îi susțineau spatulele, posesive, trăgând-o din ce în ce mai aproape de el, până când trupurile lor se sudară unul de celălalt.

Un scâncet de-al lui Kate îi sfredeli conștiința, realizând îndrăzneala lui. Ceea ce începuse ca o încercare crudă, stupidă de a-i da o lecție, se transformase într-un extaz. Acceptul deliberat, pasiv, al sărutului lui tumultos ricoșă. Kate se simțea amețită, buimacă, cu inima ușoară, ca și cum experimenta pentru prima dată gustul șampaniei - sau gustul primei dragoste. Voia tot ce putea el să-i ofere. Și mai mult. Rod simțea că pierde controlul. Nu trăise niciodată așa un foc sau o nevoie. Faptul că ardea din dragoste pentru Kate îl șoca. Savura dulceața gurii ei și lua puțin câte puțin aer în piept.

- Îți datorez scuze, Kate. Își băgă nervos mâinile în buzunare. A fost un gest copilăresc. De neiertat. M-am purtat urât. Simțul imparțialității o determină să-l întrebe:

- Îți pare rău că m-ai sărutat sau îți pare rău fiindcă crezi că sunt mândioasă?

- Nu ești?

- Ar trebui să fii, îi replică ea. La început am fost, dar nu mai sunt. Săruți nemaipomenit. Negi faptul că trupul meu îl dorește pe al tău?

Rod făcu o grimasă.

- Vrei să mai încercăm o dată? Clătină din cap, deși era extrem de tentată.

- Mai bine nu. Am o întâlnire, își puse palmele pe pieptul lui.

- Rod, ești un bărbat foarte atrăgător și hormonii mei fac o gălăgie teribilă în momentul ăsta. Au dormit atâția ani de zile. Mulțumită ție, sunt din nou în formă. Dacă ne sărutăm iarăși, o să ne placă prea tare. Buzele lui îi mângâiară obrazul.

- Stop. Se încruntă la el. Rod își stăpâni un hohot de râs. Era adorabilă când se încrunta.

- Știi de ce am acceptat toată povestea asta. Dacă ne tot sărutăm așa, am să te trag după mine până sus în dormitor. O să ne dezbrăcăm încet de hainele noastre, o să continuăm să ne sărutăm în felul acesta, o să ne cufundăm în uitarea binecuvântată, și pe urmă?

- Lasă totul în seama mea, îi răspunse Rod, înrobit de imaginea celor spuse de ea, imagine care i se contura în minte.

- Nu pot.

- De ce nu? îi plăcea la nebunie ideea de a-i săruta sfârcurile și a-și plimba mâinile pe tot trupul ei seducător.

- O să fie minunat. La naiba! Și eu aș participa la asta.

- E ceva rău într-un lucru bun? o întrebă, perplex.

- E ceva îngrozitor. Îl sărută. Uite, asta îți dovedește. Rod insistă.

- Explică-mi, te rog.

- Nu vezi? Se opri pe vârfuri să accepte încă un sărut. Ar fi probabil foarte bine - sau mai mult de atât. Minunat. Ești irezistibil, împreună, suntem dinamită curată. Hm, pun pariu că am stabilit un nou record la... îl bătu pe umăr.

- E numai vina ta, Rod. Dacă nu mă căsătoresc curând, o să am necazuri.

- Kate. Sună ca un geamăt. Ai trasat o linie pe care mi-e foarte greu s-o urmez. De ce nu încuiem ușa de la intrare, îl trimitem pe Jack acasă și mergem sus?

- Nu, trebuie să fim raționali. Trebuie să ne gândim ce urmează pe urmă. Hai să privim lucrurile în față. Beneficiem amândoi din relația asta platonicească de lungă durată. Tu te bucuri de un copil ca Mike fără obligații. Eu știu că Mike poate apela la tine ca la un tată în perioada asta grea până găsesc o rezolvare. Nici unul din noi nu vrea să stricăm totul dintr-o aberație de moment. Îl privi în ochi, ținându-și câteva clipe răsufarea.

- Nu m-am gândit niciodată la dragostea fizică drept o aberație de moment, îi răspunse Rod, dar n-am nimic împotriva ca tu să găsești așa. Îți promit că, dacă mergem sus și facem dragoste, o să fie mai mult decât o aberație, îți garantez.

Kate oftă. își primise răspunsul. Din nou.

- Tentant, însă nu. Prietenia noastră e mult prea importantă. De acum înainte o să păstrăm o oarecare distanță între noi. Ca acum, mă cuprind fiorii. Tu gândește-te mai bine la blonde. Te rog, toarnă-ți un pahar. Ești transpirat. Mă duc să-mi refac machiajul așa ca Jack să nu remarce ce mi-ai făcut. Vreau să arăt bine pentru el.

- Minunat, șopti Rod pentru sine, când Kate urcă scările. Să gust din aperitiv fiindcă altfel o să înfulec teribil felul doi. Era înfometat, dar nu-și dorea numai mâncare. Kate urcă la ea în dormitor și se trânti într-un scaun înainte s-o lase genunchii. Inima bătea să-i spargă pieptul. Sărutul lui Rod îi lăsase o impresie puternică, medita ea. își închipui în minte cum ar fi făcut Rod dragoste cu ea la lumina slabă a dormitorului, între așternuturile de mătase, parfumate și moi.

Se privi în oglindă, frivolă. Fața îi ardea, buzele erau umflate și părul în dezordine. Cum îi permisesse s-o sărute, și nu numai o dată, ci de mai multe ori, când musafirul ei era gata să sune la ușă?

Rod nu e pentru tine, se mustră ea. A avut destule șanse să-ți spună că dorește mai mult decât o prietenie, dar trage o linie la făcut dragoste. Paza bună trece primejdia rea. Trebuia să-și vadă mai departe de scopul ei.

Își rearanjă machiajul, sperând din tot sufletul c-o să se îndrăgostească nebunește de Jack Elliott. O speranță imposibilă. Știa. Era deja îndrăgostită. De Rod. Care, din cauza ușii câinelui, avea să-i ruineze toată seara. Cumva...

Jack Elliott sosi cu o șampanie rece, o cutie de vișine în ciocolată și un joc video pentru Mike. Era de înălțime mijlocie, cu părul blond și o barbă aranjată, cu ochi albaștri. O cercetă pe Kate cu o privire cunoscătoare, care ar fi mișcat-o îndeaproape, dacă nu ar fi fost Rod lângă ea, ținând-o după umeri. Dădu mâna cu Jack. Dacă Jack fu surprins să-l vadă pe fostul avocat al nevestei lui, nu o arăta. Intră și admiră bunul gust al lui Kate în decorarea apartamentului. Aruncă chiar o privire pe șevalet în atelier și îi laudă entuziast talentul. Aprinse lumânările de pe masa din sufragerie când Kate îl rugă să facă onorurile.

El și Kate susținură o conversație vie în timpul mesei. Mânca cu poftă și servi de două ori-miel, sparanghel și soufflé de roșii.

De, pe scaunul ei din capul mesei, Kate îl cerceta pe Rod cu un ochi atent. În timpul mesei, mănca cu mare poftă, bău din vinul adus de Jack, dar nu aduse nici un element conversației lor. La desertul cu spumoni și cappucino, totuși, se lansă într-o conversație plicticoasă despre bursa de valori. În timpul întregii mese, abia dacă se uitase spre ea, bărbatul acesta care abia aștepta să o pună în

așternut! Rod aștepta. Știa exact ce face. Nu-l deranja că Jack fusese invitat la masă. În timpul ăsta era ocupat cu tacâmurile, era preocupat de ce se gândea acesta să facă după cină și acolo voia să intervină.

Expresia lui Rod o avertiză pe Kate că era pe punctul de a face o mișcare. Lașul își ținu răsufierea. Rod se ridică în picioare. Întinse o mână și clipi din ochi.

- La naiba! șopti.

- Probleme? îl întrebă Jack.

- Minore. Rod clipi din nou și Kate se îngrijoră mai tare.

- S-a întâmplat ceva? îl întrebă ea cu blândețe. El își mușcă buzele.

- Mi-am scrântit mâna ieri. Kate duse mâna la buze.

- Cum?

- Nu-ți amintești? Pe acoperiș, fixând țiglele. În perfectă cunoștință de cauză, Rod nu se urcase pe acoperișul ei de un an de zile.

- Mai bine pune gheață, spuse Jack.

- Poate mai târziu. Nu vreau în nici un caz să-l dezamăgesc pe Mike. El e motivul pentru care mă aflu aici. Am venit să fac o ușă pentru cățelul pe care îl aduce curând acasă, ca să poată ieși fără probleme, fără s-o deranjeze pe Kate.

Jack îi surâse lui Kate.

- Mă pricep bine să lucrez cu un ferăstrău. De ce să nu dau o mână de ajutor?

- Nu, răspuse ea repede. Nici nu mă gândesc. O să te murdărești și costumul o să fie plin de rumeguș. Te rog. Lasă. Se uită către Rod. El ridică din umeri.

- E în interesul tău. Jack s-a oferit, nu? Nu ai fi făcut-o doar așa, dacă nu aveai și intenția, nu? Jack căzu de acord.

- E o treabă simplă. Faci deschizătura, înrămezi, o pui în balamale, instalezi. Cam atât. E gata într-o oră. Cel mult. Rod clipi în semn de aluzie.

Kate își ridică ochii spre cer. Mike nu-l aducea pe Chopper acasă până la sfârșitul săptămânii viitoare și Rod n-avea nici o mână scrântită. Își dăduse seama că în timp ce vorbea, ținuse mai întâi mâna dreaptă întinsă și apoi stânga.

- Apreciez gestul, Jack, îi spuse Rod celui alt bărbat. Jack își scoase haina.

- Să mergem. E mai ușor să scoatem mai întâi ușa din balamale.

- Mai bine s-o măsurăm întinsă pe covor, nu crezi? îl întrebă Rod, în timp ce porneau spre bucătărie. Kate îl înghionti pe Rod. Jack se puse pe treabă. Rod își turnă ultimul pahar din sticla lui Jack și începu să-i dea tot felul de sugestii.

Kate îl ciupi de braț ca să-i atragă atenția, apoi făcu semn cu capul că voia să-l vadă în dormitor. Repede.

- Îți bați joc de musafirul meu! șopti ea auzindu-l pe Jack cu ferăstrăul. L-ai pus pe bietul om pe jos, pe covor!

Rod puse un deget pe buzele ei.

- Mai bea puțin vin. E cam sec, dar nu e prea rău.

O oră mai târziu, treaba era făcută.

- Kate, îi spuse Jack în timp ce se spăla, yachtul meu e în Marina Del Rey. Aș vrea să răspund cu aceeași ospitalitate. Putem călători până în Insula Cătălina. Mie îmi convine duminică. Ție? Îi aruncă o privire lui Rod. Ai avut șansa ta, se gândi.

- Mi-ar place foarte tare, Jack.

- Ce fel de yacht este? întrebă Rod.

- Un Hatteras de cincizeci și șapte de picioare.

- Sună bine. Mulțumesc pentru invitație. Kate întoarse brusc capul și privi lung. Jack, la fel. Rod le zâmbi. După o clipă, Jack ridică din umeri.

- Nu face nimic. Cu cât mai mulți, cu atât mai vesel.

O să vomite! se gândi Kate. Peste tot pe vasul tău frumos! Rod n-avea nici o înclinație spre navigat.

- Întreb-o și pe Alicia, îi spuse ea sarcastică, apoi îi surâse lui Jack. Alicia este prietena lui. Rod puse mâna pe umărul lui Jack.

- Nu te superi dacă acuma fug, Kate? Vă văd pe amândoi duminică. Mulțumesc, Jack. Jack plecă curând după Rod, după ce stabili când să-i ia pe Kate și pe Rod duminică. Imediat după plecarea lui, Kate îl sună pe Rod.

- De ce te-ai băgat și tu? țipă ea în receptor. Jack nu-i un tâmpit. Și-a dat seama de jocul pe care-l faci. Prostule! L-ai bătut pe umăr cu așa zisa ta mâna scrântită.

- Nu sunt de acord cu Jack, spuse el mândru. Nu e omul potrivit pentru tine.

- De ce? E cumsecade. E un gentleman desăvârșit și asta nu pot spune și despre tine. Ai vreo idee cât m-a costat pe mine cina?

- Foarte bine, ținând cont de faptul că mie mi-ai dat întotdeauna tuna și lui caviar. Scumpo, ți-am spus că nu e pentru tine. O să găsim pe altcineva.

- Cine? Pe tine? Să nu îndrăznești să vii duminică. Pentru un singur motiv, urăști ambarcațiunile. Du-te cu Alicia la Lake Arrowhead. Am hotărât că e mai bine să nu ne întâlnim. Vreau să pleci din viața mea.

- Și Mike vrea? întrebă Rod blând. Mike fără Rod

- Nu, nu pot să-i fac una ca asta, admise Kate.

- Bun. Promit să mă port foarte bine duminică.

- Promiți?

- Cu o condiție.

- Mi-e teamă să întreb.

- Să facem dragoste. Îi trânti telefonul.

Sper să ai rău de mare! urlă ea spre telefon. Stomacul ei începuse de acum, ca și cum se aflau deja la bordul yachtului.

CAPITOLUL 7

Furia lui Kate față de Rod nu se domolise până duminică de dimineață. Ducând vasele de la micul dejun în chiuvetă, închise ochii să nu-l mai vadă înaintea ei, fiindcă acum nu îl visa doar noaptea, ci se confrunta cu imaginea lui toată ziua. Era pregătită să-i spună să-și vadă de drumul lui, chiar pe yachtul lui Jack. Nu era deloc nerăbdătoare să fie toți patru împreună, ea cu Jack și Alicia cu Rod. Era furioasă la culme că îi sugerase lui Rod s-o ia pe Alicia, care nu merita așa ceva. Gelozia. Recunoaște, Kate. Gelozia feminină pură. Se simțea bine. Dacă cineva merita mânia ei, acetă era Rod.

Era ceva dreptate în toată povestea asta, se gândi, spălând vasele. Nici Alicia n-o să se bucure prea mult de prezența lui Rod. Fiindcă o să se văicărească tot timpul, și-o să plângă, o să fie întruna verde la față. Mai bine, fiindcă nu voia ca Alicia să-și petreacă timpul cu el! Nici o secundă mizerabilă. Ea să fie cu capul pe umeri. O să-l facă praf.

Rod pe un yacht. "Marinarul de uscat"! Rod era singurul bărbat din câți cunoștea care evita bărcile, yachturile, vapoarele, scuterele, orice vehicule care se îndepărtau de uscat. O muscă apărură deasupra chiuvetei. Luă un prosop și o trânti în apă. Fir-ar tu să fii

- Ai pierdut-o, mami, spuse Mike de la masă. E pe pervaz. Când vine unchiul Rod să ne ia?

- Termină-ți de mâncat plăcinta.

- Iar ai pierdut-o.

- Poc! Am prins-o.

- Mami, Rod nu e un marinar bun. De ce merge în Cătălina?

- Face o încercare.

- Cum am făcut eu când am învățat să înot? Kate își mușcă buzele. Orice era între ea și Rod, nu avea niciodată să spună ceva rău împotriva lui de față cu fiul ei.

- Exact. Și oamenii mari au nevoie de ajutor.

- Atunci trebuie să-l încurajăm, "încurajăm" era noul cuvânt învățat cu succes de Mike. Să-l încurajăm, pe dracu! Era uluitor, se gândi iritată, terminând de spălat vasele, în loc să le pună la un loc în spălător, cum îi intrase Rod în suflet. Azi refuza să-și facă probleme în privința lui. De ce i-ar păsa ei dacă o să-i vină rău? Din partea ei, o să privească oceanul și o să pretindă că nu era acolo.

Cu puțin noroc, o să deseneze balenele care migraseră prin Canalul Cătălina anul acela. Și o să fotografieze delfinii care aveau să-i însoțească în călătorie. Semnase contractul pentru ilustrațiile unei cărți despre balene, o carte care combina informații exacte cu ficțiunea.

Sally îi sunase și Kate o informase înfuriată că Rod îi stricase cina cu Jack și afurisitul ei de frate se invitase într-o croazieră spre Insula Cătălina. Sally se îngrozi.

- Oh, săracul de el. Fii sigură că o să-și ia pilule pentru rău de mare.

- Numai asta poți să spui? Cine l-a pus să se amestece în treburile mele? Nu e vorba că Rod mă vrea pe mine. E un concurs cu premii. O brunetă la cingătoare.

- Nu cred asta. Sper că nici tu. Adu-i aminte să-și ia pantofi speciali pentru punte. Alunecă ușor. Dacă își rupe un picior, n-o să poată coborî de pe punte.

- Oh, pentru Dumnezeu, ești la fel de grea de cap ca și Rod. Eu nu sunt mama lui. Poate să-și vadă singur de pilule. Jubila, i-am spus s-o invite pe Alicia. Să aibă ea grijă de el. Sally râse.

- Știi, dacă n-aș mai vorbi din când în când cu soțul meu și nu aș ține legătura cu tine și cu Rod, aș înnebuni în turneul ăsta. Că Rod își pune viața în primejdie pentru tine e o veste bună. Știi că e mare amator de uscat și verdeață. Și asta nu e deloc o pasiune legată de ocean. Săracul Rod, se gândi Kate, apoi simți ceva din vechea ei simpatie pentru el. Imaginându-și-l în cabină tot timpul, cu Alicia administrându-i pastilele, nu-și putu stăpâni un surâs.

Rod avea să fie prea suferind ca să se amestece.

Rod și Alicia stăteau pe bancheta din spate a Lincolnului lui Jack, iar Kate și cu Mike în față. Opriră la Tim acasă, unde Kate îl lăsă pe Mike. Rod se rugase insistent în ultimele zile ca o furtună să îl împiedice pe Jack să-și onoreze invitația cu yachtul. Ridică ochii spre cerul albastru senin, încruntându-se. O briză caldă venea pe geamul deschis al mașinii. Dacă nu i se împlinise dorința ca vremea să fie urâtă, nu era mai bine ca Jack să descopere că vasul avea scurgeri? La debarcader, înainte să plece. O gaură în cală era prea mult să ceară? Jack își putea permite reparațiile.

- Ce zi superbă, spuse Jack din față.

- Nu îți puteai dori alta mai bună, răspunse Rod.

Jack era îmbrăcat întocmai pentru croazieră. Cu pantaloni albi, cămașă albă, cu o insignă la cozoroc. Un lup de mare. Un amiral. Alicia era rece, la locul ei. Kate, care arăta fermecătoare ca întotdeauna, refuză să-i vorbească, în afară de un hello mormăit, parcă înghețase. Nu știa că el făcea sacrificiul acesta pentru ea? Nu exista dreptate pe lumea asta, își spuse în gând, își plătise taxele la timp.

Ajutase femeii bătrâne să traverseze strada. Avusese o mulțime de clienți pro bono, își iubise părinții. Toleră intervențiile enervante ale surorii sale în viața lui. Era un naș al naibii de bun își ținușe promisiunea făcută lui Bill de a-i oroteja pe Kate și Mike. Și nu i se împlinea și lui o mică dorință? O furtună. O vijelie. Un uragan. Sculat la cinci dimineața, dăduse pe canalul de știri la starea vremii. Paza de coastă avea să îi avertizeze pe proprietarii de mici ambarcațiuni să rămână în zona portului. Dar nu. Timp ideal pentru navigat, anunțase crainicul cu zâmbetul pe buze. Și el avea să navigheze pe marea atât de sărată... Măsurile de precauție luate trebuiau să funcționeze.

Jack intră cu mașina pe aleea din fața casei lui Tim. Cu geanta pe umăr, Mike îi scoase pe Kate și pe Rod din mașină, să i-l arate pe Chopper.

În casă, îi duse până în camera unde se afla cățelușul și copilașii ei abia fătați, foarte gălăgioși. Mike le arată unul din ei. Ochii lui se luminau ca și cum se afla față în față cu un înger.

- Bună dimineața, Chopper. Nu e minunat, Rod?

- Sigur că e, fiule, spuse Rod cuminte. Chopper - sau mai bine zis ce vedea Mike din el, turtit între frățiorii și surioarele lui - dormea dus. Mike păși mai aproape și îl mângâie pe cățel pe spate.

- Te iubesc. Kate și Rod schimbă priviri între ei. Amândoi înghițiră în sec. Lacrimile îi ardeau ochii lui Kate. Să-l vadă pe Mike așa de fericit de cățel îi umplea sufletul. Cățelul însemna totul pentru Mike.

Când Rod își puse brațul peste umerii ei, nu putu să rupă momentul apropierii.

Chopper strănută, în timp ce frățiorii și surioarele lui îl ciupeau de coadă, de urechi, se cocoțau pe el să ajungă la mămica lor. Cățelușul ciuli urechile la auzul vocii lui Mike, apoi deschise puțin ochii și căscă. De culoarea șampaniei cu pete maro, Chopper era piticul grupei și nu cățelandrul voinic pe care i-l descrisese vesel Mike lui Rod. Încântat la nebunie, Mike le spuse că Chopper îl alesese pe el.

- Suntem prieteni la cataramă! Nu e așa de minunat?

Adulții se amuzară în sinea lor. Mike fredona ca pentru sine:

- Chopper, stau aici astă-seară, apoi tu o să vii mâine cu mine acasă. Nu e nemaipomenit? Cățelușul mai căscă o dată, apoi adormi la loc. Prinși de vraja dragostei nevinovate a lui Mike, Rod și Kate îi urară la revedere și părăsiră casa de mână.

- Chopper e fetiță, spuse Rod. Dar nu contează. Mike e chiar îndrăgostit.

- Vorbind de dragoste... Kate se trezi din reverie și își trase mâna dintr-a lui. Să tot fie în preajma lui Rod era un obicei periculos. Se simțea așa de bine în

brațele lui de parcă locul ei ar fi fost acolo. Pentru totdeauna. Numai că pentru un tango e nevoie de doi. Dădu din cap în timp ce se îndreptau spre mașină, unde Alicia și Jack erau prinși într-o conversație animată.

- Cred că e perfectă pentru tine. Blondă, frumoasă, singură. Nu pot să înțeleg de ce îți pierzi timpul cu mine. Rod îi bloca drumul.

- Pricepe bine. Nu e nimic între mine și Alicia. Lucrăm împreună din când în când. Tot așa cinăm împreună din când în când. Își îndesă mâinile în buzunarele pantalonilor pentru a se împiedica s-o scuture pe Kate de umeri. Pentru ea, cariera contează în primul rând, îi respect oneștitatea. Tu însăși ai sugerat s-o invit și pe ea azi. Adu-ți aminte asta! Kate își puse mâinile în șolduri.

- Asta era! Sunteți din același aluat, nu-i așa? Amândoi vă ocupați de aceleași tipuri de cazuri. Foarte bine pentru tine. Nu că ai avea nevoie, dar ai binecuvântarea mea. Personal, cred că e ceva putred, dar cine sunt eu ca să-ți spun cum să trăiești? Stilul tău de viață a ținut treizeci și șapte de ani. Cu siguranță că e bun. Ești foarte fericit! Jack claxona, așa că ea se năpusti spre mașină.

- Ne așteaptă Jack. Rod o prinse de mână.

- Lasă-l să aștepte. Asta e mult mai important. Știi de ce am invitat-o pe Alicia. Nu puteam să plecăm așa, în trei.

- Tu nu trebuia să vii deloc! Știi la fel de bine ca mine că ești un marinar prost. Își smuci mâna din strânsoare și o porni spre mașină, afișând un surâs pe față, pentru Jack și Alicia.

Puțin peste o oră mai târziu, ajunseră la Marina Del Rey. Peste debarcader se zărea Fisherman Village cu Cape Cod - cu o mulțime de case și restaurante în culori pitorești. Zona era plină de marinari și turiști. Tot felul de ambarcațiuni erau ancorate acolo. Un avion al Pazei de Coastă controla aerian zona.

- Să sperăm că ține vremea, spuse Jack închizând mașina. Temperatura atingea douăzeci și șapte de grade și o briză plăcută venea dinspre ocean. Nici un nor nu se zărea pe cerul albastru curat. Kate și Alicia purtau bermude albe, tricouri cu mâneca lungă, teneși și pălării. Mai aveau câte un hanorac și un schimb de haine. Jack o luă pe Kate de mână, conducându-și prietenii spre yachtul care purta numele: My Escape.

Rod, Alicia și Kate se opriră în fața lui să-i admire linia zveltă. Pe punte, înconjurată cabina cu geamuri din sticlă și în spatele acesteia găsiră chaise-longue-rile pentru relaxarea oaspeților.

Salonul de sub punte îi tăie respirația lui Kate. Velurul de culoarea untului acoperea pereții camerei spațioase, adăugând o notă de bun gust în plus și

asortându-se perfect cu canapelele de culoarea piersicii și scaunele din piele, cu vitrina din lemn și sticlă scumpă, în care se găseau mai multe trofee de la concursuri de navigat. În cabina oaspeților se găsea un superb pat vienez, piesă de colecție cu perle încrustate. Pereții erau drapați în satin moire. Totul era o încântare. Cabina de alături, de zi, strălucea de modernism.

Celelalte cabine, deși mai mici, erau la fel de somptuoase. Fiecare din cele două băi aveau tot confortul: jacuzzi, cadă spațioasă și duș. Alicia și Kate nu mai conteneau cu oh-urile și ah-urile. Parcă erau Mike, se gândi în sinea ei Kate, când li-l prezentase pe Chopper.

- Ajută-mă să dau parâma, îi ceru Jack lui Rod, când urcară din nou pe punte. E ziua de naștere a fiicei căpitanului meu, așa că am să fac eu onorurile la cârmă.

- Bănuiesc, spuse Rod, că ținând cont de balenele acelea care migrează încă, n-o să folosești LORAN. N-o să riști să lovești vreuna.

- Adevărat, răspunse Jack. Kate depista surâsul ascuns de pe buzele lui Rod când Jack îl conducea spre cârmă, cu Alicia în urma lor. Kate îi făcu semn lui Rod.

- Ți-am văzut expresia feței, șmecherule. Ești încântat că Jack o să stea la cârmă, nu-i așa? În clipa aceea, Rod își dorea s-o sărute și s-o strângă în brațe, dar lăsă deoparte gândul.

- Da. Dacă tot trebuie să mă aflu pe chestia asta plutitoare, atunci mai bine să-l știu ocupat la cârmă decât curtându-te pe tine. Nu pot chiar să-l rog tot timpul să taie câte o ușă pentru câine. Ea râse în ciuda dorinței de a fi mândrieșă pe el.

- Ce e LORAN?

- Long Range Navigational System. E folosit când lași o bună parte din comenzi în seama pilotului automat. Ține un curs drept. Balenele nu înoată drept, însă, o iau în orice direcție le convine lor. La fel și delfinii care călătoresc cu ele. O ciupi de nas: înveți câte ceva nou în fiecare zi, nu, iubito?

Kate se relaxa. Era așa de ușor să cadă înapoi în terenul lor de joată.

- Suntem încă pe punte, deșteptule. Sper c-o să-ți fie cât de poate de rău, marinar de uscat ce ești.

- Încă acostăm, Kate. Acostăm. Mi-am pus picioarele de mare. O să fiu bine.

Incapabil să-i reziste, făcu un pas mai aproape de ea. Cea mai mică scânteie se aprindea imediat, chiar dacă trupurile lor nu se atingeau. Îi mângâia gâtul la ceafă, trimițându-i fiori reci pe șira spinării. Degetele lui se jucau în părul ei. Închisese ochii.

- De ce ne facem singuri una ca asta? șopti el. Patul acela mi s-a părut tocmai bun. Ce-ai zice să-i lăsăm puțin peăștia doi?

Kate ieși din transă. De ce nu putea să lase grijile deoparte și să spună da? Nu se mai păcălea pe ea însăși că nu dorea să spună da. De ce continua să creadă că odată ce accepta, avea să piardă totul? Era oare teama că Mike avea să-l piardă pe Rod, sau teama că avea ea să-l piardă? Alungă gândul de a face dragoste cu el pentru a aduce în prim plan realitatea. Să se trezească deodată, implica un risc prea mare. Rod îi cuprinse fața în palme.

-Uite ce am făcut eu pentru noi, Kate. M-am pus în pericolul de a fi mâncat de Fălci

-Sau ai făcut-o intenționat. Nu poți fi niciodată serios? El râse scurt.

-Când e nevoie, pot să fiu foarte serios. Din întâmplare, Alicia îl preferă pe Jack, s-au n-ai observat?

-Am observat. Îi luă mâna și o privi foarte intens. Îți pasă?

În loc să-i răspundă, clătină din cap și plecă să-și caute gazda. Alicia îi zâmbi când o văzu apropiindu-se și îi făcu loc să treacă. Da, se gândi Kate, Alicia îl voia pe Jack. Dar ei nu-i păsa. Îi plăcea Jack ca prieten. Cumva nu se gândea că Jack avea să fie nemulțumit numai cu asta.

Hotărând să stea deoparte de orice competiție, își văzu mai departe de plăcerea petrecerii zilei aceleia. Va citi câte ceva despre balene, se va bucura de peisajul nemaipomenit și va face plajă la soare. Când debarcau pe Cătălina, avea să viziteze mai întâi cazinoul și apoi una din potecile muntelui. Cu puțin noroc, putea fotografia câteva peisaje mai deosebite. Se aștepta să vadă ceva din turmele de bizoni americani care făceau podoaba rezervației naturale. Voia în mod deosebit să aducă cu ea acasă fotografiile cu vițeluși, care arătau desigur ca niște perne mititele, niște ghemotoace numai blană.

Rod îl ajută și Jack manevră cu pricepere yachtul afară din port.

-Vino și stai pe scaunul copilotului, îi spuse el lui Kate, arătându-i scaunul de lângă el. Hai să stăm de vorbă. Poți să-ți studiezi balenele de aici. Îi invită pe Alicia și pe Rod să se servească cu băuturi și bufet rece și să se bucure de soarele punții.

Rod și Alicia dădură curs invitației lui, iar Jack făcu conversație un timp. Kate sesizase că o invitase să rămână cu el dintr-un anume motiv, unul pe care i-l dezvălui cu timpul.

-Când te-am văzut cu Mike azi, te-am invidiat, îi spuse el într-un târziu. Mi-e dor de fetele mele. Ochii i se întunecară de durere. Cresc fără mine.

Kate își aduse aminte de ce îi spusese Sally, și anume că fosta lui soție nu fusese corectă în privința dreptului său de a le vizita.

-Și fetele vor să fie cu mine, continuă el. Știi cum e. Divorțul încurcă totul.

Kate își împleti mâinile în poală. Acum știa de ce o rugase să rămână singură cu el. Jack se simțea foarte trist. Avea nevoie să vorbească despre problemele lui. Dorind să-l ajute, să nu mai fie nevoie să repete ceea ce ea deja știa, îi spuse că auzise despre soția lui de la Sally, lăsând la o parte însă alte comentarii picante ale acesteia.

- Eu știu bine un singur lucru, continuă ea. Copiii sunt cel mai prețios dar pe care ni-l oferă viața. E vreo șansă ca tu și Betty să fiți din nou împreună?

- Ar trebui să las deoparte multe și tot așa, s-o iert pentru multe, îi spuse el abătut.

- Ai putea? Jack îi surprinse privirea.

- Nu m-ai întrebat dacă aș vrea, ci dacă aș putea. E o diferență. Când m-am căsătorit cu Betty, eram foarte preocupat de munca mea. Am făcut o avere în domeniul computerelor și îmi plăcea provocarea pe care mi-o oferea, mă atrăgea mai mult decât familia mea. Betty s-a plâns că neglijat-o. Eu nu vedeam lucrurile așa. Astfel și-a găsit alte preocupări. Dădu din umeri elocvent. A găsit un mod ca să fie fericită.

Kate dădu, din cap, în semn că înțelesese. Betty nu îi părea femeia pe care i-o creionase Sally. Fusesse o femeie singură, frustrată. Și se gândea că făcuse o greșală divorțând de Jack, poate încă îl mai iubea. Poate se gândise că vizitele la copii l-ar fi apropiat și adus înapoi. I se părea genul de situație în care amândoi aveau nevoie de ajutor.

- Te-am întrebat dacă ai putea fiindcă cunoscându-te foarte bine pe tine însuși, odată ce tu și Betty ați fi din nou împreună, ai găsi resursele să uiți părțile mai puțin plăcute ale trecutului. Jack își aranja cozorocul șepcii de căpitan.

- Nu sunt sigur că am putea face asta. Am suferit mult. Nu mai sunt aceeași persoană. Nici ea nu cred că mai este. Aș putea încerca de dragul fetelor.

- Nu, n-o face din motivul ăsta, spuse Kate repede. O să te solicite foarte tare emoțional. Durerea o să persiste în subconștientul tău. S-ar putea să nu încerci la fel de tare să vă rezolvați diferendele. S-ar putea ca asta să dea naștere la mai multă suferință: pentru tine, pentru Betty și pentru fete.

Îi lăsă câteva secunde să cântărească vorbele ei, apoi spuse:

- Sugestia mea e să vorbești cu ea. Comunicarea, mai ales într-o căsnicie, e vitală, întâlnește-te cu ea. Găsește un teritoriu neutru. O să știi dacă îți dorești din nou s-o vezi. Kate se înfiora. Dacă vă vedeți de mai multe ori, întorceți-vă la locurile cu amintiri frumoase, dragi amândurora. Jack îi zâmbi.

- Ești puțin romantică, nu-i așa?

- Multora dintre noi le e teamă să recunoască faptul că sunt. Nu îi lăsa pe copii să afle că vă vedeți din nou. Nu face pași mari de la început. Uneori ajută să vorbești și cu o a treia persoană. Rămaseră tăcuți câteva clipe, timp în care Jack medita asupra spuselor ei, iar Kate rămase cu ochii țintă în apă. Sarea din atmosferă îi mângâia nările și simți că vântul se întetise, la fel și valurile albe.

- Marea e mai învolburată, spuse ea.

- Puțin. Te îngrijorează?

- Nu. Rod habar n-are însă de navigație.

- Spunea că-i place să se plimbe cu yachtul.

- Mai mult ideea ca alții s-o facă. Kate râse. Jack râse și el.

- Cu alte cuvinte, n-are încredere în mine când rămân cu tine. E un bărbat norocos. Te are pe tine. Kate se încruntă, văzând linia de nori negri strânși la orizont.

- Spui de parcă ar fi ceva mai mult între mine și Rod. Suntem doar prieteni.

Jack ridică din sprâncene.

- Acum cine din noi e naiv? Dacă nu știe că e îndrăgostit de tine, o să afle în curând. Tu ești motivul pentru care se află azi aici și tot tu ai fost motivul pentru care m-a pus să fac ușa câinelui mai deunăzi. Știam că n-are nimic la mână. Tipul e un escroc. Ai văzut cum ținea frânghia când am plecat din port. Bill, însă, îmi spunea că Rod e cel mai cumsecade tip pe care îl cunoștea.

- Cumsecade și prefăcut, spuse Kate.

- Cumsecade, prefăcut și disperat. Uită-te prin gemulețul acela de deasupra. O să-i vezi pe Rod și pe Alicia. Cât timp am stat noi de vorbă, a fost întruna cu ochii pe tine și nu pe ea. Aș spune că e un semn extrem de concret că am dreptate. Kate clătină din cap.

- Sally a început toată povestea asta. Cum s-ar zice, m-a vârat pe gâtul lui Rod.

- Ai senzația că și el ți-a fost vârat pe gât?

- Nu, nici vorbă! exclamă ea.

- Atunci de ce să te gândești că i-ai fost vârată pe gât lui? întrebă Jack în mod logic. Primul lucru important e să nu faci niciodată presupuneri. Al doilea, îi spuse el zâmbindu-i larg, e să-l faci gelos la culme. Eu cred că se teme.

Kate explodă de veselie. Deodată, ambarcațiunea se aplecă într-o parte și ea se apucă cu mâinile de scaun.

- Nu ai dreptate..

- Oare? Poate ca să-ți intru în grații, aș încerca să-ți explic cum văd lucrurile. Bill și Rod au fost cei mai buni prieteni, parteneri, tot ce decurge din asta. Când Bill a murit, Rod a fost "distribuit" în rolul de cel mai bun prieten. Cu timpul, a

început să-l irite. Cred că doar acum a realizat de ce. E o problemă delicată, ce mai, și este mai ușor s-o pună deoparte într-un colțișor al minții, și să se convingă că are alte motive ca să te dorească pe tine.

- Jack, greșești. Trebuie să greșești. A avut tot timpul la dispoziție.

- Și tu la fel, draga mea. Uite, faptele. N-a fost niciodată însurat. Desigur, a avut mai multe aventuri. E om. Dar femeile au trecut doar prin viața lui. Tu ești singura constantă, singura femeie la care nu poate să renunțe. Ține fotografia ta pe birou, cea cu tine și cu Mike pe care Bill o ținea pe biroul lui.

- Eu i-am dat-o. După ce el o ceruse! adăugă Kate în sinea ei.

- Eu bănuiesc că se teme că, dacă admite în sinea lui că te iubește și apoi ți-o spune, o să-l pui la punct, la locul lui. Locul pe care l-a avut cât a trăit Bill și apoi după moartea lui. Trebuie să te hotărăști dacă îl iubești sau nu. Nu pentru ce a făcut pentru tine fiind prietenul lui Bill, ci ca bărbat. Apoi să-l ajuți să vadă adevărul, să aibă încredere în sine și în tine. Rod să se teamă? Rod îndrăgostit de ea de ani de zile? Sally sugerase același lucru. Oare alții vedeau ce ea nu putea să întrevadă? Avea nevoie de timp să "digere" povestea asta.

- Am fost absorbită până peste cap de persoana mea în toți acești ani, nu-i așa? spuse ea necăjită. Jack o bătu pe mână.

- Suntem o pereche, ce mai. Orbul care conduce alt orb. Eu am nevoie de ajutor iar tu de sfaturi în viață. Kate surâse.

- Ești un bărbat foarte inteligent, Jack.

- Suntem amândoi două genii. Dacă aveam mai mult timp pentru Betty, pentru nevoile, sentimentele ei, dacă îmi păsa de ele, puteam fi încă împreună.

Kate aprobă din cap.

- Ultimul sfat, îi spuse Jack. Mi-ai făcut o favoare. Ținând cont de faptul că Rod mi-a uzurpat seara cu tine și a fost avocatul lui Betty, nu pot spune că nu doresc o mică răzbunare. Dacă e vreo șansă să-l facem pe Rod gelos, nu ezita. O să îi fie de folos într-un târziu, n-o să-l rănească.

- Oh, țipă Kate deodată. Sări într-o clipă de pe scaun. Balene! Două!

Apucă aparatul de fotografiat, apoi se năpusti afară. Rod stătea lângă balustradă. Din cauza ruliului și a mării agitate, nu-și putu fixa aparatul. Rod își puse mâinile pe umerii ei și o cuprinse între picioarele lui. Kate le fotografie cu zgomot. Alicia țipă când un val mai înalt îi udă hainele.

- Mă duc înăuntru. O porni spre cabină și trânti ușa. Se auzi o bubuitură puternică, din cauza vântului. Ținându-se de balustradă, Kate și Rod își văzură de drum în jurul punții. O balenă sări din apă la suprafață într-un arc grațios, dând

dovadă de o mare putere și făcând valuri în jurul ei. Nu ținea cont nici de vântul din ce în ce mai puternic, de marea agitată sau de vajurile înalte.

Rod se aplecă peste balustradă, apoi strigă spre cabina lui Jack.

- Ce se întâmplă? întrebă el.

Jack dirija yachtul astfel încât să evite o balenă, apoi îi făcu semn cu mâna.

- Vezi linia de marcație a yachtului? Uneori furtuna începe din senin. O clipă cerul e senin și curat, apoi imediat se întunecă și te prinde furtuna. Mă îndrept spre coasta de sub vânt a Cătălinei. Vremea e mai frumoasă acolo.

Kate se ținu de Rod, îi era greață și respira sacadat. Cerul se întunecase brusc și ploaia îi udă până la piele în câteva secunde, își simțea stomacul tare de la tangaj. Bila o supăra cumplit, își putea imagina cum se simțea Rod.

- Cât durează? îl trase pe Rod de mânecă, întrebă-l cât mai durează?

El dădu afirmativ din cap, apoi băgă capul pe gemulețul cabinei și țipă spre Jack.

- Nu poate înainta mai repede, Kate, îi spuse acesteia. Trebuie să fie atent din cauza balenelor. Yachtul rula puternic și tangajul o aruncă din mâna lui spre balustradă. Rod o prinse la timp. Jack strigă spre ei:

- Paza de Coastă confirmă că furtuna vine dinspre coasta mexicană. Cercetă în fugă fața lui Kate. Sunteți bine? Rod, care urmărise cum valurile loveau puntea, întoarse capul. Kate își ținea mâna la gură. Părul și hainele îi erau ude learcă și arăta foarte necăjită. Mai rău, era palidă de tot. Sau are rău de mare?

Rău de mare, decise el.

- Kate are rău de mare.

- Mă simt bine. Își mușcă buzele când îi veni să vomite. De ce nu-i era rău lui Rod? Cum de îi era ei? Rod arăta foarte bine!

- Mai bine ar fi să mă întind puțin, șopti ea.

- Nu e o idee prea bună, spuse Rod, ca și cum ar fi bântuit mărilor de când se știa. Ești mai bine dacă vezi orizontul. Ți este rău de la stomac și nu e bine să stai într-un spațiu închis.

Jack fu de acord cu Rod. Stomacul lui Kate se strângea pe măsură ce yachtul balansa în stânga și-n dreapta, căutând să-și mențină poziția. Tangajul era foarte mare. Gemând, se aplecă peste balustradă. Rod încercă s-o țină și de mână, o duse până în salon, deschise larg ușa și Kate se ghemui jos.

Alicia stătea calmă pe canapeaua din piele și privea furtuna de afară.

- Ce-ai pățit? o întrebă ea pe Kate.

- Se simte rău. O să-i treacă în curând, răspunse Rod.

- Mor, se vaită Kate.

- Jack spune că scăpăm repede de furtună. Ca și cum declarația lui ar fi atras o glumă, un val năvăli prin ușa deschisă, rostogolindu-i. Kate orbecăi pe jos.

- Pleacă, mormăi, când îl simți pe Rod grijuliu lângă ea. Lasă-mă să mor în pace. Știa că e pedepsită pentru gândurile ei de mai devreme. Doamne, n-au fost adevărate, se rugă ea în tăcere. Rod e un bărbat bun. Nu m-a părăsit niciodată. Mike are nevoie de el. Nu e vina lui că nu mă iubește. Kate încercă să-și mențină echilibrul și tuși, ca să-și învingă greața.

- Ooh, nu mai suport starea asta. Rod scoase un pachețel din buzunar.

- Uite, lasă-mă să-ți pun asta după ureche.

- Ce-i asta?

- Scopolamine. Pentru a preveni răul datorat ruliului. Din cauza asta mie nu mi-e rău. Și i-l aplică după ureche.

- Cât timp? mormăi ea, apucându-l de cămașă.

- Patruzeci și cinci de minute.

- Prea mult. Până atunci o să mor.

- Nu, iubito, n-ai să mori. N-am să te las să îți se întâmple nimic. Gândește-te la mine și la Chopper. Îi dădu la o parte părul de pe față, apoi luă repede un prosop și o șterse pe față.

- Și la mine. Kate îl apucă strâns de mână.

- Trebuie să fac o mărturisire. Am vrut să-ți fie ție rău. Sunt pedepsită. Ooh, am atâta nevoie de tine. Rod făcu o grimasă. Ea avea nevoie de el. Nu de Jack. De el.

- Sunt aici pentru tine, iubito. Kate încercă să-l mângâie pe față, dar își simțea brațele prea grele.

- Vreau să fac dragoste cu tine, îi mărturisi ea când își simți stomacul greu încă o dată. Credeam că nu vreau dintr-o serie de motive, dar vreau. N-o să pot, totuși. N-o să-mi mai revin. N-o să știm niciodată cum ar fi fost. Îmi pare rău.

Rod puse tandru o pătură pe umerii ei reci, tremurânzi, apoi o purtă în brațe, gemând și oftând, pe punte.

- De ce mă duci afară? întrebă ea.

- Să respiri aer proaspăt, mai spuse, mângâindu-i spatele. Referitor la ceea ce tocmai mi-ai spus, nu te las cu nici un chip să rămâi bolnavă. Dacă trebuie, luăm un avion până acasă. Deseară avem o întâlnire, tu și cu mine. O întâlnire de o noapte întreagă.

Kate se prăbuși într-un șezlong. După toate obiecțiile, lăsase scutul jos și îi ceruse să facă dragoste cu ea. Era bolnavă precum un câine. Mai rău. Capul o durea cumplit. Stomacul ei - era o furtună în el mai ceva ca furtuna de afară. Simțindu-se mizerabil, îl apucă slăbită de mână.

- Crezi c-o să mă simt vreodată bine? îl întrebă tânguios.

- Da, o să te simți. Un singur lucru pot să-ți promit, Kate. N-o să te simți niciodată mai bine ca astă seară. Ține minte asta, iubita mea.

CAPITOLUL 8

Furtuna se calmase și la fel și stomacul lui Kate când Jack acostă yachtul în apele portului Avalon Harbor. Un steag cu numele yachtului îi indica lui Rod stâlpul gros, alb, de care legă frânghia.

Kate, refăcută, se schimbă într-o pereche de pantaloni albi lungi și o cămașă cu mâneci lungi. Se pieptănă și se fardă puțin, apoi își strânse părul cu o fundă asortată cu bluza. Alicia îmbracă o pereche de pantaloni galbeni și un pulover alb.

- Cum te simți? o întrebă ea pe Kate când aceasta ieși din cabina căpitanului.

Kate pipăi pernuța din spatele urechii.

- Minunat. Chestia asta face minuni. Desigur, mă bucur că s-a potolit furtuna. De abia aștept să descopăr potecile muntelui Cătălinei. Dacă am noroc, fac și niște poze cu mistreți. Am făcut deja câteva cu balene, delfini și marea înainte de furtună.

- Te interesează mistreții? o întrebă Alicia, cu o grimasă care arăta că îi dispăcea de tot ideea. Nu te temi să nu te rănești?

- O să fiu cu băgare de seamă. Fotografiiile îmi sunt de mare folos în meseria mea, așa că plimbarea asta e ca o vacanță de afaceri pentru mine. Și, de asemenea, băiețelul meu o să fie încântat. Alicia ridică din umeri.

- Noroc, dar nu conta și pe mine. Nu sunt genul safari.

Jack le oferi o alternativă. O făcu foarte delicat, iar Kate nu se putu abține să nu-i admire tehnica și spiritul practic. Declarându-le că după navigatul pe furtună nu prea era în stare să hoinărească prin insulă într-un jeep decapotabil, îi întrebă pe Rod și pe Alicia dacă aveau ceva împotriva să își schimbe partenerul.

- De vreme ce este și prima vizită a Aliciei prin împrejurimi, adăugă el, putem căsca ochii în stânga și-n dreapta în voie.

În drum spre mal, le făcu o scurtă istorie a insulei Cătălina. Prima oară descoperită de Juan Rodriguez Cabrillo în 1542, măsura douăzeci și una de mile lungime și opt mile lățime, în trecut, hoții și pirații se folosiseră de ea ca de o bază pentru operațiunile lor. În cele din urmă, guvernul o declarase parc național. În afară de magazine și plaja amenajată, insula mai oferea terenuri de tenis, călărie, golf și pescuit.

- Putem începe periplul de la Muzeul Cătălina, îi spuse el Aliciei, arătând spre faimoasa piatră de hotar de la vest de Avalon Bay.-Apoi, se întoarse spre Kate și fără entuziasm o întrebă dacă îi însoțea până la Cazinou.Ea îi răspunse simulat:

- Deși mi-ar plăcea enorm să merg cu voi, cred c-o să-mi ia ceva timp să găsec un mistreț. Rod, te superi?Odată înțelegeți, hotărârea să se întâlnească la ora șase, chiar dacă reveneau mai devreme.

- Drăcușor mic ce ești, spuse admirativ, în timp ce se îndepărtau în jeep-ul închiriat. Apropo, dacă îți închipui c-o să te las undeva aproape de un mistreț, ești nebună. Avem planuri mărețe pentru deseară.

Numai faptul că pomenise gândul la care zăbovea tot timpul mintea ei, o făcu să-și simtă genunchii moi. În mod deliberat, vorbi pe același ton cu el, ca să-și ascundă bătăile puternice ale inimii.

- Crezi că sunt nebună? Sunt un laș profesionist. Aparatul meu de fotografiat e dotat cu lentile care bat la foarte mare distanță. Rod, ar trebui să mă simt vinovată față de Alicia?

- Nu. E o femeie foarte deșteaptă. Am vorbit cu ea în timp ce-ți schimbai hainele. Se gândește că Jack ar putea fi tipul potrivit în cariera ei. I-ar plăcea să-i susțină un caz.

- Sunt sigură că Jack are o armată de avocați.

- Nu știi niciodată ce-ți rezervă viitorul. Un contact nou nu strică. Jack nu e pus în situația de a fi folosit, la propriile sale decizii. Tot răul spre bine, îi zâmbi. Am vorbit destul despre ei. Kate, te simți la fel de excitată ca și mine?

- Credeam că numai eu sunt. Vocea ei căpătă o nuanță răgușită față de intimitatea întrebării lui. Anii de singurătate își spuneau cuvântul. Mai târziu, va avea timp să-și examineze sentimentele față de Rod, dar deocamdată ținea să se gândească numai la după-amiaza aceea.

Ziua era foarte însorită, se bucurau din plin de ea. Inspiră aerul ușor sărat și ascultară muzica zecilor de specii de păsări. în timp ce își croiau drum pe potecile muntelui, observară cum arbuștii pitici se combinau cu palmierii și apele de culoarea cobaltului-verde-albăstrui împleteau o diademă în jurul insulei ce semăna cu o ilustrată.

Kate își puse un film nou în aparat și fotografie portul cu ambarcațiunile lui și golful în care yachturile formau un semicerc. Fotografie și orașelul, colonia Avalon Harbor. în cele din urmă, îi făcu o poză și lui Rod.

Băură apă minerală și ronțăiră biscuiți pe care îi cumpăraseră de unde închiriaseră mașina. Așezați unul lângă celălalt, cu brațele pe umerii celuilalt, într-o liniște desăvârșită. Când Kate comentă asupra peisajului, declarând că

insula, ca toată California, avea mare nevoie, de ploaie, vorbi așa de firesc, încât Rod nu se mai putu stăpâni. O sărută apăsat pe buzele cărnoase, încet, savurându-le pe deplin. Îi cuprinse sânii în palme și ea scăpă un mic geamăt de plăcere. Puse mâna ei peste a lui ca să-și exprime dorința pentru atingerea lui. Respirațiile lor se succedau sacadat, împotrivindu-se propriilor lor nevoi de moment, Rod o mai sărută o dată, promițându-i și alte sărutări mai târziu.

- E minunat aici, șopti ea, lăsându-se moale lângă el. El o mângâie în voie pe păr.

- Ești foarte, foarte frumoasă.

- Și tu. Vorbea din tot sufletul. Cu tenul lui închis, cu fața bronzată, umerii lați și statura athletică, era foarte frumos.

- Un bănuț pentru gândurile tale, spuse el, în timp ce porniseră din nou cu mașina.

- Adevărul?

- Adevărul și numai adevărul. Kate își aranja părul.

- Mă gândeam la mucegai.

- Mucegai! Și Rod puse brusc frână.

- Mmm, da. Satinul roșu de pe pereții cabinei salon a lui Jack se poate umple de mucegai din cauza umidității. Rod explodează în hohote de râs.

- Numai tu poți fi așa de practică. Iubito, Jack e plătit cu jumătate de milion de dolari ca să închirieze yachtul. Mă îndoiesc că-și face probleme în privința mucegaiului. Kate dădu evaziv din cap.

- Adevărat. Ca fost avocat al lui Betty, trebuie să știi situația lui financiară. Ce păcat! Are toți banii ăștia și nu e fericit! Rod îi luă mâna și îi sărută palma.

- Un singur lucru pot să-ți spun. Mă bucur că nu încearcă o partidă cu tine.

- Îmi place de el, își apăra cu loialitate noul ei prieten. Betty n-ar fi trebuit să inițieze divorțul.

- S-a lăsat prinsă în capcana propriei nefericiri.

- Ce-ai spune dacă ți-aș mărturisi că Jack mai are încă unele sentimente pentru ea? Rod făcu o pauză, cântărind mai bine în minte toate aspectele.

- Sentimente bune sau rele?

- Bune.

- Înțeleg. E o surpriză. Explică gestul lui mărinimos.

Kate izbucni în râs, încântată de felul în care lumina cădea pe trăsăturile lui neînduplecate. O încălzea zâmbetul lui, căldura ochilor lui, anticiparea sentimentului că aveau să facă dragoste. O ardea în interior ca o flacără aprinsă. Rod se întoarse s-o privească și flacăra din ochii lui se înteeți când îi privi buzele cărnoase și cum cămașa i se lipea de sânii ei frumoși, bine proporționați.

- Cunoști cupluri divorțate și apoi recăsătoriți? îl întrebă ea gâfâind.

Rod ridică ușor capul și îi răspunse:

- Câteva. Știu câteva care încearcă să repare stricăciunile dar nu știu cum anume s-o facă. Și bărbați și femei. Pentru unii, divorțul e singura cale posibilă. Din păcate, oamenii se recăsătoresc uneori fără să rezolve problemele apărute între ei, indiferent ce le-a distrus inițial căsătoria. Repetă greșelile făcute, cară după ei toate bagajele vechi. Ideea cea mai bună e să nu te grăbești cu căsătoria.

Îi expunea filozofia lui despre căsătorie, realiză Kate. Nu vorbea numai despre cazul lui Jack și Betty.

- S-au căsătorit la douăzeci de ani, continuă el. Jack și-a investit toată energia în afacerile lui, iar Betty în căsătoria lor. Nu era suficient pentru ea.

Eu i-am spus să reconsidere. Unii au sfătuit-o să divorțeze, să-și ia banii și să plece. Divorțul lor i-a șocat pe toți.

Kate aprobă din cap, înțelegând mai multe despre filozofia personală a lui Rod. Se întreba dacă avea să riște vreodată libertatea lui pentru o căsătorie.

- Privește partea bună a lucrurilor, îi spuse ea. Cu toată tevatura asta, poate să iasă ceva bun.

- Ați vorbit amândoi despre asta? Kate îl luă de braț.

- Printre alte lucruri. În căsătorie e nevoie de comunicare între doi oameni. Un singur om nu poate face asta singur.

Chiar în clipa aceea, Kate zări un mistreț în pădure, la ceva distanță de ei și îl fotografie. Îi spuse lui Rod să oprească, sări din mașină și luă o poziție mai bună pentru a-l fotografia din nou. Rod veni imediat în urma ei, oprind-o.

- E destul de aproape! Mai târziu se apropiară de o turmă de bizoni americani la păscut pe câmp. Rod opri mașina în dreptul lor.

- OK, fă-le poze după pofta inimii. Kate nu-și mai încăpea în piele de bucurie, în timp ce făcea fotografiile. Timpul păru să zboare fulgerător. Când, în câteva ore, umbrele asfințitului se lăsară și îmbrățișară din toate părțile insula, Kate și Rod o porniră spre oraș.

- Uite casa aceea, îi spuse Kate lui Rod, în timp ce treceau de o casă, ca un motel. Zane Frey a locuit cândva acolo. Rod încetini ca să vadă casa vestitului scriitor.

- Încă mai vrei o casă în mijlocul naturii, sau acum te interesează mai mult viața pe o insulă?

- În mijlocul naturii, răspunse ea repede. E în sângele meu, în amintirile mele cele mai frumoase.

- Amintirile sunt importante pentru tine, nu-i așa? întrebă el încet. Când îi răspunse "da", simți o notă tristă în vocea ei. Rod știa că era vorba de amintirile cu un alt bărbat. Tatăl lui Mike. Cel mai bun prieten al său.

Îl găsiră pe Jack și pe Alicia destul de repede. Toți patru erau morți de foame. Jack le sugerează un restaurant local.

La masă serviră pește, fasole verde, cartofi copti și șerbet de lămâie și schimbare impresii. Când urcară la bordul yachtului pentru croaziera de întoarcere la Marina Del Rey, fură cu toții de acord că petrecuseră un timp minunat. Ca să păstreze aparențele de oaspete special, Kate stătu pe locul din față în mașina lui Jack, pe drumul spre San Bernardino. Îi lăsară pe Alicia și pe Rod la casele lor și apoi Jack o conduse acasă, până în fața ușii. Îi făcu semn cu mâna după ce o sărută pe obraz.

- Vreau să-ți mulțumesc pentru conversația noastră, îi spuse el. Am s-o caut la telefon pe Betty. Nu sunt sigur că putem lua totul de la capăt, dacă ne-a mai rămas ceva de reconstruit. Am învățat o lecție importantă. Căsătoria nu e ceva ce iese de bun. Poate e prea târziu pentru mine și pentru Betty. Kate simți nevoia să-l încurajeze.

- Dacă regăsești dragostea care v-a legat în prima clipă, e cea mai bună fundație ca să reconstruiești.

- Ești o persoană cu totul deosebită, Kate. Meriți tot ce poate fi mai bun. Adu-ți aminte ce am spus despre Rod. Are nevoie să realizeze ce e cel mai important lucru pentru tine.

- Să-i spun eu?

- Dacă îl cunosc eu destul de bine pe Rod, atunci e mai bine să afle singur.

Kate medita la asta.

- Bill spunea odată că, dacă Rod își dă într-o bună zi seama că e îndrăgostit, nimic nu-i mai stă în cale. Jack o sărută încă o dată pe obraz.

- Noroc. Își urară unul altuia numai bine, promiseră să țină legătura și el plecă.

Kate își făcu un duș și se schimbă. Asta e, se gândi ea, în seara aceea, avea să-și dea seama. Dacă nu o făcea, tot ce auzise despre el erau numai prostii. Rod era un bărbat în toată firea. Până acum trebuia să știe ce simte.

Kate își puse un neglijee negru și nou și un halat asortat și se privi în oglindă.

În aceeași clipă simți cum o cuprinde starea de tensiune care nu o părăsi până nu auzi soneria, și se trezi în brațele lui Rod, care o sărută pe buze, pe păr, pe ochi și mâinile lui îi mângâiară spatele gol.

- Ai idee, șopti el, ce greu mi-a fost să plec când nu îmi doream altceva decât să te strâng în brațe și să fac dragoste cu tine? O strânse, lipită de el. Și Kate simți cum o dorea. Ținându-I de mână, îl conduse sus în dormitorul ei.

- Arată-mi că mă dorești, Rod. Să facem dragoste.

Așteptă în timp ce Rod se dezbrăca. Lampa arunca o lumină palidă pe mușchii umerilor lui și pe brațe. Avea o ținută superbă, athletică, se gândi în sinea ei, în timp ce îl mângâia pe piept și pe firele de păr. El o dezbracă încet, sărutând-o mai tot timpul. Cu oftaturi și suspine abia auzite, halatul și neglijee-ul căzură pe podeaua camerei.

- Nu-mi vine să cred că ești în carne și oase lângă mine, șopti Rod, privind-o așa, goală. O purtă în brațe până la pat.

- Mă simt ca și cum aș visa, spuse Kate, desfăcând brațele pentru a-l primi.

El o îmbrățișa, strângând-o la piept. Ca într-un vis, se oferi săruturilor lui, buzelor lui calde, înfocate, dorințelor lui, mângâierilor lui repetate. Măinile lui tandre o trezeau dintr-un lung exil al nopților solitare, din anii de singurătate. Senzația stranie, magică, pe care i-o crea se datora buzelor lui ca un animal de pradă. Era tensionată și simțea o nevoie disperată să-l atingă, să-l sărute, să-l mângâie, cum o mângâia și el pe ea. Tensiunea născută și febra o înrobiră din ce în ce mai tare, până îi goliră mintea de orice gând coerent.

Zăcură unul în brațele celuilalt pe patul acoperit cu cearceaful din satin alb. Camera răsuna în bătăile de inimă ale celor doi, la unison și de geamătul șoptit al lui Rod. Degetele lui Rod trasau linii delicate pe pulpele lui Kate. Buzele lui urmau o traiectorie leneșă, fără sfârșit pe pieptul și pe sânii ei cu sfârcuri ridicate, excitate. Îi dădea o senzație de extaz, de plăcere împlinită. Și când o simți foarte aproape, o sărută din ce în ce mai înfocat, până când căldura o cuprinse în tot corpul și se agăță cu putere de el, arcuindu-și spatele, primindu-l înlăuntrul trupului ei.

Rod trăi din plin momentul în care această femeie îl chema, îl dorea, avea nevoie de el, cum avea și el nevoie de ea. Își dorea să țină la nesfârșit. Simți ardoarea din ochii ei, puterea trupului ei firav, cu picioarele înlănțuite în jurul mijlocului său. Kate deschise gura și îl sărută, iar trupurile lor se mișcară împreunate într-un ritm nou desăvârșit, într-o armonie perfectă.

Când în cele din urmă Kate reveni la realitate, deschise ochii ca să-l găsească privind-o.

- Iartă-mă, șopti ea peste umărul lui, cu buzele aproape nemișcate. S-a ...s-a petrecut prea repede, nu-i așa? Pentru tine, vreau să spun?

El îi sărută tâmplile și îi dădu tandru un fir de păr la o parte din ochi.

- Micuța mea brunetă, s-a petrecut minunat. Mă bucur atât de tare. Nu voiam să fim amândoi nervoși prima dată și n-am fost.

- Tu? Nervos? întrebă ea uluită.

- Ce te face să crezi că doar femeile devin nervoase? Puteam să nu mă aflu la înălțimea așteptărilor tale. Atunci, ce-ar fi fost? Kate se lăsă pe spate, să vadă mai bine dacă glumea. Inima ei palpita de dragoste. Îl iubesc. Îl iubesc pe bărbatul acesta vulnerabil, sensibil, atent.

- Nu numai că te-ai ridicat la așteptările mele, îi spuse ea serioasă, apoi făcu o remarcă sarcastică. Ai făcut mai mult decât mă așteptam în astfel de ocazii.

Rod depuse un sărut fugar pe vârful nasului ei.

- Bun. în cazul în care nu ai realizat încă, de abia am isprăvit primul act.

- Adevărat?

- Adevărat. Ca să accentueze ceea ce tocmai îi spusese, îi încercui șoldurile cu brațele, îmi place la nebunie cum mă faci să mă simt când sunt înlăuntrul tău. Felul în care mă strângi. Cum miroși. Ce gust ai. Zâmbetul timid de pe buzele tale, ca și cum ai ascunde un mare secret. îmi plac la nebunie suspinele și țipetele tale. Tulburata, era uluită de cât de repede o făcuse să-l dorească din nou.

- Ssss. Numai iubește-mă, Rod.

El se supuse cu un sărut arzător. Cu pasiune, o cuprinse din nou în brațe și o iubi, lipind-o de inima care bătea să-i spargă pieptul. Unghiile ei îi pătrunseră în carne la spate, întărindu-i mușchii. Kate se încorda, dorindu-l. O înnebuneau gemetele și răsuflarea lui obosită, extazul care i se citea pe față. Când îl simți încordat, gata să explodeze, jubilă. În aceeași clipă, depăși pragul timpului și împlinirii ființei împreună cu el.

Stăteau -întinși în pat printre așternuturile mototolite. Parfumul trupului ei îl trezi. Avea să-și aducă aminte de noaptea asta tot restul vieții. În noaptea asta, Kate fusese de-adevăratelea a lui. Nu o împărțise cu o "amintire".

Se propti într-un cot, observând că zorii răzbeau prin colțurile draperiei.

- Te asortezi și cu pistruii de pe fund, spuse el, rupând tăcerea.

- Ești foarte romantic, mormăi Kate cu capul pe pernă.

- Mulțumesc. Depuse câte un sărut pe fiecare obraz, apoi îi masă spatele. Am uitat să te întreb. Ai vorbit cu Mike la telefon aseară când ai ajuns acasă?

Kate aprobă din cap.

- Ce mai face?

- Bine. l-am spus că Chopper e fetiță. E încântat. Spunea că acum o să aibă pui. Mă bucur că Chopper sosește azi. O să stau mai mult timp cu fiul meu.

Rod îi dădu o pămăuță pe fund, apoi coborî din pat.

- Mă duc să pregătesc micul dejun. Ce ți-ar plăcea?

- Cine mănâncă așa devreme? șopti ea.

- Eu. Mor de foame. Mulțumită ție, am așa un apetit. Kate se încruntă.

Rod își căută hainele, fredonând în timp ce se îmbrăca, iar Kate își ascunde dezamăgirea. Nu îi spusese că o iubea. Dar ea crezuse cu adevărat că avea să-i spună? Rod nu era pe punctul de a se schimba. Și de ce ar face-o? Acum avea totul. Pe ea. Pe Mike. Probabil c-o să și-l atribuie și pe Chopper!

În capul oaselor în pat, după ce el părăsise camera, își alungă gândurile rebele. Nu fusese cinstită cu el. Dacă ei îi trebuiseră ani de zile să realizeze că îl iubea, de ce să se aștepte ca el să ajungă la aceeași concluzie în același moment? Avea să-i lase un timp la dispoziție... dar nu prea mult. Nu avea să se îndepărteze de la ținta ei. Mike avea nevoie de un tătic permanent și nu de unul care să-l scoată la plimbare duminicile și să joace rolul unchiului favorit.

Ca să fie cinstită cu ea însăși, avea să-și mai dea întâlnire cu Rod. De ce nu? Poate avea să-și schimbe atitudinea față de căsătorie, în același timp, își vedea și ea de viața si independentă.

Se smulse din pat. Căscând, își puse halatul și papucii și intră în baie să se spele pe dinți. Apa o răcori, o trezi. Jos în bucătărie, îl găsi pe Rod ocupat cu prăjitul ouălelor și pâinii.

Purtând șorțul ei, care îi venea perfect, ca un timbru poștal, arăta copilărește, amuzant. Îl cuprinse de după mijloc pe ta spate, punându-și capul pe spatele lui. Când el făcu un pas, rămase lipită de el, pășind alături de el.

- Arăți minunat, te doresc, îi spuse, privind-o peste umăr, dar dacă nu stai jos, am să ard ouăle. Îi servi mâncarea, apoi aduse cafeaua fierbinte.

- Bea o ceașcă.

- N-am să apuc să mai fac nimic astăzi, spuse Kate, privind în gol mâncarea. Știu. E vina ta. Rod se lăsă în scaun.

- Ai dreptate. De ce nu te duci înapoi în pat? O să te sun mai târziu.

O conduse înapoi pe scări, sus. Ea îl lăsă să-i scoată halatul și s-o culce în pat. Îi zâmbi și somnul îi pieri. Brațele ei îl chemau. Simțea căldura radiind din trupul lui, pasiunea din privirea lui. Era bărbatul pe care și-l dorise tot timpul.

- Te doresc, spuse Kate, dând glas voinței sale. El se așeză pe pat lângă ea, strângând-o în brațe.

- Încerci să mă seduci? șopti Rod.

- Mmm, da. Crezi că am vreo șansă? Chicoti. Ea tresări când buzele lui coborâră pe gât spre curbura dintre sâni și se opriră pe unul dintre sfârcuri.

- Sunt convins de asta.

Rod nu mai ajunsese la birou. Mai târziu, mult mai târziu, își sună secretara. Ceva important, îi spuse el, intervenise în viața sa personală...

CAPITOLUL 9

Era trecut puțin de ora două când Rod trase așternutul deoparte.

- Scoală-te, leneșule. îmbracă-te. Plecăm. Kate îl privi amețită.

- Unde plecăm? El o bătu pe spate.

- Îți explic pe drum. Trebuie să fim acasă înaintea lui Mike ca să-i facem o surpriză. Mă duc să fac cafeaua. Ai zece minute să fii gata. Nu-mi place să întârzi. Acum, haide, iute!

Kate tresări când el plecă din cameră. O surpriză pentru Mike? Ce se petrecea? Nu voia să întârzie? Ea și Rod își petrecuseră aproape toată ziua în pat. Părăsindu-l doar ca să mănânce în treacăt ceva. Deși... își amintea că atunci când ațipise ultima oară, Rod se strecurase afară din cameră, jos pe scări. Crezuse că vorbise din nou cu secretara la telefon s-o asigure că totul era în regulă. Dar putuse foarte bine să fie și în legătura cu surpriza pentru Mike. Și totuși, dacă era o surpriză pentru Mike, de ce nu îi spunea ce anume? Numai dacă... nu era o surpriză și pentru ea.

Entuziasmată, Kate sări din pat și intră la duș. Știa că imaginația îi juca feste - mai ales de când ea și Rod făcuseră dragoste în modul acela fabulos și el nu-i spusese c-o iubește - și cu toate acestea nu putea să nu sperie că surpriza pentru Mike nu era un "inel de logodnă" pentru ea. N-ar fi fost perfect ca Rod să i-o ia înainte, convins că și ea dorea același lucru ca și el? Și ea și-l dorea, și-l dorea din toată inima.

Veni înapoi în dormitor, ștergându-se pe prosop. Cu mâna rămasă liberă căută în șifonier printre umerase. Ce să îmbrace? Ce să-și pună? Lăsă deoparte o bluză de marinar care mergea cu o fustă mini albă. Apoi o scurtă din blue-jeans cu fustă. Decise că o bluză alb cu negru și o pereche de pantaloni negri care mergeau de minune împreună erau prea obișnuiți pentru această ocazie. Hotărî să-și pună o rochie roșie, nouă, cu decolteul în formă de inimă. De ce nu? Erau doi îndrăgostiți. Chicoti.

Când fu gata, aproape că escaladă balustrada să ajungă jos mai repede.

- Gata? întrebă ea intrând în bucătărie.

- Uau! exclamă Rod. Arăți nemaipomenit. Seducător. Să porți rochia asta numai pentru mine. Am făcut cafea. Vrei o ceașcă?

Inima îi bătea să-i spargă pieptul. S-o porți numai pentru mine. Ca și cum purtase vreo alta pentru alt bărbat. Trupul ei fremăta pentru el.

- Fără cafea, spuse Kate, privindu-l cu colțul ochiului. Ceva minunat plutea în aer. Mirosi și realizează că nu era numai parfumul cu care își dăduse el. Hai să mergem. Anticipând, își însoți iubitul la mașină. Din care alt motiv îi ascundea unde mergeau, dacă nu ca să-o excite, să-i stârnească o plăcere mai mare? îl privi pe furiș. Era așa de nerăbdătoare să-i spună că ghicise secretul, încât își mușcă buzele tare.

- Încotro? îl întrebă, încercând un ton cât mai inocent putea.

Rod îi mângâie genunchiul.

- Ne oprim în câteva locuri. În câteva locuri! Și la primărie, oare? Observă că o luase în direcția bijuteriilor Grundy. Grundy. Cele mai scumpe bijuterii din oraș. Scumpul, generosul, minunatul, iubitul de Rod. Când o să-i dea inelul, o să-i spună ea ceva memorabil precum: "Dragule, mă leg de tine pentru toată viața".

Oh, mă leg! se gândi ea. Rod îi surâse.

- Ce face fetița mea? Afurisitul de el.

- Bine, răspunse ea sfioasă. Era genul lui Rod să pună câte ceva la cale, medita ea. Era la fel de neștiutor în privința destinației lor ca și ea. După toate, era prima -unica! - lui căsătorie. O să-l țină ea destul de ocupat să nu-i mai stea mintea la blonde. Adora felul acesta minunat de a i-o spune. În loc să-i vorbească despre dragostea lui astă-noapte, sau de dimineată, avea să și-o declare în cel mai minunat chip. Nu avea să uite niciodată romantismul lui. Era de un dramatism foarte puternic.

Mulțumită lui, se simțea renăscută. Amețită. Se potriveau unul cu celălalt mănășă. Nu era prea scundă pentru el; îi venea până la umăr. Avea în minte imaginea, fotografia din ziua nunții lor. Doamne! Avea să pună la punct căsătoria! Părinții ei o să fie uluiți. Și ai lui, de asemenea. Și ai lui Bill, chiar.

Se încruntă când Rod făcu stânga, îndreptându-se spre centrul orașului. Spre surpriza ei, intră într-o spălătorie de mașini.

- Un spălat, îi spuse el puștiului. Îi plăti peste tarif ca să-i dea cu aspiratorul și în interior. Scoate și nisipul de dedesubt. Am fost în plin deșert.

Cu brațul peste umerii ei, așteptară afară, în soare, cât timp mașina era spălată.

- Fac o treabă foarte bună aici, îi spuse el. Voia probabil să ajungă într-o stare perfectă, se gândi ea. Imaculată. Strălucitoare. Nouă. Ca și dragostea lor. îi surâse, dar privindu-și ceasul, se hotărî să-l întrebe:

- Rod, cât timp mai avem? El depuse un sărut pe fruntea ei.

- Destul. Cu mașina curată, aspirată, -strălucitoare, porniră din nou până ajunseră la un magazin de băuturi.

Se pregătește să toasteze pentru nunta ce va avea să vină, își mai spuse Kate. În pat. Abia se putea stăpâni. Să-i, aducă aminte că în curând Mike avea să sosească acasă de la școală? După toate, trebuia să fie o surpriză pentru Mike.

- OK, scumpo, spuse el punând plasa cu sticle pe bancheta din spate, încă două magazine. Apoi, o să fii toată a mea.

Toată a lui! Bătaia inimii lui! Începuse să aleagă nume pentru copiii lor. Rod accelerează până la următorul magazin. Bijutierul, își spuse ea.

Rod parcă în fața unui magazin alimentar, de brânzeturi.

- De ce ne-am oprit aici? întrebă Kate.

- Trebuie să cumpăr ceva pentru petrecere. Mă întorc într-o clipă. Kate îl cronometra. Rod trânti cumpărăturile în spate.

- Vânzătorul mi-a recomandat Gruyere afumată. M-am gândit că o să-ți placă și ție mai târziu. Asta a fost. Și porni mașina. Ea n-ar fi ales șampanie și Gruyere, dar ce știa ea?

- Ce vin ai luat? îl întrebă, doar ca să verifice.

- Chianti. Pentru spaghetti. Și mișcă din sprâncene.

Se aștepta de la ea să pregătească cina astă seară? Cu noul inel de logodnă pe deget? Oh, bine, de ce nu? Cu Mike acasă, desigur că prefera să sărbătorească mai întâi ca în familie. O petrecere minunată, o sărbătoare de familie. Se lăsă pe spate în scaun, oftând încântată. Desigur c-o să gătească. Bucuroasă. Nu-i spusese el că felul în care mânca ea spaghetti era cel mai erotic lucru pe care-l văzuse vreodată? Să aștepte până o vedea astă-seară mâncând.

Avea să pună masa în bucătărie, mai bine, nu în sufragerie. Rod prefera așa, spunea că încăperea avea un aer plăcut, de acasă. Un ceainic pe foc, sfârâind. Tigăi și vase atârând pe pereți. Plante la ferestre. Un cadru de familie. Flori. În drum spre casă, avea să se oprească la o florărie pentru un buchet mare de flori proaspete.

- Sau un coșuleț cu Bonsai.

- Ce ai spus?

- Nimic, răspunse ea grăbită. Mă gândeam la Bonsaii pe care i-am văzut. O să-mi fac o grădină. O să cumpăr pământ de flori, de toate. Ghivece! Uf! Aproape că se dăduse de gol.

- Îți cumpăr eu.

- Nu. Faci și așa destule pentru noi. El o mângâie pe picior.

- Ești o femeie nemaipomenită. Sunt un bărbat norocos.

Ea oftă mulțumită, întorcându-se la visele ei cu ochii deschiși. Rod merita o masă pe cinste pentru a recăpăta energia pe care și-o irosise cu ea. Râse în sinea ei. Și ea își folosise din energie, făcând dragoste cu el.

Pulpe de miel. Lui Rod îl plăcea mielul. Într-o zi, curând, avea să facă pulpe la grătar. Și o să-i facă plăcinte cu coacăze, ce-i plăcea lui. Și lui Mike. Viața era frumoasă. Mai mult decât frumoasă. Și avea să fie mai bine.

Ce era de modă veche să îți placă să gătești pentru un bărbat? se întrebă ea. Nu-i păsa dacă era așa. Femeia modernă din ea făcea ceea ce credea de cuviință. Rod nu-i ceruse niciodată să gătească pentru el. în afară de spaghetti. Unii oameni înclină spre anumite feluri de mâncare. Mai specială. Erotică.

Se petrecuseră atâtea într-un timp așa de scurt, așa că se ciupi. Închizând ochii, își aminti cum se duseseră de dimineață în pat și făcuseră dragoste cu atâta pasiune, ca și cum nu mai făcuseră de ani de zile și nu de câteva ore.

Mai apoi, Kate se așezase deasupra lui, comparând trupurile lor. Stomacul lui Rod era plat, tare ca o piatră. Părul ei îi înconjura fața. Se sprijinea în coate să-l poată privi.

- Ce înseamnă că, o întrebase el cu toată seriozitatea, după ce facem dragoste, vreau s-o iau de la capăt în aceeași clipă?

Kate își lipise buzele de ale lui. Știa de ce o făcuse. Era așa de ușor când îi declarai cuiva dragostea ta. Își dorea ca el să-i fi spus ce dorea să audă. Să faci dragoste fără să te implici nu era dragoste. Era sex. Cealaltă dimensiune a implicației lipsea. Simțindu-se vulnerabilă, Kate se eschivase:

- Sunt prima ta brunetă. Rod nu schițase nici un zâmbet. O privise pătrunzător în ochi și spusese:

- Să nu-mi mai spui asta niciodată, niciodată. Înainte să-l întrebe de ce, o trăsese în brațele lui, sărutând-o cu pasiune. Mașina opri brusc și Rod întrebă:

- Iubito, vrei să vii înăuntru sau aștepti aici? Făcu ochii mari. Parcase între un Land Rover și un Jeep. în fața ei se găsea...

- Un magazin de jucării? Aici te tot grăbeai să ajungi?

- Sigur. Ți-am spus c-o să fie o surpriza pentru MIKE.

Un val de praf, de vânt cald pătrunse pe fereastră în timp ce îl privea.

- Pentru Mike, să i-l dea lui Chopper, adăugă el, când ea păru să aibă nevoie de alte explicații. Chopper o să aibă nevoie de o mulțime de lucruri: pătuț, oase de jucărie, jucării, tot felul. Jucării! Se îmbrăcase în felul acela să-i cumpere "jucării" lui Chopper! Nici gând de inel de logodnă! Toate fuseseră în imaginația ei!

- Aștept în mașină, răspunse ea apăsător. Rod o ciupi de vârful nasului.

-Mă întorc cât pot de repede.

În seara aceea, Chopper sforăi pe podea lângă noul său stăpân. Cățelușa prefera podeaua pătuțului foarte dichisit. Jucăriile, oasele de plastic erau împrăștiate peste tot în jurul ei. Mirosise noile cadouri, apoi făcuse de două ori pipi pe podea, din cauza emoției. Acum, era un nou membru al familiei, oficial.

O familie, medita Kate în timp ce-și privea copilul adormit, o familie constituită dintr-o mamă, un fiu, un cățel. Servise spaghetti și aproape că i le pusese lui Rod în cap. Porția ei o tăiasă în bucățele foarte, foarte mici.

La dracu cu mozolitul acela erotic! A doua zi de dimineată încă mai era furioasă pe sine fiindcă își lăsase imaginația să-i zboare. Era vina ei. Nu a lui Rod. Cum să dea vina pe un bărbat care nu-i promisesese niciodată o grădină de trandafiri? Și-o plantase de una singură în minte, toată. Merita toate astea fiindcă visase cu ochii deschiși, se gândi în sinea ei, își învățase lecția. Pricepuse mesajul nerostit al lui Rod. Distracția și jocurile erau permise, dar asta era tot. Terminase seara cum putuse mai repede, spunându-i că avea nevoie de un somn bun în noaptea aceea. El acceptase fără să se plângă și o sărutase cast pe obraz de noapte bună.

Gândindu-se la asta acum, simțea un junghi rece în inimă. Până și dimineata o începuse prost. Mike se împotrivi să plece la școală.

- Chopper face pe ea. Are nevoie de un scutec. De asta trebuie să stau acasă azi. O s-o scot și la plimbare, se lingușise el. Kate îl încheiase la cămășuță.

- Chopper are ușița ei.

- Nu știe cum s-o folosească.

- O s-o duc eu în curtea din spate. Mike îi zâmbise fermecător.

- Dar Rod a spus s-o scot afară, să se obișnuiască cu împrejurimile.

Rod. Idolul lui Mike. Și ea și Rod puteau spune același lucru, dar Mike îl dădea pe Rod drept exemplu pentru un argument, înțelegea și de ce. Rod era foarte convingător. Uite unde o adusese pe ea. Proasta-proasta-proasta.

Îi întinse lui Mike geanta de școală și verifică dacă avea șervețele pentru prânz.

- Îți promit s-o scot afară. Când vii acasă, o să explorăm amândoi împrejurimile cu ea. Mike arăta sceptic.

- Mike, n-ai de ales. Te duci la școală.

- Nu e o afacere bună. Se bosumflă. O să stai cu ea în curte așa ca să nu-i fie prea tare dor de mine? Kate își îmbrățișa fiul și el se ghemui la pieptul ei.

- Îți promit. Chopper fu extrem de vioaie cât timp Kate făcu curat în bucătărie, dădu cu aspiratorul în două camere, frecă mobila și făcu prăjituri cu ciocolată. Îl legă cu zgarda de un copăcel cât timp tunse iarba. Chopper scheuna, lătra, se smuci în toate părțile. Ura la culme zgarda.

- Bine, bine, sărăcuțule. Ți-e dor de mămica ta. Vino aici, scumpo. Știu ce înseamnă să fii singură. Lăsa aparatul de tuns iarba ca să se joace cu cățelul. În atelier rămase un timp cu el la piept, legănându-l. Cățelușul tresări, oftă, tuși. În câteva minute se ghemui ca o minge în brațele lui Kate. Îl sărută pe căpșor. Copilașii. Pui de om sau de animale, toți au nevoie de dragoste. Dragoste, nu doar senzualitate. Dracu să te ia, Rod Rayburn. O oră mai târziu, Chopper se trezi, gata de joacă.

- Ora de plimbare, spuse ea.

Ieșind din casă punând lesa în jurul gâtului cățelului, Kate se lovi de un bărbat care tocmai apăsase soneria de la intrare. Purta niște pantaloni roșii și o cămașă la fel. O privea prin ochelarii cu rame roșii, de vedere.

- Kate McKay?

Ea aprobă din cap, în timp ce Chopper făcea curse printre picioarele ei, împleticindu-se în zgardă.

Omul făcu un pas înapoi din fața cățelului nebun.

- Eu sunt Bruce Weld, producător asociat pentru Melody Price Show. Îi întinse cartea de vizită. Kate făcu ochii mari. Melody Price era producătoarea unui popular show de televiziune prin cablu.

- Ne-ar face plăcere să participi la emisiunea noastră, îi spuse el.

- Eu? Nu sunt o persoană importantă. Ce ar putea aștepta ea de la mine?

Chopper se așeză pe piciorul lui Weld. Kate îi desfăcu lesa și se aplecă s-o ia în brațe.

- Te superi să facem câțiva pași? îl întrebă ea. Cățelușa e foarte mică. Poate începi să îmi povestești pe drum. Weld acceptă invitația și o porniră repede în spatele ei.

- Te-am descoperit de curând, spuse el, dar credem că ești persoana potrivită. Facem o emisiune despre patru oameni care au descoperit metode neobișnuite pentru a cunoaște alți oameni. Nu trebuie să te pregătești cu nimic special. Numai să fii tu însăși. Aproape că voi să-i spună s-o ia pe Sally.

- Cum ați dat de mine?

- Unul din directorii noștri ți-a văzut reclama pe Inland City. A dat telefon. Karl Eigen ne-a trimis la tine. Mai avem și un serviciu care se ocupă de ziare, diverse publicații. Unul din oamenii noștri ți-a asociat numele cu coperta unei cărți pentru copii. Știa că locuiești în oraș, că ești văduvă. Restul a fost simplu. Numai de pus lucrurile cap la cap. Karl Eigen era norocos că Rod nu se afla acolo, medita Kate. Ar fi încurajat-o să-l dea în judecată pentru violarea înțelegerii lor. Weld îl mângâie pe Chopper pe cap.

- Publicului îi plac astfel de povești. Așa că, iată-mă. Chopper latră în semn de aprobare. Primul ei impuls fu să refuze. Dar redesenarea viitorului ei însemna o mulțime de situații noi, de oameni noi de riscuri rezonabile. Să cunoască alți bărbați. Îl iubea pe Rod. Rod "recoltase" ce ea îi oferise.

- Când aveți nevoie de răspunsul meu? întrebă ea.

- În câteva zile, îi spuse el. Am fi încântați dacă ne-ai răspunde cu "da".

Chopper o porni după o veveriță și Kate sfârși conversația.

Întoarsă înapoi acasă, puse cartea de vizită a lui Weldon pe frigider, spunându-și c-o să-l sune în curând. Scrise și numele emisiunii pe cartea de vizită.

- Și cu asta, șopti ea, cum spun toți în lumea spectacolului, motor!

CAPITOLUL 10

Ralph o urmări pe Kate cum pregătea niște hamburgeri din carne. O sunase în dimineață aceea și se invitase să-i vadă pe Mike și pe Chopper. Venise încărcat cu cadouri pentru copil și câine. Kate îl invitase să rămână la masă, bucuroasă că mai avea cu cine schimba o vorbă.

- Kate, ești sigură că nu prepari niște muniție din carnea aceea?

- Ralph, se plânse ea, amintindu-și cât de prostută fusese cu o zi în urmă, când îi crescuseră speranțele. Viața mea n-a fost perfectă nici înainte, dar cu toate astea nu m-am simțit nenorocită. M-am îndrăgostit de un bărbat care mă dorește. Mi-a spus să am răbdare. Știu că trebuie să am, dar știutul și făcutul nu sunt unul și același lucru, înțelegi ce vreau să spun?

Ralph se spală pe mâini și o trase deoparte.

- Termin eu aici. Tu pune masa. Numai nu sparge vasele. Da, înțeleg tot ce îmi spui. Fiicele mele mi-au insuflat câte ceva din vederile feminine. Noi, bărbații, suntem uneori niște scârbe. Kate își șterse nasul.

- Rod nu e scârbă, spuse ea, luându-i apărarea. Nu poate fi altcumva decât cinstit. Nu mi-a făcut niciodată o promisiune pe care să nu și-o țină.

Ralph îl ocoli pe Chopper ca să pună farfuria cu hamburgeri pe colțul mesei.

- Rod știe ce simți? Kate îl privi înfricoșată.

- Nu. Dacă i-aș spune, l-aș face să se simtă prost. Mai curând aș pleca decât să facă o scenă. N-am putea să ne mai întoarcem la vechea noastră prietenie. Printre suspinele care o cuprinseseră deodată, Kate începu să plângă tare. Știam că nu trebuia să fi început povestea asta.

Ralph o trase protector lângă el, liniștind-o. Ea acceptă grija lui, apoi își șterse ochii și spuse printre lacrimi:

- Fetele tale sunt norocoase să te aibă de tată. Chopper te iubește. Câinii știu cel mai bine. Am încredere în judecata lor. Ralph făcu o grimasă.

- Mulțumesc pentru dublul compliment. Chopper îl place și pe Rod?

Kate începu din nou să suspine și căută un șervețel de hârtie în buzunar.

- Îl iubește. El i-a făcut portia.

- Credeam că i-a făcut-o Jack. Kate îi aruncă un surâs șovăielnic și chicoti:

- Rod a pus totul la cale. Dar el i-a cumpărat coșulețul în care refuză să doarmă, jucăriile cu care se joacă când nu-mi mozolește mie papucii.

- E cea mai bună recomandare pe care am auzit-o de ani și ani de zile. Te-ai decis ce faci în legătură cu emisiunea de televiziune?

Kate ridică din umeri. Masa odată pusă, căută în dulap câteva cești și scortişoară ca să facă un ceai rece, cu gheață.

- O clipă știu, sunt decisă, apoi sunt prea speriată. Sally spune c-aș face o treabă nemaipomenită. Și Jack la fel. Eu tot sper într-o revelație divină.

Ralph ieși afară să pregătească grătarul, întorcându-se în casă, se aplecă și-l luă pe Chopper. Câinele îl linse pe față.

- Fă-o, Kate. N-ai nimic de pierdut, întoarse capul, ca Ralph să nu-i vadă lacrimile proaspete. De pierdut, se gândi ea. Pierduse deja totul. Acum nu mai trebuia decât să hotărască dacă să continue să facă dragoste cu Rod sau să se oprească înainte să ajungă mult prea departe, să se implice prea tare. Își petrecuse toată ziua meditănd dacă se putea mulțumi cu o astfel de relație. Petrecuseră clipe minunate împreună. "Minunate" nu spunea totul. "Divine" suna mai bine.

Dar își făcuse prea multe speranțe - și se risipiseră. Rod nu se schimbă. Nu avea să se schimbe niciodată. Ca o pendulă veche, alterna soluțiile și motivațiile în sinea ei. Să își trăiască viața cu Rod? De ce să nu se simtă bine? Și-o datora sieși. Avea inima rănită și o cuprinse o stare de deprimare.

Îngrijorată de harababura din mintea ei, decisese târziu în după-amiaza aceea să se oprească înainte să ajungă prea departe. Spera din toată inima să poată risca să-i spună lui Rod că îl iubea, fără să se teamă că asta l-ar putea îndepărta pentru totdeauna de ea. Știa că dacă l-ar fi iubit mai puțin, n-ar mai fi fost nici o problemă. Ar fi făcut ce fac milioane de alte femei. Să se simtă bine având o relație normală cu bărbatul dorit, încercă să-i explice motivele ei lui Ralph. Acesta clătină din cap.

- Mă depășești cu problema asta, Kate.

- Relațiile sfârșesc cu timpul. N-aș rămâne decât cu inima rănită. Nu Bill a ales să moară. Acum e altceva. Nu pot să mă joc cu viața lui Mike. Nu pot să-mi permit să-l pierd pe Rod.

-Nu cumva iei prea multe lucruri de bune? Dacă Rod e bărbatul care spui tu, merită dragostea ta, atunci merită și încrederea ta. Nu-i așa?

-Nu e vorba de încredere. Mă cunoaște. Sau ar trebui. Dacă n-a adus vorba, înseamnă că nu se gândește la căsătorie. Să presupunem că îmi spune că mă iubește fiindcă crede că asta vreau să aud. N-ar trebui să se simtă îndatorat să mă întrebe dacă nu mă căsătoresc cu el?

-Nu neapărat. Suntem în anii nouăzeci. Sunt mai multe modalități la care acced cuplurile. Căsătoria, cât de frumos ne sună nouă, nu e întotdeauna singura alegere. Kate deschise larg ușa către grădină, cu o expresie nenorocită pe față.

-Mi-ai dovedit punctul de vedere, Ralph. Rod are dreptul la stilul lui propriu de viață. Cel care i se potrivește, cu care s-a obișnuit. Nu pot să mă duc la el ca un cățeluș și să-l rog să îmi pună o fundița cu un certificat de căsătorie la gât. Refuz Ralph aduse hamburgerii afară pe grătar

-Sună ca și cum te-ai decis pentru show-ul de televiziune.

-Bănuiesc că da, răspunse ea îmbufnată. Ralph îl ridică pe Chopper în brațe și îl lipi de nasul lui. Cățelușa dădu veselă din coadă.

-Amândoi știm c-o să dea lovitura, nu-i așa Chopper?Cățelușa începu să latre ascuțit.Rod aruncă pixul jos, renunțând în cele din urmă la pretenția că lucra. Nu făcuse aproape nimic în ziua aceea, fiindcă nu putuse să nu se gândească tot timpul la Kate. Știa că pe dinafară era același, dar înlăuntrul său se produsese schimbarea. Era transformat. Luminat. Se simțea mai bine. Mulțumită lui Kate. Erau o echipă. Începu să râdă cu voce tare.

Împinse scaunul înapoi și se ridică. Aruncă o privire printre rafturile de cărți și materiale, amintindu-și apoi că ceea ce căuta se afla pe biroul secretarei. Luându-l de acolo, se întoarse în biroul său. Închise ușa și se așeză jos. Răsfoi prin dicționar până găsi cuvântul căutat: passion.

Avea opt definiții, toate îi sunau bine la ureche, în afară de ultima. Suna cam așa: atașament trecător. Nimic din ceea ce simțea el pentru Kate nu era trecător. Celelalte însă... dor pentru cineva, dorință, afecțiune, entuziasm, erotism, dragoste. Simțise toate acele lucruri.

Făcuse tot ce-i stătuse în putință, mai puțin s-o roage să renunțe la anunț, la scrisorile care îi veneau aproape zilnic de la tot felul de bărbați. Avea să se ocupe de asta mai târziu. De abia aștepta să-i dea vestea. Vestea care avea s-o cutremure la culme.

-Imaginează-ți asta! strigă el în camera goală. Sunt îndrăgostit!

Realizarea acestui fapt îl năucise. El, îndrăgostit de Kate. Total. La nebunie. O brunetă! O creatură nemaipomenită, adevărată. O femeie foarte deșteaptă.

- Al dracului să fie! Și era al dracului de adevărat. Ea nu pomenise un cuvânt să renunțe la reclamă! Și, iarăși, el nu-i lăsase nici un răgaz de gândire. Astă-seară avea s-o ia în brațe și să-i spună că o iubește. Apoi s-o ceară în căsătorie. Imediat. Chicoti. Mike avea să fie cavalerul lui de onoare. Chopper o să vină cu florile în urma lor! I se tăie respirația. Merita un toast, se gândi. Dar nu încă. O să toasteze în cinstea lui Kate. Cu ea. într-un mod foarte special. Se așeză la birou cu o grimasă.

Încă o imagine, cea a prietenului său Bill, îi apărură înaintea ochilor. Nu era prima oară când i se întâmpla așa ceva. De-a lungul anilor, vorbise cu el în imaginația lui, despre Kate și despre Mike. Cuvintele îi veniră de la sine pe buze, din adâncul inimii.

"Bill, mi-ai cerut să am grijă de Kate și Mike. Cu toată cinstea, am făcut o treabă bună. Mike e un copil minunat, fiul de care un tată poate să fie mândru. E inteligent și seamănă cu tine în multe privințe. Într-o bună zi, s-ar putea să devină chiar avocat. Clădirea încă îți poartă numele. Mike a dobândit în cele din urmă câinele dorit - pe Chopper. E cam urât după părerea mea, dar el îl iubește la nebunie, spre surprinderea mea. Mă înnebunește. Sunt îndrăgostit de Kate.

N-am ce face. S-a întâmplat. Căutam în dicționar cuvântul passion. Ai încredere în mine, sunt perfect conștient de înțeleșurile lui. Până de curând n-am știut că sunt la fel ca toți oamenii, capabil de atâta pasiune."

"E timpul ca și Kate să-și trăiască viața mai departe. Astă-seară am s-o cer în căsătorie. Bucură-te pentru ea. Pentru noi. Știi că am să fiu un tată bun pentru Mike. Dacă o să vrea să-mi spună tată, ca să nu mai fie gelos pe ceilalți copii de la școală, sper c-o să înțelegi de ce am să-i dau voie. N-o să te uite. Kate și cu mine o să avem grijă de asta."

"Trebuie c-o iubeam pe Kate de ani de zile, ceea ce tu puteai să fi bănuțit cu mult timp înaintea mea. Din cauza asta nu m-am căsătorit niciodată. Tu ai fost de ani și ani de zile barometrul meu. În mai multe feluri, mi-ai monitorizat relația cu Kate și m-ai pus la locul meu. Să-mi văd de viața mea, de meseria mea, prietene, m-ai ajutat întotdeauna. Kate mi-a povestit cum i-ai spus odată c-o să-ți fie milă de cel care îmi va sta în cale față de femeia iubită. De acum înainte, tot ce am să fac va fi pentru familia mea. Urează-mi noroc, prietene".

Cu obligația îndeplinită, Rod se simțea mai bine. Luă receptorul și formă numărul unui cunoscut cu care făcuse niște afaceri odată. Îi dădu instrucțiunile explicite, apoi adăugă:

- Trec pe la tine să văd ce poți să-mi oferi. Trebuie să fie excelent. Mă însor.

-Nu vă faceți probleme, Mr. Rayburn. O să vă urmărim instrucțiunile. Mireasa dumneavoastră o să fie încântată, vă asigur.

După ce mai făcu ceva treabă la birou, Rod se grăbi să ajungă acasă ca să se schimbe cu o pereche de blue-jeans și un tricou cu mânecă scurtă. Aducându-și aminte că lui Kate îi plăceau Bonsaii, făcu un drum până la florărie. Cumpără patru: unul japonez, un pyracantha, unul chinezesc și o azalee rozalie. Apoi, se opri la restaurantul său chinezesc favorit. După aceea, se îndreptă spre locuința lui Kate, fluierând.

Opri în fața casei ei, la colț. Bicicleta lui Mike se găsea pe gazon. Un Corvette roșu nou, ultimul model, era parcat pe locul special amenajat pentru mașini. Luând cele două pungi cu mâncare, o porni pe potecă. Lăsă bagajul în fața ușii, apoi se întoarse după Bonsai. În cele din urmă, sună la ușă.

Kate îi deschise și îl privi lung, aparent buimăcită. El se aplecă s-o sărute. Ea întoarse puțin capul, așa că sărutul ateriza pe colțul gurii.

-Rod.Îi întinse sacoșile și luă cutia cu plantele în brațe.

-Mâncare chinezească. Nu vreau să pregătești masa astă-seară.

Privirea ei rătăci în altă parte.

-Bonsai, spuse ea cu o voce înceată. Sunt minunați. Nu trebuia. Nu - nu te așteptam azi. Am un musafir. Ți-l amintești pe Ralph. E în curte, face grătarul. Mike e și el acolo. Ralph îi arată din trucerile lui.Chopper apăru și ea, dând veselă din coadă.

-Oh, spuse Rod. O piatră îi căzuse greu la stomac. De ce era Ralph aici?

-Ești binevenit să rămâi, adăugă Kate.Ești binevenit să rămâi. Așa vorbea ea cu iubitul ei? Plăcerea îi dispăru fără urmă.

-Rod, ia tu mâncarea acasă. O să-ți fie foame deseară. Deseară. îi părea o veșnicie până atunci.

-Ține-o tu. Mănânc-o cu Mike. Eu n-o vreau.

-N-ai dat un telefon înainte.

-Nu m-am gândit că trebuia. Kate se apăra, instinctiv. Era zăpăcit, îi era rușine.

-Nu m-am gândit că trebuia să-mi rezerv un loc.

-Asta crezi tu? Că eu fac rezervări?Rod clipi. Nu așa trebuiau să se petreacă lucrurile. Era îndrăgostit, la dracu!Voia s-o strângă în brațe, s-o sărute, să-i ceară să se mărite cu el, în ce consta dragostea lor? Recunoștință?

-De unde dracu să știu ce să cred? O clipă suntem amândoi în pat, dând o bună reprezentăție a doi oameni trăindu-și cele mai frumoase momente din viață. Acum îmi spui că trebuia să fi dat întâi telefon?

-Tu dai mereu telefon.

- Rod! strigă Mike. Trecu în fugă de mama lui și îi sări de gât. Chopper a învățat cum să folosească ușa. I-a arătat Ralph.

Buzele lui Rod se subțiară când îl văzu pe Ralph apărând în spatele lui Kate.

- Asta e bine.

- E așa de încântat, spuse Ralph. Rod simți cum îi amorțesc umerii. Știa că Mike era încântat. Nu avea nevoie să i-o spună Ralph. Kate, tulburată, făcu un pas înapoi.

- Pe mine vă rog să mă scuzați. Trebuie să urmăresc friptura. Rod, te rog pune-le în frigider. Rămâi la cină. Sunt de toate din bleșug. Și dispăru.

Nu era așa cum plănuise el, medita Rod, dar acum trebuia să se mulțumească cu atât și avea să pună întrebările mai târziu. Încet, încet, își spuse în, sinea lui. Să fie îndrăgostit, și mai ales gelos, erau sentimente noi pentru el. Kate avea dreptate. Trebuia să fi dat mai întâi un telefon. Avea dreptul să invite pe cine poftea la ea acasă. Chiar și pe Ralph, a cărui față zâmbitoare cerea câțiva pumni! Plictisit, șchiopată până la frigider. Nu putu să nu vadă cartea de vizită roz prinsă cu un bold de pernita de pe frigider. Îl lovi între ochi. Citi.

- Numai peste cadavrul meu! Un fior de furie neagră îl cutremură în tot corpul.

În ultimele două săptămâni, Sally îi dăduse viața peste cap. Ea decisese că el trebuia să aibă mai multă grijă de Kate. Foarte bine, avusese. De dragul lui Kate, dăduse mâna cu nenorocitul de Karl Eigen. Făcuse o plimbare pe mare de dragul ei. Chiar înfruntase o furtună de dragul ei. O salvase de un mistreț sălbatic! Făcuse dragoste cu ea. Corectare. Asta nu se pune la socoteală. Nu se putuse stăpâni. De fiecare dată când o privea, își dorea să facă dragoste cu ea.

Nu-i pomenise niciodată că avea să participe la emisiunea - verifică data - la show-ul de vineri. Și subiectul: "Căi neobișnuite de a cunoaște un partener: întrebați-i pe Experți!"

O cunoștea pe Melody Price. Când începuse afacerea, el se ocupase de contractul ei. Pe gratis. Îi datora un serviciu și avea de gând să i-l pretindă.

Discuția lui cu Kate trebuia să mai aștepte. Avea treburi mai urgente de făcut și nu era destul timp pentru toate. Își petrecu câteva clipe în curte sporovăind cu Mike, apoi o luă pe Kate deoparte.

- Kate, eu plec. Ai o companie plăcută. Trebuie să plec din oraș vreo două zile. Aș vrea să am o discuție serioasă cu tine când mă întorc. E ceva ce trebuie să lămurim bine. Poftă bună. Spune-i lui Mike că-l mai sun de pe drum.

Plecă fără să-i lase posibilitatea să mai pună întrebări. Acasă, își făcu bagajele. Înainte să plece, mai dădu un ultim telefon. Lui Sally. O preveni să nu se amestece.

- Mulțumită ție și publicității tale nenorocite, concluziona el, nu văd altă cale de rezolvare. Tu? O clipă ezită, deși era foarte sigur pe el. Gândul la ceea ce avea să facă era gata să-l determine să șovăie.

- Nu, nici eu, spuse ea, rămasă perplexă. Rod, mă uluiești. Îmi place la nebunie!

- Atunci, faci ce îți spun eu? Îl asigură că o să facă.

În noaptea aceea, Kate plânse în somn. Voise să-l întrebe pe Rod despre ce era vorba, dar se temea că știe deja răspunsul. Conversațiile pe care le tot avusese cu persoana ei nu mai contau. Faptul că-l văzuse pe Rod în ziua aceea, o tulburase. Îl dorea. Avea nevoie de el. Pentru cât dura relația lor. Era mai bine decât să nu-l aibă deloc lângă ea.

Nu că asta ar fi ajutat la ceva. O încurcase serios de data asta. Îl rănise pe Rod. Își putuse da seama din privirea lui perplexă și din expresia buzelor lui strânse. Nu plecase imediat după ce îi dăduse de înțeles c-o să rămână? Acum spunea că vrea să aibă o conversație serioasă cu ea.

Asta dovedea totul. Ea stricase orice fusese bun de la început...

CAPITOLUL 11

Kate se simțea ca năucă, dar își ocupa tot timpul. Sorta fotografiile pe care le făcuse la Cătălina, punându-le deoparte pe cele cu Rod. Desenase ilustrații pentru o nouă carte și le expediase editorului cu trei săptămâni mai devreme.

Nu îi era deloc foame și abia dacă gustă câte ceva. În fiecare dimineață de când plecase din oraș îl suna pe Mike regulat, cum promisese, întrebându-l când se întoarce, îi spusese că nu știa sigur. Avea niște afaceri de rezolvat. O să fie totuși în curând acasă. Destul de supărată, nedorind să vorbească la telefon despre amărăciunile ei, o înnebuni pe Sally miercuri, când aceasta îi făcu o vizită, chiar în ziua în care se întoarce din turneu. Secretara lui Karl Eigen îi trimisese o mulțime de mesaje. Le pusese vraf deoparte. Părinții ei sunaseră să întrebe dacă puteau să-l ia pe Mike cu ei în vacanța de primăvară, care începea peste o săptămână.

- Nouă zile de liniște în care să faci tot ce dorești, Kate, îi spusese mama ei. Îmi pari că ai avea nevoie de ceva odihnă.

- Întreabă-i și despre Chopper, spusese Mike când ea îi pomenise de invitație.

Și așa făcu.

- Merge și Chopper.

- Fantastic! exclamase el. Avea să-i ducă dorul lui Mike, dar știa și că îi făcea bine să mai plece și el. Cu ajutorul lui, joi făcură bagajele pentru vacanță.

- Chopper are nevoie de scutece, spuse Mike, întinzându-i patru perechi de blue-jeans și lenjerie de corp. Încă mai face pe covor.

- Toți copiii mici fac. Să ai grijă de un cățeluș necesită multă răbdare.

- Știu cuvântul ăsta. M-a învățat Rod. Mi-a spus că dacă o să am răbdare, o să capăt ceea ce vreau. Am avut. Acum îl am pe Chopper.

Și ea? se întrebă Kate. Ea când o să capete ce își dorea? Apariția de vineri seara de la televiziune era o grijă în plus. Cum să se pregătească pentru asta, cum să dea altora sfaturi când ea era confuză și se simțea mizerabil? Ce făcea din ea un expert? O reclamă în ziar? Sau una de pe stradă? Două? O întâlnire cu un bărbat pe post de tată? O întâlnire cu un altul divorțat, încă îndrăgostit de fosta nevastă? Avea să-i lase pe ceilalți invitați să vorbească mai mult. Încă o jumătate de oră și scurta celebritate a vieții ei avea să ia sfârșit.

O să-i fie dor de Rod când toate or să ia sfârșit. Nu-i părea rău că făcuse dragoste cu el, totuși. Avea amintiri neprețuite cu el. Mike o să se adapteze situației. Era încă un copil, mobil.

Vineri de dimineață îi dădu un telefon lui Jack să vadă în ce ape se mai scaldă.

- Jack, îl întrebă ea, ai puțin timp să discutăm?

- Sigur. Îi spuse că voise s-o sune și el. Ți-am spus că noi suntem pe aceeași lungime de undă. Am văzut-o pe Betty și fetele acum două seri. N-a fost ușor.

- Asta înseamnă că s-a rezolvat?

- Nu. Avea totuși un ton încurajator. În ciuda iadului prin care am trecut, cred că e important să încercăm. Dacă nu reușim, putem fi măcar și prieteni de dragul fetelor. Le-am invitat la cină. A fost bine să ne simțim din nou ca o familie. Astă-seară ies numai cu Betty. Poți spune că e ca și prima noastră întâlnire.

Își urară unul altuia noroc.

- Azi e ziua cea mare, exclamă Diane Miles, coafeza ei, când Kate apărură la coafor, pentru aranjat părul și manichiură.

- Ce mai zi mare, mormăi aceasta.

- Haide! E excitant. O să te fac să arăți ca o vedetă de cinema strălucitoare. Ce o să îmbraci?

- Un costum roz-ciclam, din lână, perlele mele obișnuite, tocuri înalte.

- Orice bărbat o să-și dorească o întâlnire cu tine.

Că mult îi mai păsa ei. Kate conducea mașina spre postul de televiziune prin cablu, instalat într-un mare complex lângă Riverside. Parcă mașina și intră în clădirea cu arhitectură spaniolă. O fată de la recepție îi căută numele într-un catalog, apoi îi indică etajul doi. Un bărbat purtând emblema postului o însoți până într-o cameră tapetată în verde, spunându-i că avea să vină în curând

cineva pentru ea. Fotografiile lui Melody Price umpleau pereții. Încă o blondă seducătoare! îi trecu prin minte lui Kate.

Bruce Weld apăru în câteva minute, urându-i entuziast bun venit, apoi își privi îngrijorat ceasul de la mână.

- Suntem toți sclavii timpului, îi explică el. Înainte să intri la machiaj, îți explic procedura. Nu ai nici un motiv să fii nervoasă. Pretinde că te afli în propria ta sufragerie, acasă. Kate nu era în stare de așa ceva.

- Unde sunt ceilalți invitați? Weld își trase un scaun.

- Încă unul. E deja la machiaj. Tu apari în partea a doua a spectacolului.

Kate îl privi năucă.

- Singură? Fără nimeni altcineva? Nu am ce spune ca să umplu cincisprezece minute. Te rog, adu-i la cunoștință domnișoarei Price. Nu este ceea ce am fost de acord să fac. El îi zâmbi, reasigurând-o.

- Nu îți face probleme. Reclamele durează două minute, noi mai ocupăm un minut, ție îți revin douăsprezece minute. Melody primește întrebări de la invitații din sală. Nu îți face griji. O să te ajute ea. Tu o să stai pe o platformă. Melody se va afla în dreapta ta. Or să fie camere amplasate spre public și spre voi două. O să-ți arăt camera spre care vreau să vorbești. Kate simțea că i se întoarce stomacul pe dos.

- Și o să facem și o probă de microfon. O nimica toată. Kate privi înnebunită spre ușă.

- Kate, arăți minunat. O să ajungi mare star. Bruce o lăsă în camera pentru machiaj. Clătinându-se, se așază pe scaunul din fața oglinzii. Cosmeticiană îi aplică fond de ten, creion dermatograf la ochi și fard de pleoape.

- Camera o să te îndrăgească, îi spuse ea. Ai încredere în mine.

Simțindu-se ca și cum niște fluturi se instalaseră în stomacul ei, Kate intră în agonie în prima jumătate a spectacolului. Minutele se scurseseră repede. Auzi aplauzele. Nimic altceva, numai murmur, dialoguri. Apoi reclame. Urma ea.

- Suntem gata, Kate, spuse Bruce.

O instalară pe platformă, pe fotoliul ei. Lângă ea, pe o măsuță, se afla un pahar cu apă. Un bărbat îi instalase microfonul, apoi se auzi vocea unui tehnician de lumini. Publicul se afla în fața ei în sală și o cameră se poziționa în fața ei, blocându-i vederea audienței.

Melody Price apăru lângă ea, își dădură mâna, îi ură bun venit. Tânăra prezentatoare purta un costum verde, o bluză crem și un colier superb la gât. Kate îi surâse, înghețată.

Melody îi spuse să se relaxeze, apoi vorbi pe un ton serios, important spre cameramani și spre audiență. La semnalul ei, se făcu liniște, apoi se așeză pe scaun, picior peste picior. Avea picioare foarte frumoase în ciorapii superbi din mătase fină. Îi strânse mâna lui Kate. Lui Kate îi veni s-o ia la sănătoasa.

- Un minut, spuse Bruce Weld. Prezentatorul anunța reluarea spectacolului, răsună fondul muzical și apoi se sfârși. Audiența începu să aplaude. Luminile se revărsară în încăperea. Camera care bloca vederea lui Kate începu să se plimbe.

Kate tresări. Oamenii apropiați ei umpleau încăperea. Era și Mike acolo, făcându-i vesel semn cu mâna, cu un coșuleț din care se zărea o codiță maronie, părinții ei, Jack, de mână cu femeia de lângă el și cele două fete ale sale. Sally cu Tim, Diane, coafeza ei, Ralph, niște vecini, Harry, poștașul.

Melody îi ură bun venit ei și publicului. Pe unul din monitoarele camerei, Kate își văzu scris numele cu majuscule. Camera se mută pe ea pentru un stop cadru. Apoi apărură reclamele de pe stradă.

- Subiectul nostru de azi este foarte romantic, repetă Melody. Să începem prin a-l discuta cu invitata noastră, Kate McKay.

Kate își umezi buzele. Nu era prea amuzant să se vadă pe monitor. Trebuia să fi refuzat. Cine le spusese tuturor? Punea pariu că Sally pusese totul la cale. Era tipic pentru persoana ei. Melody îi puse o întrebare despre reclamă. Kate răspunse că fusese ideea ungi prietene, pentru a-i face o surpriză.

- Și cea din ziar de asemenea? continuă Melody promptă.

Kate puse totul pe seama lui Sally. Era gata să-i arunce totul în cap. Camera se instala pe Sally. Și aceasta îi făcu semn cu mâna.

- Te-a bucurat lucrul acesta? întrebă Melody.

- Nu. La început, nu.

- De ce nu?

- M-a luat prin surprindere. Și când se pregătea să spună mal mult, se gândi la publicul larg, care o vedea la televizor. Sally îmi voia însă numai binele.

- Ce s-a întâmplat atunci?

- Viața ei a devenit ca o carte deschisă, se auzi vocea unui bărbat.

Kate se răsuci ca o furtună.

- Rod! El păși pe scenă ca un înger venit s-o salveze. Niciodată în viața ei nu se bucurase mai mult să-l vadă. Se așeză lângă ea pe un scaun care parcă apăruse din senin.

- Rod, șopti ea. Rod, ce faci aici?

- Bună, draga mea.

- Spune-ne tuturor cine ești, îl invită Melody. Kate înghiți în sec. Se așteptase ca personalul studioului să-l invite afară. Nu era un spectacol de televiziune oarecare! Rod le spuse cine era și ce profesie avea.

- Unde locuiți, Mr. Rayburn? Kate era convinsă că Melody trăgea de timp până venea un polițist care să-l scoată din sală și din emisie. Ea trebuia să-l ajute.

- Locuiesc în San Bernardino, răspuse el. Și în Palm Springs.

Kate înghiți din nou în sec; Palm Springs! Aproape că îi venea să strige cu voce tare. Rod se încruntă puțin spre ea.

- Șșșș, draga mea. Draga mea, îi spusese așa de două ori.

- Da, Ms. Price, continuă el. Am cumpărat ieri o casă acolo. Pe un deal, față în față cu muntele San Jacinto, cu copaci foarte înalți în grădină și cu palmieri. Are destule camere și o grădină superbă. Cu oleandri și hibiscus, cu o piscină limpede ca sticla. Locul ideal în care un artist să-și instaleze șevaletul. Sau unde să călărească de plăcere. Tu, spuse el, privind-o pe Kate. Ți-am spus c-or să fie și grajduri? Azi de dimineață am cumpărat un ponei.

Îi descrise interiorul casei, ca și cum erau numai ei doi de față, singuri. Îi povesti despre căminele din fiecare cameră, despre mobila încrustată, despre poteca înconjurată de copaci.

- Sună minunat, nu-i așa, Kate? îi împărtăși bucuria Melody.

- Ceresc, șopti ea, simțind o căldură, o mulțumire, în timp ce el îi luase mâna într-a lui.

- Spune-ne, Rod, de ce te afli azi aici? întrebă Melody.

Rod trase aer în piept. Publicul încetă să mai șușotească.

Se întoarse spre Kate. Ochii îi erau plini de dragoste.

- Să-i spun acestei femei cât o iubesc și am iubit-o de foarte, foarte mult timp, dintotdeauna. S-o întreb dacă îmi face onoarea să devină soția mea, să-i cer să aibă încredere în mine pentru c-o să fiu un tată bun pentru Mike și vom avea o familie minunată împreună. Și copii. Publicului i se tăie răsuflarea. La fel și lui Kate. Apoi Rod monopoliza camera.

- Mă aflu azi aici ca să fiu sigur, în cazul în care îmi va răspunde cu da, că oricare bărbat ce își dorea s-o cunoască, uită de asta din acest moment. Acesta este și motivul pentru care o fac prin intermediul televiziunii. Singurul pentru care mă comport ca un prost și mă fac de rușine. Ochii lui Kate se umplură de lacrimi.

- Rod, tu n-ai putea niciodată să te faci de rușine. El se întoarse spre ea.

-Draga mea, mai am o mulțime de lucruri să-ți spun, dar trebuie să le păstrez pentru când vom fi singuri. Numai scapă-mă de durere. Vrei să fii soția mea? Și o cuprinse în brațe. Nu știu dacă aș suporta un refuz.

- Spune da! Spune da! o încuraja publicul. E omul perfect pentru tine!

Kate îl cuprinse cu brațele de după gât.

- Da! Da! Da! Te iubesc, bolborosi ea, știind că acum se simțea în sfârșit ca acasă. Publicul izbucni în urale de bucurie. Rod își luă revanșa. O sărută pe Kate zgomotos și îi făcu încântat semn cu mâna lui Melody.

Cei din sală își părăsiră locurile și începură să bată din palme, să salte în veselia generală. În cele din urmă, Rod îi dădu drumul lui Kate.

- Mulțumesc, spuse el blând.

- Eu îți mulțumesc, i se răspunse. Rod cercetă încăperea după Mike, apoi vorbi cu Melody. Ea îl invită pe băiat să urce sus. Mike sări pe estradă. În bucuria lui teribilă, uită de coșul în care îl purta pe Chopper. Cățelușa căzu din coș, privi speriată mulțimea adunată și de emoție, se scăpă pe estradă, în fața tuturor.

Melody nu avea să se lase intimidată de un cățel. Așa că prelua inițiativa:

- Mike, ce ai de spus în legătură cu asta?

- Cred că este fantastic! Și din zumzetul și aplauzele neîncetate ale mulțimii, era clar și părerea generală.

SFARSIT